

Torsdag den 9. oktober 2008 kl. 16.00

Dagsorden:

- 1) Godkendelse af dagsorden
- 2) Valg af statsgaranti/selvbudgettering (2008-110569)
- 3) Meddelelse om kirkeligingen 2009 (2008-114149)
- 4) Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2009 (2008-112731)
- 5) 2. behandling af Københavns Kommunes budgetforslag 2009 og budgetoverslagsårene 2010-2
- 6) Røring i udvalg.
- 7) Refinansiering af KE Vand A/S (FORTROLIG) (2008-118460)

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): God aften. Mødet er åbnet.

Vi skal i gang med at andenbehandle sagen om kommunens budget for 2009.

Jeg har modtaget afbud fra Majbritt Mamsen, der er syg, og fra Louise Frevert og Jesper Schou Hansen, der er forhindret på grund af arbejde. Lars Dueholm har meldt afbud, da han er på ferie, og så har jeg modtaget afbud fra Finn Rudaizky, Winnie Larsen-Jensen og Martin Hirsch.

Indkaldelse af stedfortrædere sker efter den særlige regel, hvor der kan indkaldes stedfortrædere i forbindelse med almindeligt forfald, når kommunen andenbehandler sit budget. Suppleanten kan kun indtræde i forbindelse med behandlingen af de sager, der omhandler budgettet for 2009, og det vil sige sagerne 2-5 på den udsendte dagsorden.

Da Majbritt Mamsen er syg, kan suppleanten for Majbritt Mamsen deltage i hele mødet. For Majbritt Mamsen indkalder Ben Haddou.

Til budgetsagerne indkalder følgende personer: for Finn Rudaizky indkalder Susan Hedlund, for Lars Dueholm indkalder Lise Helweg, for Jesper Schou Hansen indkalder Kim Eskildsen, for Martin Hirsch indkalder Morten Asmussen, for Jette Bergeholz Baurup indkalder Stig Ekman, for Louise Frevert indkalder Sonja Petersen, for Winnie Larsen-Jensen indkalder Lise Thorsen.

Jeg skal bemærke, at de nævnte er rette stedfortrædere og er lovligt indkaldt. Er der bemærkninger til dette? (Ophold). Det er ikke tilfældet, så er indkaldelserne godkendt. Jeg kan derfor byde velkommen til Ben Haddou.

(Forsamlingen rejste sig)

De øvrige stedfortrædere vil jeg indkalde, når vi kommer til budgetsagerne.

1. Godkendelse af dagsorden

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Der er udsendt en dagsorden med i alt 6 punkter, hvor en sag skal behandles for lukkede døre. Herudover har jeg modtaget en sag til behandling uden for dags-

ordenen. Sagen omhandler røring i udvalg. Jeg foreslår, at vi behandler sagen som den sidste sag på åben dagsorden.

Sagerne 2-5, der alle omhandler budgetforlaget, behandles under ét i lighed med tidligere år. Jeg skal henlede opmærksomheden på afstemningsprogrammet, der viser oversigten over den forventede afstemningsrækkefølge ved åftenens budgetafstemninger. Såfremt der skulle være spørgsmål hertil, kan de rettes til sekretariatet. Der vil endvidere blive omdelt et rettellesblad, hvor en række tekniske ændringer til afstemningsprogrammet fremgår.

Er der bemærkninger til dagsordenen? (Ophold). Det er ikke tilfældet. Så er dagsordenen godkendt.

Det vil som under førstebehandling af budgettet være muligt med korte bemærkninger i 1. runde for at få en mere fri og levende budgetdebat. Vi forventer i år, at afstemningerne tager mere end 2 timer, og vi holder derfor en kort pause ca. 1 time inde i afstemningerne. Er der bemærkninger til dette? (Ophold). Det er ikke tilfældet.

Vi godkendte ved mødets start indkaldelse af suppleanter til budgetsagen, og jeg kan derfor byde velkommen til Susan Hedlund, Lise Helweg, Kim Eskildsen, Morten Asmussen, Stig Ekman, Sonja Petersen og Lise Thorsen.

(Forsamlingen rejste sig)

Som vi besluttede i forbindelse med godkendelsen af dagsordenen, behandler vi de 4 sager vedrørende budgettet under ét, men der vil blive foretaget afstemning i hver sag for sig. Først taler ordførerne. Øvrige talere kan frit tilmelde sig talerløben og vil komme til i den rækkefølge, de trykker sig ind. Jeg skal dog bede om, at I først trykker jer ind i systemet, når ordførerne har trykket sig ind.

Jeg kan nævne, at det har været nødvendigt at foretage rettelser i afstemningsprogrammet siden i fredags, hvor det blev udsendt med dagsordenen. Der vil derfor blive omdelt et rettellesblad, hvor rettelserne også er beskrevet.

Vi går så over til debatten.

2. Valg af statsgaranti/selvbudgettering (2008-110569)

- Indstilling om,

1. at kommunen vælger det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for skatter, tilskud og udligning i 2009.

(Økonomiudvalget)

Sagerne nr. 2008-110569, 2008-114149, 2008-112731 og 2008-100547 behandles sammen.:

3. Meddelelse om kirkeligingen 2009 (2008-114149)

På baggrund af det kirkelige budget og det kirkelige udskrivningsgrundlag fastsættes den kirkelige skatteprocent.

- Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen tager kirkeligingen 2009 til efterretning, samt

2. at Borgerrepræsentationen tager den kirkelige skatteprocent på 0,80 % for 2009 til efterretning.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagerne nr. 2008-110569, 2008-114149, 2008-112731 og 2008-100547 behandles sammen.:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 9. oktober 2008

4. Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2009 (2008-112731)

- Indstilling om,

 - at de angivne tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2009 tiltrædes og de ikke udgiftsneutrale ændringsforslag finansieres via pulje til uforudsete udgifter til hhv. service og anlæg (jf. bilag 1, bilag 2, bilag 3 og bilag 4),
 - at de reviderede takster på Sundheds- og Omsorgsområdet, Socialområdet og Teknik- og Miljøområdet tiltrædes (jf. bilag 5),
 - at de reviderede takster på Børne- og Ungdomsområdet tiltrædes, jf. bilag 6. Det vil medføre forskyndninger mellem funktionen 5.25.10.1 og selve pasningsfunktionerne 5.25.11.1 - 5.25.16.1 som følge af den dynamiske takstberegning, samt
 - at i 2009 opskrives Socialudvalgets budgetramme, bevillingsområde Børnefamilier med særlige behov, rammebelagt drift, funktion 5.28.21.1 med 2.618 t. kr. og Økonomiudvalgets budgetramme, bevillingsområde Økonomisk forvaltning, rammebelagt drift, funktion 0.58.95.1, nedskrives med et tilsvarende beløb.

(Økonomiudvalget)

Sagerne nr. 2008-110569, 2008-114149, 2008-112731 og 2008-100547 behandlede sammen:

5. 2. behandling af Københavns Kommunes budgetforslag 2009 og budgetoverslagsårene 2010-2012 (2008-100547)

- Indstilling om,

 2. behandling af Københavns Kommunes budgetforslag 2009 og budgetoverslagsårene 2010-2012

(Økonomiudvalget)

Anne Yang (A): I dag skal vi vedtage budget for København. Det er det tredje budget for denne forsamling, og det tredje budget, som jeg selv er med til at vedtage som politiker. Hver gang har det været med et flertal, og hver gang er budgettet også blevet kaldt for historisk.

Første gang budgettet blev kaldt for historisk, det var samtlige partier her i salen, der vedtog budgettet for første gang i 40 år. Anden gang blev budgettet kaldt for historisk, fordi vi brugte historisk mange kroner. Det var Socialdemokraterne, SF og De Radikale, der vedtog at sende over en milliard i retning af de Københavnske skoler og daginstitutioner.

Nu er vi så nået til denne forsamlings tredje budgetflertal, og denne gang er vi som Socialdemokrater gået sammen med de borgerlige. Det er vi, fordi det giver os det bedste budget. Der er to grunde til, at det resultat, som vi er nået frem til i et glimrende samarbejde med de borgerlige, er det bedste for København.

Den første grund er, at det er et socialt ansvarligt budget. Som Socialdemokrater gik vi til forhandlingerne med et meget klart mandat fra vores bagland. Socialområdet skulle have et løft, det var vores første prioritet, og så skulle sundheds- og ældreområdet have et løft, og vi ville overholde pasningsgarantien på børneområdet. Det var gode socialdemokratiske prioriteter, som vi heldigvis fandt sympati for hos de borgerlige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 9. oktober 2008

Socialområdet er den store vinder af dette års budget. Over en tredjedel af de nye midler går til socialområdet. Det synes jeg godt, at vi kan være tilfredse med. Vi får nu moderniseret Sundbygård og Sundbyvang, vi udvikler handicapområdet, og vi investerer i den it, der er nødvendig for at frigøre flere hænder til støtte og til pleje.

Så begynder vi kampen mod ulighed. Sidste år satte vi penge af til initiativet "hvert barn sin chance". Initiativet gik ud på at tage en dialog med socialrådgivere, skolelærere og pædagoger om, hvad der skal til for at bryde den negative sociale arv i København. Vi ville simpelt hen ikke finde os i, at hvert fjerde københavnske barn ikke får en uddannelse.

Heldigvis kom der rigtig mange gode ideer ind, og det er dem, vi nu har sat penge af til på årets budget. De skal udmøntes i udvalget, men et godt eksempel kunne være sundhedsplejerskesøg til børn i 3-4 års alderen. Der var bred politisk enighed om at prioritere socialområdet i år. Jeg tror, at det er en af grundene til, at det er lykkedes så godt.

Et område, som det ikke var lige så let at finde politisk flertal til, var at prioritere ældre- og sundhedsområdet. Heldigvis fandt vi så flertallet med de borgerlige. Derfor kan de ældre nu se frem til nye pladser til demente, til seniorbofællesskaber og til bedre normering på plejehjemmene.

Vi fandt også penge til en ting, som har ligget os meget på sinde som Socialdemokrater, nemlig at finde penge til at holde prisen på de ældres mad i ro. Vi har alle sammen set fjernsyn over de seneste par uger, og der har vi kunnet følge de andre kommuner i Danmark, der har lagt budgetter, og vi har kunnet følge, hvordan det ikke er lykkedes for andre kommuner som os at finde penge til de ældres mad. Når fødevarerprisen stiger, er det derfor gået ud over de ældre i de andre kommuner, og det har vi kunnet se konsekvenserne af.

I København har vi meget tidligt været opmærksomme på problemet. Det skyldes ikke mindst vores ordfører Ikrum Sarwar, der som læge kunne fortælle om oplevelser med småtspisende ældre, der blev syge af at få for lidt mad. Det var sådan set ikke, fordi der var en biologisk årsag til, at de fik for lidt mad; det var simpelt hen, fordi de ikke havde råd, hvilket de desværre ofte var alt for stolte til at indrømme.

Jeg er glad for, at vi i København har vist, at vi er en socialt ansvarlig by, der ikke vil finde sig i, at de ældre skal leve i armod.

Sundhedsområdet er også et område, som vi er rigtig glade for at have prioriteret sammen med de borgerlige. Vi blev meget hurtigt enige om, at København skal have et kræftcenter, og vi blev også meget hurtigt enige om, at København skal have en indsats mod fedme blandt børn.

Jeg vil også nævne pasningsgarantien, som er et område, som bliver prioriteret med årets budget. Vi er med de borgerlige blevet enige om, at det ikke kan være rigtigt, hvis man som forældre ikke kan få sit barn passet i København. Derfor har vi sat penge af til pasningsgarantien. Vi har set nogle problemer med anlægsstyringen på børn- og ungeområdet, hvor man ikke har været i stand til at bruge de penge, man har fået. Jeg håber meget, at når vi nu har sat penge af til at overholde pasningsgarantien, så vil vi se, at de bliver brugt.

Jeg kunne nævne mange flere rigtig gode prioriteter i årets budget, f.eks. at idrætsområdet har fået et løft med flere penge til storbyteatrene og noget, som jeg er meget glad for, Copenhagen Beach Volley.

Alt i alt er det her et godt og et socialt budget. Det er den ene grund til, at vi har indgået budgetforlig med de borgerlige.

Den anden grund handler om at overholde kommuneaftalen. Det forholder sig nemlig sådan, at regeringen har opstillet nogle snævre økonomiske rammer for kommunerne. Jeg er ikke glad for, at snævre økonomiske rammer, jeg er personligt ikke begejstret for, at regeringen kræver lav skat og lave udgifter for kommunerne.

Ritt Bjerregaard stemte som en af få imod aftalen i KL. Det var der andre, der ikke gjorde, og derfor eksisterer aftalen. Hvad værre er, de økonomiske sanktioner for os, hvis vi ikke overholder aftalen,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

eksisterer også. Det er økonomiske sanktioner, der for samtlige kommuner beløber sig til en milliard. For os i København er det omtrent 100 mio., og det er økonomiske sanktioner, som vi skal undgå.

Det har ikke været sjovt at finde de projektudskydelser, som skulle til for at overholde aftalen, men findes, der måtte de, hvis vi skulle undgå Lars Løkke's sanktioner. Det har været lidt sjovere med skattelettelser, for mens jeg personligt ikke er meget for en skattelettelser, så dog hellere give køberne pengene, end at de lander i Lars Løkke's lommer.

Det var sådan set De Radikale, der først var ude med at sige, at kommuneafaltalen skulle overholdes. Det var kløgt sagt, og det var noget, vi kunne tilslutte os. Heldigvis har vi sammen med de borgerlige partier fundet den ansvarlighed, der skulle til for at finde de projektudskydelser, som ingen af os syntes var sjove, men som vi har påtaget os.

Jeg vil derfor gerne takke de borgerlige for samarbejdet. Vi har fået et budget, der ikke alene overholder kommuneafaltalen, men som også er et godt socialt budget. Derfor synes jeg sådan set, vi skal være glade i København. Der er mange kommuner rundt omkring, der er ude i massive sparerunder. I København har vi haft penge, der gjorde, at vi har kunnet give et løft, det største løft til socialområdet, et mindre løft til ældreområdet og sundhedsområdet og også børneområdet.

Jeg ser frem til en rigtig god debat om de prioriteringer, vi foretager med årets budget.

(Kort bemærkning.)

Borgmester Mikkelt Warming: Det var interessant at få bekræftet fra den socialdemokratiske ordfører, Anne Vang, at man tog et politisk valg, man ønskede at lave forlig med de borgerlige, for det var der, man fik mest socialdemokratisk politik igennem.

Det er bare interessant, og det vil sige, at alle de konspirationsteorier, vi har hørt om indtil nu, at det var de andre, der ikke ville, og venstrefløjen, der ikke ville, og venstrefløjen var ond, og SF'erne var dumme og alt det der, det kaster vi ud af vinduet, en tilslædsag fra Socialdemokraterne, man ønskede at give skattelettelser, 145 mio., der kunne være brugt på velfærd. Det har man bevidst valgt, for det var der, man mente, man fik mest "socialdemokratisk" politik igennem.

Et andet spørgsmål til Socialdemokraterne, som lagde meget vægt på, at aftaler skal holdes: Hvordan kan man så lave et forlig med de borgerlige, som bryder det forlig, man lavede med bl.a. Enhedslisten om budgettet for 2007? Der var det sådan, at ved det historiske forlig, som Anne Vang talte om, var vi fælles om at afsætte over 200 mio. kr. til at frentids sikre metroen for at lave et afgreningskammer, så man kunne fortsætte mod Brønshøj. Det lavede vi forlig om, de penge satte vi af.

Socialdemokraterne har med det, de har lavet denne her gang, ensidigt, klart og utvetydigt brudt forliget fra 2007. Hvis det skal formuleres som et spørgsmål: Hvordan skal vi nogen sinde kunne stole på Socialdemokraterne i fremtiden?

(Kort bemærkning.)

Anne Vang (A): Siden borgmester Mikkelt Warming nu stiller mig et spørgsmål, må jeg hellere tage en kort bemærkning i stedet for at lade talerrækken gå videre.

Borgmesteren spørger, er det sådan, at vi valgte sådan, fordi vi fik mest socialdemokratisk politik for pengene? Ja, det er det. Det er sådan, at vi havde svært ved at få vores prioriteringer især på ældreområdet og på sundhedsområdet igennem med de øvrige partier. Vi er faktisk rigtig glade for, at det er lykkedes os at få et godt og socialt budget.

Når det så er sagt, så ville vi utroligt gerne have haft f.eks. De Radikale med. Manu Sørensen fra De Radikale sagde i TV/Lorry samme aften, som vi indgik budgetforlig, at De Radikale gik selv. Pointen er, at De Radikale gik. Vi ville såmænd gerne have haft dem med.

Så går vi så over til nogle andre partier, f.eks. SF. Som borgmester Mikkelt Warming selv siger, så havde vi som Socialdemokrater nogle betænkeligheder, og de kom sådan set, fordi SF havde et problem med at fortælle os, hvorvidt man stod ved de 309 mio. kr., som man havde disponeret i en budgestaftale for 2007. Der havde man sagt: Vi vil gerne bygge ved Kløvermarken, nu bruger vi 309 mio.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

kr. Det vil man ikke sige, om man vil eller ej. Når vi ikke har sikkerhed for, om pengene er der, så er det et meget, meget svært grundlag at bruge yderligere penge på. Det kunne vi ikke som ansvarligt parti, som økonomisk ansvarligt parti.

Derfor, fordi vi ikke vidste, om de 309 mio. kr. eksisterede, så måtte vi finde dem andetsteds; ellers ville vi ikke have været økonomisk ansvarlige. Derfor blev vores muligheder for at indgå budgetforlig med SF udført.

(Kort bemærkning.)

Bjarne Fey (F): Jeg tror, vi bliver nødt til at ruske lidt op i vores fælles hukommelse.

Vi lavede en aftale med De Radikale og med Socialdemokraterne for lang, lang tid siden omkring Kløvermarken. Den aftale gik ud på, at provenuet for salg af grunde på Kløvermarken skulle bruges til udvikling af det nordøstlige Amager. Det var trafikudvikling, det var skoler, det var daginstitutioner, og det var forbedringer af idrætsfaciliteter. Det var såkaldt et nulsunsspil, der skulle ikke indgå en eneste krone i den generelle genopretning. Det var sådan set det, vi blev lovet ved mødet med Claus Juul, som var direktør og stadig væk er direktør. Han sad også og sagde, at der var guld og grønne skove.

Tilbage til budgetforliget i 2007, og jeg læser op her, der er nemlig to afsnit i det her budgetforlig, det ene hedder billige boliger, og den anden hedder provenu, og så kommer den sidste ting, Kløvermarken. Jeg læser højt fra den aftale dengang:

"Partierne er enige om at arbejde for flere boliger i Københavns Kommune og for at styrke mangfoldigheden i byens boligtilbud, således at der også er boliger til borgere med almindelige indkomster. Partierne er på den baggrund enige om at vedtage lokalplaner for salg af bl.a. egnede kommunale grunde til billige boliger, jf. Borgerrepræsentationens beslutning af 23. marts 2006.

Ved bygget af SX5-boliger tages hensyn til kommunens retningslinjer for miljø i byggeri, og der vil blive arbejdet for en bedre miljøprofil.

Provenuet af salg af kommunale grunde indgår som finansiering til renovering af de københavnske idrætsanlæg med 240 mio. kr. i aftaleperioden, renovering af skoler med 210 mio., renovering af skolegårde, toiletter med 90 mio. kr., renovering af faglokaler med 120 mio. samt renovering af klubhuse for 7 mio. kr."

Og så kommer Kløvermarken først bagefter.

I budgetaftalen er der en tekst i regneark, en tekstlinje, der hedder:

"Grundsag, bl.a. billige boliger Kløvermarken samt tilbagekøbsrettigheder på 400 mio. kr."

En tekstlinje, 400 mio. kr. Det er aldrig blevet præciseret, hvordan man udfølgelig på 400 mio. kr.

Jeg skal bare sige, at potentialet for SX5-boligaftalen, den er, hvis man har samme grundprissalg eller bygningsressalg, som man regner med på Kløvermarken, på 714 mio. kr. i indtægsgrundlag. Dertil skal man lægge tilbagekøbsrettigheder. Kløvermarken vil til orientering give 577 mio. kr., hvis man solgte det hele.

Det, der under mig, det er, at der er over 1,2 mia. kr. i denne aftale, mulighed for 1,2 mia. kr. i indkøb eller indtægter, og så knalder man hele lortet over på Kløvermarken. Det har aldrig været en politisk aftale, det er heller ikke det, der står i budgetaftalen. Jeg vil også bare gøre opmærksom på startregningen fra foråret 2007, hvor forvaltningen selv gør op, at de afledte omkostninger udgør minimum 500 mio. kr. ud af et provenu på 577 mio. kr. Hvor fanden skal man finde de 309 mio. kr. fra, det ved jeg simpelt hen ikke.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Ja, jeg bliver nødt til at påtale sprogrugen, to ord, som ikke burde være anvendt her fra talerstolen.

Derudover vil jeg godt sige, at jeg prøver også at sørge for, at der bliver korte bemærkninger, sådan at vi kan få en lidt livligere debat, men det kræver af jer, at I overholder tidsrammerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

(Kort bemærkning.)

Manu Søren (B): Det minder usægtelig mere og mere om "Komiske Ali", sådan som man hører ordføreren for Socialdemokraterne sprælle omkring det her budgetforlig. Der er sådan en underliggende melodi af, at man ikke rigtig vil vedkende sig sine nye venner, og så prøver man at smøre den af på først SF og så Det Radikale Venstre. Et mere socialdemokratisk forlig, bliver der råbt. Gad vide, hvad Venstre egentlig siger til det, og deres bagland også, men det må de jo selvfølgelig ligge og rode med.

Årsagen til, at Det Radikale Venstre ikke ønskede at fortsætte de forhandlinger, der var, som man måske kan se nu var skinförhandlinger, var, at vi ikke ville være med til en skattenedsættelse på 0,5 pct. Jeg kan huske, at jeg sendte en mail, som er blevet sendt videre til samtlige socialdemokrater, Helle Thorning og EU og alt muligt andet efterhånden, hvor jeg siger, vi vil ikke være med til så voldsomme skattenedsættelser, men vi glæder os til det videre samarbejde.

At man så prøver samtidig at smøre det af på SF, er fuldstændig uanstændigt. Jeg synes, at det var helt rimeligt, at SF gerne ville have en undersøgelse af, hvad der foregik ude på Kløvermarken.

Ikke nok med det, når man så hører undskyldningerne efterfølgende fra Socialdemokraterne: Vi vil ikke lave forlig med SF, fordi SF ikke vil Kløvermarken. Så var der en, der sagde, var det ikke også det samme, som VKO siger, de vil heller ikke Kløvermarken.

Jeg er et eller andet sted meget glad for, når nu vi er i den her situation, at vi ikke er med, jeg er glad for, at vi er ude, og at vi ikke er med til at fjerne projekter og annullere cykelstier osv. osv., så københavnere kan få 35 kr. mere om måneden, og Anne Vang kan spille beachvolley et eller andet sted på stranden.

(Kort bemærkning.)

Morten Kabell (Ø): Det var interessant at høre Socialdemokratiets ordfører. Hvis man skal følge op på Manu Søren, så kan man jo ændre det til "Komiske Anne" efterhånden.

Men hvordan ved Anne Vang, at det ville have været svært at få f.eks. Enhedslisten, De Radikale og andre med på forbedringer på sundhedsområdet? Hvordan ved Anne Vang, at det ville have været stort set umuligt at få socialdemokratisk politik om f.eks. en forbedring for kommunens ældre igennem med andre partier? Sandheden er, at Anne Vang prøvede ikke, Socialdemokratiet prøvede ikke.

Anne Vang mener til gengæld, at hun har fået rigtig meget socialdemokratisk politik igennem i det her budgetforlig. Det betyder altså, det kunne da være rart at få bekræftet fra Anne Vang, at det er socialdemokratisk politik at sænke skatterne for at bryde aftaler, f.eks. om metro til Brønshøj, for at bryde aftaler om renovering af skoler og institutioner, at bryde aftaler med andre partier i Borgerrepræsentationen om klima, om miljø, om cykelstier, om, ja stort set hvad som helst. Anne Vang og det nuværende socialdemokratiske styre har været med til at indgå med andre partier i denne her valgperiode.

Det er selvfølgelig ærlig snak, at det er socialdemokratisk politik at bryde aftaler, men det stiller det spørgsmål, som også borgmester Warming var oppe og stille, det ville være rart at høre Anne Vang svare på, for første gang gled hun udenom: Hvordan kan man stole på Socialdemokratiet, hvordan kan man stole på, at de aftaler, man indgår med Socialdemokratiet med den nuværende overborgmester og med Anne Vang, at de også bliver overholdt?

(Kort bemærkning.)

Borgmester Mikkel Warming: To ting. Anne Vang gled, som Morten Kabell var inde på, fuldstændig uden om det, synes jeg, i virkeligheden meget centrale spørgsmål, der hed, hvordan kan man lave forligsbud, hvordan kan man på den måde, Socialdemokraterne har gjort, bryde det forlig, man lavede med os andre, med hele Borgerrepræsentationen tilbage for ganske få år siden, om i 2009 bl.a. at investere i et afgrænsningskammer, så metroen kunne være fremtidssikret og komme til Brønshøj?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Hvordan kan man uden så meget som at nævne det over for nogen, uden at tage forhandlinger, uden at gøre noget som helst af det, man ellers burde gøre, bryde den aftale og så samtidig komme herop og sige, at man er mere troværdig end alle mulige andre, og det er andre, der ikke vil holde aftaler, og det er vigtigt for Socialdemokraterne at holde aftaler. Hvordan kan vi stole på Socialdemokraterne?

Hvordan kan man stole på den socialdemokratiske retorik, når vi hører Anne Vang stå her og sige, at man udvikler handicapområdet. Ja goddag mand - økseskaft. Anne Vang ved lige så godt som jeg, for det var centralt i de forhandlinger, der nåede at være med Enhedslisten og De Radikale, at det her det er en underfinansiering af handicapområdet, at der kommer flere handicappede i eget hjem, at de har retskrav på handicapbøje, at de har retskrav på handicap, på hjemmehjælp. Og at det, vi ved, det kommer til at koste i 2009, er 25 mio. mere end det, der er sat af i budgettet og budgetforliget.

Alternativet handler derfor ikke om udvikling, det handler ikke om at dække stigende omkostninger med det forlig, Anne Vang står og roser sig selv af og siger "god socialdemokratisk politik". Det betyder enten ringere forhold for den enkelte handicappede i eget hjem, mindre rengøring, dårligere mad, eller også betyder det, at man skal skære på andre grupper af de mennesker, der har brug for socialforvaltningens hjælp og støtte, hjemløse, narkomaner, psykisk syge, udviklingshæmmede.

Det er sandheden om det forlig på handicapområdet, Anne Vang har lavet. Det er ikke noget løft, det er ikke noget udvikling, det er bare underfinansieret. Men det er åbenbart god socialdemokratisk politik.

(Kort bemærkning.)

Anne Vang (A): Jeg vil gerne have lov til at citere min radikale kollega, Manu Søren, han siger til TV/Lorry: "De Radikale blev ikke smidt ud, vi gik selv".

Jeg gentager det lige: "De Radikale blev ikke smidt ud, vi gik selv". Det var vi hos Socialdemokraterne faktisk ret kede af, men det var et radikalt valg, og vi måtte så lave budget med dem, vi kunne, vi lavede et godt socialt budget med de borgerlige.

SF var ikke længere en mulighed, og jeg vil gerne citere den radikale borgmester Klaus Bondam for at forklare hvorfor. I Politiken den 3. september siger borgmester Klaus Bondam, og det er om Kløvermarken:

"Det her viser den politiske uansvarlighed, som SF er kendt for. De var med til at disponere over indtægterne fra salget af grunden, vi har brugt pengene, hvad skal vi nu gøre?"

Det siger borgmester Klaus Bondam: Vi har brugt pengene, hvad skal vi nu gøre. Som Socialdemokrater kunne vi ikke finde ud af, hvad SF ville. Det at Bjarne Frey fra SF er oppe og sige, at der aldrig har været en politisk aftale om Kløvermarken, gør kun forvirringen mere total. SF har sagt ja og nej til Kløvermarken i et hurtigt skiftende tempo, nok til at gøre os andre og i høj grad også sig selv forvirrede.

Borgmester Klaus Bondam fra De Radikale har jo ret, der var nogle indtægter, som var disponeret til noget andet. Som ansvarligt parti var vi nødt til at finde pengene anderledes. Heldigvis er det lykkedes os sammen med de borgerlige både at finde de penge og at lave et godt, ansvarligt budget, som i øvrigt giver 102 mio. kr. ekstra til det sociale område.

(Kort bemærkning.)

Rikke Lauritzen (Ø): Man kan forstå, at Anne Vang og Socialdemokraterne synes, det er et rigtig godt budget det her. Det kommer lidt bag på mig, fordi jeg troede faktisk, at Socialdemokraterne var et af de partier, som gerne ville være med til at forandre verden, og det gør man altså ikke ved at lægge sig ned.

Anne Vang bekræfter her i sin tale i dag, at hun stadig væk synes, at regeringens og Dansk Folkepartis syge økonomiske styring af kommunerne ikke holder. Men det betyder jo, at vi i kommunerne er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

nødt til at udstille den her politik, og det gør man altså ikke ved så at gå ud og indfri regeringens hedsedrym om skattelettelser. Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt.

I dagene før budgetforhandlingerne gik i gang, så var der jo et spirende kommunalt opgør rundt omkring. Borgmestre i andre kommuner begyndte jo også at synes, uanset partifarve, at den måde, regeringens styret kommunerne på, den holder altså ikke, hvis vi vil løfte velfærdsopgaven. Men i det øjeblik Socialdemokraterne her i København med overborgmesteren lagde sig ned, så dør det oprør, for hvis overborgmesteren for landets største kommune ikke er med i det oprør, jamen så er der jo ikke noget at hente for de andre kommuner. Så er det slut med det oprør, og så er det, man må gå i gang med at sælge ud med skattelettelser.

Jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, og den eneste, der har vundet på det her, det er først og fremmest regeringen, fordi de kan jo se, jamen kommunerne lever jo op til den økonomiske aftale, det er fornuftigt, ansvarlig politik, og så står vi tilbage om nogle år og skal indfri de konsekvenser, som skattelettelserne har, i stedet for at løfte velfærdsopgaven.

Må jeg så ikke slutte af med at sige tillykke til kultur- og fritidsborgmesteren, Pia Allerslev. Det er flot, at man har opnået skattelettelser i en af de største mastodonter for Socialdemokratiet, det troede man dog ikke var muligt.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Fra Dansk Folkepartis side vil vi blot kvittere for de pæne ord fra den socialdemokratiske ordfører om det forlig, som er indgået. Vi vil også gerne fra Dansk Folkepartis side takke for det gode resultat, der er opnået.

Grunden til, at jeg går herop, det er for at bede Anne Vang bekræfte, at det var et ønske fra Dansk Folkeparti, Venstre og Konservativs side i vores fælles oplæg, at det blev sikret, at der blev rettet op på det makværk, der foregik i socialforvaltningen, at man sikrede, at socialområdet blev stabiliseret, og at man kunne begynde at rette op på det og have fokus fremadrettet på at sikre de svageste i København, herunder også at sikre, at aldrumsområdet blev løftet, samt at den skolenovergang, som er så alaføgende for, at vi får det efterslæb indhentet, kunne bevares inden for den her ramme. Jeg vil gerne bede Anne Vang om at bekræfte, at de områder var et ønske fra Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Jeg har lige læst en bog af Schopenhauer "Kunsten altid at få ret", altså ikke noget med at have ret, men at få ret. Det minder denne her diskussion en lille smule om.

Jeg vil bare sige til den socialdemokratiske ordfører, at der var en aftale om Kløvermarken, det er sådan set det, vi påpeger. Der var en aftale, der gik på, at det provenu, man tjente på Kløvermarken, skulle bruges til at forbedre området omkring Kløvermarken.

Jeg vil bare sige, at de 400 mio. kr. skulle findes ved salg af billige boliger og tilbagekøbsrettinger. Det mulige provenu der udgør i hvert fald 800 mio. kr. i sig selv. Vi må jo konkludere her med den afslækt og med den måde, man fjerner 309 mio. kr. på nu, så ikke nok med at man nedlægger ambitionerne omkring Kløvermarken, men man fjerner simpelt hen også grundlaget for billige boliger-aftalen.

Vi må hermed konkludere, at Socialdemokraterne sammen med VKO ikke kun bryder Kløvermarksaftalen, de bryder også billige boliger-aftalen med det her budgetforlig.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal bekræfte, hvad de tidligere talere fra Enhedslisten har været oppe og sige her. Altså der blev ikke forhandlet færdigt, derfor var det et reelt valg, Socialdemokraterne selv traf. Det er den ene ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Den anden ting er, at det, der bliver sagt her fra talerstolen fra Anne Vangs side, for at sige det pænt, heller ikke er sandheden. Jeg erindrer ikke på noget som helst tidspunkt, at Socialdemokraterne i de forhandlinger, vi var med i, snakkede om ældre og omsorg osv. Vi var slet ikke kommet til det punkt endnu, det stod heller ikke på Socialdemokraternes ønskeliste, vi har jo alle sammen papirerne, så det er ikke noget problem.

Nej, jeg går på talerstolen af en helt anden grund. Det, der trænger sig på, det er at få en forklaring på, hvorfor man, et år før der er kommunevalg, indgår en aftale med de borgerlige partier, en aftale, som selv Socialdemokraterne i denne forsamling og uden for dette Rådhus ikke fatter en brøk af.

Altså Venstre har jo selv tydeligvis sagt efter at have indgået aftalen, at det er et strategisk mål i forbindelse med det næste kommunevalg at vælge den socialdemokratiske ledelse af pinden, så der ikke skal være socialdemokratiske overborgmester.

Derfor er spørgsmålet til Socialdemokraterne: Er det reelt et tilfælde, at det endte med at blive de borgerlige, eller er det en fejltagelse, eller som den tredje mulighed: Er det her simpelt hen mestersklasses i strategisk tænkning? Der er bare, undskyld mig, ikke nogen af os andre, der forstår en pind af det her, og det gør folk heller ikke uden for Rådhuset. Fordi sagen er jo, at indgåelsen af denne aftale kan og vil sandsynligvis få nogle meget mere dramatiske konsekvenser, hvor det vel må være rimeligt, at man i den socialdemokratiske ledelse som det mindste har overvejet, hvad det vil få for konsekvenser.

Så det synes jeg er et spørgsmål. Der bliver jo ikke ændret i aftalen i aften, det ved vi jo alle sammen, men kan vi dog ikke gå berigede hjem og få en forklaring på, hvorfor valget faldt ud til de borgerlige.

(Kort bemærkning).

Manu Sareen (B): Det er næsten lige før, man skal have en pakke Kleenex liggende heroppe, specielt efter at man har hørt Anne Vang fortælle om, hvorfor Det Radikale Venstre ikke ville. Nu fandt jeg tilfældigvis mailen, og jeg skal læse op for forsamlingen:

"Kære Jesper" – Christensen – "Jeg skal på vegne af Den Radikale Gruppe oplyse, at vi takker nej til de fortsatte budgetmøder med VKO, da vi ikke er enige i deres udspil omkring skattelettelser på 0,5 pct., 7 mia. over 4 år. Det er ikke radikal politik at give skattelettelser og med de konsekvenser. Men derimod så ser vi frem til vores møder i morgen kl. 12 med Ø og senere kl. 19.30 ..."

Mødet kl. 19.30 blev aflyst, mødet med Ø blev til noget. Hvad sker der, så hører vi ikke andet. Så det er simpelt hen hyklen af værste skuffe at tørre det af på os.

Jeg kan godt forstå, at Jens Kjær er uforstående over for Socialdemokraternes valg, det er jeg også. Jeg er blevet spurgt om to ting de sidste 14 dage: Hvorfor sagde Simon Emil Ammitzbøl, som han gjorde, og hvorfor gør Ritt, som hun gør? Jeg ved det ikke.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Og jeg skal lade være at sige noget og give ordet til Anne Vang.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg takker Manu Sareen fra De Radikale for at have læst op fra en mail, som jeg skulle have refereret til, og erindrer Manu Sareen om, at jeg faktisk ikke på noget tidspunkt har refereret til den mail, om endda det var utrolig rart for forsamlingen at få kendskab til, på hvilken måde De Radikale valgte at sige nej tak til forhandlinger med de borgerlige.

Det, jeg refererede til heroppefra, var såmænd TV/Lorry, hvor Manu Sareen fortalte Københavnerne: "De Radikale blev ikke smidt ud, vi gik selv". Det fortalte Manu Sareen Københavnerne.

Hvis Manu Sareen gerne vil fortælle denne forsamling noget andet end det, han selv har fortalt Københavnerne, jamen så er det da ganske belejligt at komme op og benytte talerstolen til det formål. Indtil da må vi antage, at De Radikale gik selv, og det er vi som Socialdemokrater ganske ked af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Så vil jeg svare på Enhedslisten, Jens Kjær's påstand om, at en prioritering af socialområdet, af ældreområdet og sundhedsområdet ikke stod på Socialdemokraternes ønskeliste. Jeg synes, at det ville være belejligt, hvis man gik ind og læste den debat, vi havde her i salen for godt en måned siden. Der havde både vores socialdemokratiske ordfører og jeg selv talt, hvor jeg på et mandat fra det socialdemokratiske bagland valgte at sige, at vores hovedprioritet var socialområdet, og så kom sundheds- og ældreområdet, et kraftcenter og maden til de ældre blev nævnt som nogle af vores fremmeste prioriteringer.

Jeg er glad for, at hvis man går ind og sammenligner den tale med det, vi har fået, jamen så har vi sådan set fået et budget, der er i rigtig fin overensstemmelse med de socialdemokratiske prioriteringer. Og det har vi fået i et glimrende samarbejde med de borgerlige, der heldigvis havde en lang række af sammentælkende prioriteringer.

Så til sidst vil jeg sige, at Rikke Lauritzen siger, at vi er nødt til at udstille regeringen. Er en million kroner værd at udstille regeringen, er det 100 millioner kroner værd, som københavnernes skal betale, at Enhedslisten får lov til at udstille regeringen?

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg erindrter om talletiden.

(Kort bemærkning).

Gorm Gunnarsen (Ø): Carl Christian Ebbesen og Anne Vang har repræsenteret Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet i budgetforliget, og de er i denne debat enige om, at man skal holde sig inden for anlægsloftet. Det anlægsloft har vi ikke kunnet få en nøjagtig størrelse på, men man har altså i forliget og i refærgørelsen af det forholdt sig til det, som om det var en fuldbudret kendsgerning.

Derfor er det ekstra interessant, at man 800 m herfra faktisk i disse minutter diskuterer at hæve dette anlægsloft som resultat af, at både Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet mener, man bør fremrykke en lang række anlægsgaver til finansloven for 2009.

Jeg synes, det er ironisk, at det er partierne De Radikale, Enhedslisten og SF, som her står og siger, det er nødvendigt at føre en socialdemokratisk politik på dette område. Når vi ser en nedgang, vi ser en trussel om kommende arbejdsløshed, så er det nødvendigt at få de her anlægsprojekter på dagsordenen. Vi kunne også presse på på denne måde.

Jeg synes, det er mærkeligt, at Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti ikke koordinerer deres indsats med deres landspolitikere og deres finanspolitiske ordførere på dette område og siger, lad os få en fremrykning af anlægsgaverne i stedet for at udskyde dem eller helt annullere dem. Det er ironisk.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Jeg anerkender selvfølgelig Manu Sarens ret til at citere fra de mails, man selv har sendt til andre folk. Men jeg synes også, man skal gøre det korrekt.

I den mail, jeg har modtaget fra Manu Sareen, står der ikke noget om de tal, som jeg kunne høre Manu Sareen læse op fra talerstolen her. Der står bare: "Da vi ikke er enige i deres udspil omkring skattelettelser". Nu har jeg printet den i 50 eksemplarer, den ligger ude i printeren. Så kan de medlemmer af forsamlingen, der har lyst til at se den rigtige udgave, selv hente den.

Det var i virkeligheden ikke det, jeg ville sige, men blot spørge Bjarne Fey, om han måske ikke kunne være lidt tydeligere om, hvad var det så, der var en aftale om omkring Kløvermarken? Hvad var det for et provenu, der var forventet omkring Kløvermarken? Det behøver selvfølgelig ikke være i dag alene, jeg synes bare, det er interessant nu lige pludselig at få at vide, at aftalen rummede sådan set kun en aftale om, at den skulle sælges. Jeg forstår så, at den aftale er der endnu og derved selvfølgelig også en forventning om, at lokalplanen kan laves.

Men hvad er det så for en opfattelse af en økonomisk aftale, der var omkring Kløvermarken fra SF's side på det tidspunkt?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

(Kort bemærkning).

Lise Thorsen (A): Jeg er da også rigtig glad for at høre fra Bjarne Fey, at SF's holdning til Kløvermarken åbenbart er så fuldstændig klokkeklar, fordi det er da på tide, og det er da første gang, at jeg hører, at den er så fuldstændig klokkeklar.

Hvis der har været tale om slingrevals på noget som helst tidspunkt, så er det jeres holdning til Kløvermarken. Det har været besværligt for forhandlingerne, men det har især været pinligt for alle os, der bor på Amager. Ingen har vidst, om de var købt eller solgt, og hvad der egentlig skulle ske.

Vi kan ikke budgettere med indtægter, vi ikke har, fordi vi ikke vil have en ny Farumsag, og derfor er det gået, som det er gået.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Hvis hr. Jens Kjær Christensen havde lyttet til, hvad Anne Vang sagde, ville han have hørt, at hun startede sin tale – det kan godt være, hr. Jens Kjær Christensen ikke rigtig nærlyttede der – med, at der var tre historiske budgetaftaler. Den ene med samtlige partier i denne forsamling, det var historisk, det var ikke sket i 40 år. Den anden på grund af beløbet og den tredje nu her.

Så det er vel ikke mere revolutionært end som så, hr. Jens Kjær Christensen. Det er vel ikke mere anderledes end det, vi har gjort i alle de år, hvor du og jeg har siddet herinde. Det skifter jo fra gang til gang. Der, hvor man får den bedste aftale, går man jo hen, og selvfølgelig er der strategi, selvfølgelig prioriterer man politik. Politik er at prioritere, sådan vil det jo altid være.

Jeg stod og talte med borgmester Mogens Lønborg forleden dag, som sagde: Nu har jeg været her i 7 år, og jeg har underskrevet 5 budgetaftaler. Ja, så vidt jeg ved, så er borgmester Mogens Lønborg altså konservativ og har været med i 5 ud af de 7 år i 2 perioder. Så jeg kan ikke se, at der skal lægges så vanvittig meget i det.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Det faktum, Mona Heiberg nævner omkring De Konservatives deltagelse i 5 af 7 år, viser måske noget om, hvor slattent Socialdemokraterne herinde er i forhold til at lave socialdemokratisk politik.

Men apropos det, det, der vel er en pointe, som Anne Vang og Jesper Christensen er glædet uden om indtil nu i iveren efter at give alle andre ansvaret for deres eget politiske valg om at lave en aftale med de borgerlige, der indeholder skattelettelser, hvor man bruger 145 mio. kr. på noget andet end vel-færd, for det er faktum, det er virkeligheden, det er det, der er sket med det her budgetforlig.

Man har sådan set ikke forholdt sig til det faktum, at der blev forhandlet hun berømtelige onsdag, hvor man om natten reelt klapper til de borgerlige, med De Radikale og Enhedslisten. Der var ingen, der var gået fra hinanden, vi var ikke færdige på nogen som helst facon, vi var heller ikke gået fra hinanden, men vi blev bare ikke indkaldt mere. Så man besluttede sig til, aktivt politisk besluttede sig til, at det skulle være højre om, det skulle være skattelettelser, og man skulle overgive sig til Lars Løkke. Det er et politisk valg. Stå dog ved det i stedet for at give alle andre skylden.

Så kunne jeg godt tænke mig, når nu specielt gruppeformand og metroordfører Jesper Christensen har været på banen, at Socialdemokraterne begynder at forholde sig til det faktum, at man har lavet et klokkeklart forligsbrud i forhold til budgetforliget for 2007, hvor vi – det historiske med alle partier – var enige om, at der skulle sættes midler af til et afgrænsningskammer, så metroen kunne fremtidssikres i forhold til at komme til Brønshøj. Det er noget, man nu har brudt, noget, man nu har aflyst uden om i hvert fald tre af de fortigspartier, der var med i den aftale.

Det kunne være rart, at Socialdemokraterne forholdt sig til, at man har lavet et klokkeklart forligsbrud, og i den sammenhang også besvarede et spørgsmål om, hvordan pokker vi dog skal kunne stole på jer i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Margrethe Wivel (B): Det var Anne Vang, der fik mig herop omkring den sociale ansvarlighed i det her budget. Jeg hørte så sent som i går også C.C. Ebbesen og Thor Buch Grønlykke rose det for at være et meget ansvarligt budget.

Jeg vil så bare spørge: Hvad med de handicappede? Vi har ord for, at vi i 2009 og frem bliver nødt til at lave servicereduktioner med det givne budget. I havde muligheden for at indgå budget med De Radikale, vi kom med vores handplan for handicapområdet, der indeholdt en handicap hjælper-ordning, vi skulle møde det økonomiske pres, genoptræning af senhjærskadede, en ungdomsinstitution for de 18-35-årige. I havde muligheden, I valgte os fra.

Så var der også de hjemløse. Vi havde meget gerne set en fuld videreførelse af Kontaktstedet, af Mændenes Hjem, Sundhedsteamet, Starens injektionsprojekt, og havde gerne udvidet det med en særlig skærmet natcafé for de hjemløse kvinder.

Vi ville gerne have haft fokus på de voldsramte kvinder, på de prostituerede og på de handlede kvinder. I valgte os fra. I havde muligheden sammen med De Radikale og Enhedslisten, og mon ikke også SF endelig var faldet til og vi havde fundet en formulering. Det blev der arbejdet på. I valgte os fra. I valgte i stedet for skattelettelser, og I valgte de borgerlige.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam:** Tak for det.

Hvorfor er det så interessant, hvem der gik, hvornår de gik, og hvorfor de gik? Det her burde jo egentlig handle om politik. Men det, der kalder mig herop, er naturligvis for at rette på en række af de misforståelser, som Socialdemokraternes ordførere, Anne Vang, bringer til torvs her.

Det Radikale Venstre meddelte efter to møder den 15. september klokken henholdsvis 10 og klokken 18, at vi ikke ønskede at være med til at give skattelettelser. Enhver, der var til stede ved de møder – det var der mange, der var – vil kunne bekræfte, at der alene fra de borgerlige partier på daværende tidspunkt blev talt om en skattelettelse på 0,5 pct.

Når det er sagt, som Manu Sørensen også var inde på, så var der derefter en lang række møder den 16. september og den 17. september, møder mellem Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten, alene med SF, alene med Enhedslisten osv. osv.

Torsdag den 18. september har jeg en telefonsamtale med overborgmesteren kl. 9.30, og i den telefonsamtale taler vi om, at der er nogle snakke med de borgerlige partier, at det nærmer sig og rykker sig, og telefonsamtalen slutter med, at jeg siger: Men jeg går ikke ud fra, at I indgår nogen endelig aftale uden lige at orientere mig.

Kl. 15.30 indløber der en besked på min telefonsvarer fra overborgmesteren, der fortæller, at hun har et møde med de borgerlige partier kl. 16.00 og forventer at indgå en aftale kl. 17.30. Beskeden slutter lakonisk: Bare så du ved, hvor vi er henne. Hej, hej.

Med andre ord, som jeg har citeret mange gange i denne her sal, så er det ikke nogen skam at blive væk, når ikke man er inviteret. Det Radikale Venstre er på intet tidspunkt blevet inviteret til at skrive under på en aftale.

Når det er sagt, og det var jo noget af det, vi gerne, som Margrethe Wivel også var inde på i det tidligere indlæg, så ville vi gerne have været med til at indgå i nogle lidt dybere forhandlinger også om Kløvrmarksproblematikken, men på nuværende tidspunkt forudsætter Det Radikale Venstre fortsat, at indtægterne på Kløvrmarken på 309 mio. kr. er til rådighed.

Tak.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, vi bliver nødt til at være lidt skrappe med de tidere.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Det kan jo være lidt svært, når man skal citere fra 14 dage af sin kalender.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Anne Vang spurgte mig før, om jeg virkelig syntes, det var det værd at udfordre regeringen for 100 mio. kr. Det synes jeg helt sikkert, det er, fordi jeg ikke er sikker på, at regeringen selv ville synes, den kunne holde til lige pludselig at skulle begynde at kradsse penge ind fra de trængte kommuner.

I øjeblikket er den ved at skulle rede den finansielle sektor, den private sektor, fra den økonomiske politik, regeringen og Dansk Folkeparti har kørt over for dem, hvis den så også lige pludselig skal til at kradsse en milliard ind fra de kommuner, som i forvejen har det rigtig, rigtig hårdt. Og Anne Vang og Socialdemokraterne har jo fint inden forlignet været ude og fortælle, hvad det er det handler om.

Som jeg sagde før, så var der et gryende kommunalt oprør rundt omkring, hvor borgmestre og byrådspolitikere var ved i befolkningen at skabe en forståelse for, at de mangler, der er rundt omkring i kommunerne, det er altså regeringens skyld. Den forståelse er der da også blandt københavnerne, og jeg er ikke så sikker på, at det er så sort-hvidt i forhold til, om københavnerne hellere vil have 20 kr. i snit ekstra om måneden i skattelettelse, end de vil være med til, at vi får skiftet de økonomiske rammer, der er omkring kommunerne. Det er jeg ikke helt sikker på, andet end at de måske nok ville vælge, at vi undlod de 145 mio. kr. i skattelettelser.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil sige, at da det er sådan, at vi også har lidt brug for, at andre ordførere får ordet, så bliver der ikke flere korte bemærkninger til Anne Vang end dem, der er indtegnet, så går vi videre i talerlisten.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, det var fantastisk at høre den radikale statsrevisor Manu Sørensen gå på talerstolen her og forklare forsamlingen, hvor meget det koster at sætte skatten ned. Jeg er ikke imponeret over de regnegaver, der blev givet udtryk for. At en skatnedsættelse på 0,5 procentpoint skulle koste 7 mia. kr., det var det, der blev sagt her fra talerstolen. Jeg må virkelig virkelig indrømme, at hvis det er kvaliteten af de statsrevisorer, De Radikale udpeger, så er jeg dybt, dybt, dybt bekymret, og jeg kunne godt tænke mig at høre den radikale Manu Sørensen komme herop og forklare, hvordan man kommer frem til et tal på 7 mia. kr.

Til Gorm Gunnarsen, der var heroppe og sige, at Dansk Folkeparti har talt for på landsplan at hæve anlægsloftet, fordi kommunerne har brug for de penge, vil jeg kun bekræfte. Men samtidig vil jeg sige, at når der ligger en aftale, en aftale om, hvor meget kommunerne må bruge på anlægsudgifter, og at skattestopet skal overholdes, så er det inden for de rammer, Dansk Folkeparti laver en aftale, for Dansk Folkeparti overholder aftaler. Vi bryder dem ikke, nej vi overholder aftaler, og så forhandler man om at få udvidet rammen det sted, hvor det skal gøres. Det er den måde, man gør det på, hvis det er, at man er en ansvarlig, seriøs politiker, og det er vi i Dansk Folkeparti, og det er årsagen.

Så det fik jeg ikke svar på mit gode spørgsmål til Anne Vang, nemlig om hun kunne bekræfte, at det, der var afgørende for, at Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative kunne indgå en aftale, det var, at der kom styr på socialområdet, og at det blev løftet, at ældreområdet fik et markant løft, samt at vi sikrede, at vores skoler kunne blive renoveret.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Det var spørgsmålet om, hvad SF havde tænkt kom ind af provenu ved salg af grunde på Kløvrmarken. Jeg vil bare sige, at SF har sådan set ikke lavet nogen beregninger på det, det har økonomiforvaltningen gjort for os. Og de siger, at hvis man sælger 175.000 kvadrater til 6.000 kr. pr. kvadratmeter, så vil man få lidt over 1 mia. kr. ud af det. Så skal staten have ca. 45 pct. af det regnestykke. Så er der ca. 577 mio. tilbage til at lege med.

I startedegnelsen i maj måned 2007 opgør man sådan set, at der er afledte effekter til infrastruktur, og dengang snakkede vi om et trafikprojekt på ca. 500 mio. kr. Herunder er der ca. 265 mio. kr. til vejsystemer, som man anbefaler bliver iværksat inden 2015, altså 1. etape af det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Derudover er der en lang række ikke specificerede udgifter i det notat, som jeg har fundet frem til, men det står bl.a. skoler, daginstitutioner, og heri har man ikke indregnet idrætsfaciliteter og systystemer, ekspropriering.

Men tager man bare de 577 mio. kr. på Kløvermarken og trækker en halv milliard fra, så er der 77 mio. kr. tilbage til systystemer og forbedring af idrætsfaciliteter i området. Altså vi snakker slet ikke om de 309 mio. kr., i sidder og snakker om. De 309 mio. kr. skal I finde et andet sted, det er tilbagekøbsrettighederne, og så er det cirka potentialet 714 mio. kr., der er mulighed for at hente ind på billige boliger-grunde.

Jeg prøvede også, og det er faktisk fra dengang af, vi havde Østre Gasværk, Beauvaisgrunden, KTK, Torveporten, Grøndals Vænge, Røde Mellemvej, Karens Minde, i alt 1.400 boliger med en gennemsnitsstørrelse på 85 kvadratmeter, det giver 119.000. Hvis man tager samme pris, som man gjorde med Kløvermarken, så er der 714 mio. kr. her at ligge og lege med.

Man kunne sagtens forestille sig at have de 309 mio. kr. her, hvis man tror på, at man kan sælge de her grunde plus tilbagekøbsrettighederne. Der er ingen grund til at fjerne 309 mio. kr., det har ikke noget med Kløvermarken at gøre. Kløvermarken er et nulsumsspil, det bliver måske negativt. Pengene kunne findes i billig bolig-grundene og tilbagekøbsrettighederne.

(Kort bemærkning).

Allan Mylius Thomsen (Ø): Jeg har fra tidligere overborgmestre hørt på fjernsynet, at København ikke er en by for fattigvæ, og det ser vi altså så en ret god dokumentation for nu meget enkelt, fordi skattelettelser pr. definition varmer mest hos dem, der betaler meget i skat, og noget mindre for dem, der ikke betaler ret meget. Det vil sige, at pensionister og fattigvæ pr. definition vil få mindre ud af det.

Så på den måde er det jo klart, at vi har set en disponering, vi har set en køen hen imod, at den slags bryder vi os ikke om i København. Næh, de nyrige, vi har lokket til byen, dem skal der fedtes for, så kan de få den største kage ud af det, og så kan alle fattigvæne få lov til at sutte med det, der bliver tilbage.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Intet sted i Danmark har SF haft større indflydelse end i København, og intet sted har partiet optørt sig mere ansvarsløst. Den politiske kurs har været usammenhængende, illoyal og intrigant. Det er ikke noget, jeg selv har fundet på. Det er Politikens ledende artikel fra 20. september. Men jeg er ret enig i, hvad den siger. Den går videre:

"Med sin utroværdige satskurs i debatten om billige boliger har SF-borgmesteren spændt ben ikke blot for et af de mest perspektivrige socialpolitiske initiativer, men også for sit eget partis muligheder for at gøre konkret politisk indflydelse i landets største kommune."

Til Enhedslisten vil jeg sige, citeret fra samme artikel – og også til SF, de må gerne blive ved med at lytte med:

"Kommunerne har ikke stort manøvrerum i disse år, økonomien er låst i en stram spændetrøje af VK-regeringen. Så lange skattestopet, anlægsstopet, gælder, har landets kommuner ikke økonomisk selvstyre. Derfor er der ikke meget bund i venstrefløjens brok over, at Socialdemokraterne i København nu medvirker til at sænke skatterne. Alternativet ville ikke være bedre velfærd, men blot flere skattekroner i kommunens pengekasse."

Til De Radikale vil jeg sige, at man kunne måske overveje mod fordel at begynde at læse Politiken igen, for der står mange kloge ting.

Jeg kan slet ikke forstå, hvordan De Radikale som troværdigt, ansvarligt parti er kommet frem til de resultater, de er i det her budgetforlig.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Borgmester Jakob Hougaard: Se, borgmester Mikkel Warming er jo heroppe og tale om forligsbud i forhold til den del af aftalen, der handler om metron, altså det her med, at kammeret er annulleret, det kammer, der skulle ligge nede under jorden og sikre en metro til Brønshøj. Men Mikkel Warming ved jo godt, at den metro til Brønshøj kan sagtens bygges alligevel, og det har borgmester Mikkel Warming sådan set fået at vide, da Økonomiudvalget deltog i et møde ude i Metroselskabet.

Det synes jeg er en vigtig pointe, og jeg synes også, det er vigtigt for mig at pointere det, fordi jeg har sådan set valgt at opstille ude i Brønshøj-kredsen, og vi vil meget gerne have den metro. Men den prognose for, hvornår man ville kunne bygge en metro, det regner man med vil kunne betale sig i 2032. Det er altså mange år at vente med en investering til så mange hundrede millioner nede under jorden. Man kan bygge det ved at lægge banerne under jorden, sådan at man kan lave den tilslutning.

Så det er faktisk fuldstændig fejlagtigt, hvis man prøver at bilde borgerne i Brønshøj ind, at man ikke kan bygge den metro ud til Brønshøj med den her budgetaftale, det passer ganske enkelt ikke.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Min søn Hjalte fylder 2 år i morgen. Når han engang imellem er overtret, så skal han have noget at spise, inden han går i seng. Det er erfaringsmæssigt nødvendigt, for ellers vågner han om natten og er endnu mere umulig, og der opstår en masse problemer, inden han bliver god igen næste dag. Jeg holder meget af min søn, og derfor ved jeg, at han skal have noget at spise, og det går vi så i gang med. Alligevel bryder han sammen i gråd. Jeg giver ham det, han gerne vil have at spise, præcis det, som han plejer at elske, men han bryder sammen i gråd, fordi han gerne ville have lov til at vælge skåret det selv, han ville selv have fået lov til at tage den mad.

Næste dag er han heldigvis god igen, og jeg håber, at det er på samme måde med vores politiske venner fra venstrefløj og De Radikale, at de til næste år igen vil være ved godt mod, og måske kan de også selv være med til at få lov til at skære de stykker, som de i virkeligheden godt kan lide.

I vores budgetforlig har vi sat penge af til Sundbyvang og Sundbygård, en kæmpe tiltrængt modernisering. Vi har annulleret alle de besparelser på Askovgården, på Offside og på alle de andre ting, som vi var så kede af. Vi har sat penge af til fattigdomsbekæmpelse, til at bryde med social arv. Vi har sat penge af til udsatte børn, og vi har sat penge af til handicappede osv. osv. Vi har sat 110 mio. kr. af til forbedringer på det sociale område.

(Kort bemærkning).

Anne Yang (A): Jeg er en lille smule mystificeret over, hvorfor De Radikale finder det nødvendigt at gå herop på talerstolen og citere fra telefonsamtaler foretaget kl. 9.30, 12.30 og 15.30 og hvornår telefonsamtalerne nu end er foregået. Jeg spørger blot, når Manu Sareen i TV/Lorry fortalte, at De Radikale selv gik. Mener Manu Sareen så ikke det længere?

For hvis Manu Sareen mener det samme, som han fortalte den dag, budgetaftalen blev indgået, til Københavnerne, nemlig at De Radikale selv gik, så synes jeg sådan set ikke længere, der er nogen grund til at diskutere, hvad der blev sagt i telefonsamtaler på forskellige tidspunkter af døgnet i forbindelse med det, eller hvad der blev skrevet i mails. Så synes jeg godt, vi kunne lade den ligge.

Så til SF til gengæld, der bliver jeg også temmelig mystificeret. Vi har ikke kunnet få at vide, hvad SF mente om Kløvermarken, ja, nej, ja, nej, sagde SF. Det var et problem, for vi havde regnet med 309 mio. kr. i indkøbt, penge, som vi allerede var godt i gang med at bruge.

Nu går SF's Bjarne Fey så op og siger, at han mener, at Kløvermarken var et nulsumsspil, hvorfor der slet ikke skulle komme nogen penge ind. Det virker en kende besynderligt, at den stund SF selv har været med til at vælge, hvad vi skulle bruge pengene på. Derfor kunne vi ikke indgå aftale med SF, og derfor valgte vi at indgå en aftale med de borgerlige, som faktisk er rigtig god.

Carl Christian Ebensen beder mig bekræfte heroppefra, at det var en DF-prioritet at få styr på socialområdet. Det vil jeg gerne bekræfte, ligesom vi kan blive enige om, at alle de mange gode ting på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

socialområdet, som Socialdemokraternes Thor Buch Grønlykke netop har været oppe og fortælle om, for 200 mio. kr., har vi sammen været enige om og kan være stolte af. Det synes jeg, vi skal diskutere.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg er fuldt opmærksom på, at det kan være lidt irriterende, når man bliver angrebet, og man ikke kan komme op og svare igen, men vi har jo masser af muligheder i løbet af aftenen, hvor man kan samle op på de ting, der er blevet sagt. Hvis de andre ordførere også skal have en mulighed for at få en debat om deres indlæg, så er det alligevel mest fair at gå lidt videre i talerækken.

(Kort bemærkning.)

Borgmester Mogens Lønborg: Det, der kalder mig op på talerstolen, det er borgmester Klaus Bondam betragtninger omkring forhandlingsforløbet. Borgmester Bondam siger, at det ikke er nogen skam ikke at komme, når man ikke er blevet inviteret.

Jeg kan sige, at under forløbet var vi i den borgerlige lejr i hvert fald noget forvirret over, hvad Det Radikale Venstre egentlig ville. Når man snakkede med nogle, så fik man ét indtryk, typisk radikalt.

Men nu gik borgmester Bondam meget i detaljer med forløbet, og derfor synes jeg sådan set, at borgmester Bondam egentlig skylder, da jeg helst ikke selv vil citere, hvad andre politikere har sagt, det er god stil ikke at gøre det, at komme herop og fortælle forsamlingen, hvad borgmester Bondam svarede, da vi på et møde, hvor han alene repræsenterede Det Radikale Venstre, bragte frem vores ønske til budgetaftalen, nemlig 0,5 pct. i skattelettelser. Borgmester Bondam og andre ved godt, at i sådan nogle forhandlinger stiller man ikke ultimative krav, det blev heller ikke formuleret som noget ultimativt krav.

Jeg synes, Klaus Bondam skal gå op og fortælle, hvad den radikale udmelding var til os borgerlige, da vi kom med det ønske. Jeg kan i hvert fald sige, at da vi på det næste møde konstaterede, at der ikke var radikalt deltagelse, var vi mere end forvirrede.

(Kort bemærkning.)

Morten Kabell (Ø): Det lyder så pænt, når Carl Christian Ebbesen er oppe og sige, at Dansk Folkeparti ikke bryder aftaler. Det er jo faktisk forkert, men lad nu det være det, fordi Dansk Folkeparti er jo også med til at bryde den fælles aftale, det fælles budgetforlig for 2006 omkring metroen til Brønshøj. Så jo, Carl Christian Ebbesen, det passer ikke.

Til borgmester Jakob Hougaard, som slår fast, at metroen til Brønshøj jo sagtens kan bygges: Ja, man kan jo bygge hvad som helst på hvilket som helst tidspunkt. Det handler jo bare om, hvor mange penge man ønsker at give for det, og hvorvidt den beslutning, man træffer, så også er økonomisk rationel. Sandheden er jo, at metrobyggeriet til Brønshøj vil gå hen og blive væsentligt dyrere, vi ved endnu ikke, vi glæder os alle sammen og venter i spænding på økonomiforvaltningen, der vil komme og fortælle os, hvor mange penge det vil blive dyrere, men dobbelt så dyrt er nok ikke helt forkert.

I virkeligheden er det jo også fløjttende lige meget, fordi det er jo udenomssnak fra Jakob Hougaards side. Hvis Socialdemokratiet havde villet noget, hvis Socialdemokratiet havde ment, at den beslutning, vi traf for et par år siden, var forkert, da udviklingen er løbet fra den, så kunne man jo have henvendt sig til de forligsparter, man havde, og sagt, at vi har et problem, det skal vi sørge for at løse. Det ville Socialdemokratiet ikke, dermed er de uroværdige.

Thor Buch Grønlykke håber – det kan jeg da godt forstå at han gør – at venstrefløjten og Det Radikale Venstre falder til patten og bare viser sig at være fuldstændig ligeglade med, hvordan virkeligheden er, og hvordan udviklingen går. Måske kan det også gå sådan, at det bliver mere realistisk, at der bliver brug for ændringsforslag nr. Æ 44, det er på side 29 i afstemningskataloget. Til dem, der ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

ke lige måtte sidde med det foran sig, kan jeg sige, at det er forslaget om at bevilge 150.000 til portrætter af den afgående overborgmester.

(Kort bemærkning.)

Jens Nielsen (A): Logikken i dag er selvfølgelig den, at de, der ikke er med i budgetforliget, de tager emne for emne op her og siger, at med os kunne I have fået to gange så mange forbedringer. I kunne have fået tre gange så mange, I kunne have fået 10 gange så mange gode ting igennem på det enkelte område.

Åh ja, det kan jeg godt forstå, man siger og peger på sine egne forslag, men det er jo ikke sådan, det hænger sammen, det kunne vi jo ikke. Vi har jo en budgetrestriktion, vi har et serviceeft, og det serviceeft udbylder vi, trods det, der bliver sagt nogle steder fra, fuldt ud, vi har ikke skåret på det økonomiske råderum, vi har lavet nogle kompensationer på anlægsområdet, og vi har trods det et gigantisk stort anlægsbudget næste år.

Så vi har fået en masse ting. Der er ingen udvalg, der har fået løst alle sine fremadrettede problemer eller fået opfyldt alle sine ønsker, alle sine ønskeforslag.

Hvis jeg bare må tage handicapområdet, fordi jeg nu sidder i Handicaprådet, så er der da i hvert fald kommet en kæmpe spand penge til området, og der er kommet nogle signaler om gennemførelse af de besørgelsesforslag, der var f.eks. på hjemmehjælp og på andre områder på handicapområdet, at vi ikke vil skære på serviceniveauet. Vi har fået flere penge, hvad jeg personligt er meget glad for, til Handicaprådet, så det kan lave et bedre arbejde.

Vi har sat penge af til pres på handicapbælp, kompetenceudvikling og så de store bosteder, som får det velfærdsløft, som har været ventet så længe. Nu sker det. Det er da svært at bevare pessimismen eller i hvert fald bevare samme høje niveau af pessimisme, som vi synes, vi har haft undervejs i år.

Der er stadig ting, der skal håndteres, ja, det er det, men der er altså brugt penge også på andre områder, hvor gode ting sker. Så jeg synes, vi skal glæde os over de mange positive ting, der sker, og så håber jeg, at vi finder hinanden om at håndtere det, der stadig væk i alle udvalg skal håndteres fremadrettet på grund af budgetrestriktion.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Så går vi over til talerlisten.

Frank Hedegaard (F): Jeg kan så sige, at jeg er den anden taler i dag, der har været heroppe.

Men jeg vil nu vove den påstand, at der kun var én person i den her sal, der kunne have forudset udgangen på de her budgetforhandlinger. For én ting er i hvert fald sikker, det er, at vi i hvert fald i SF på intet tidspunkt havde tænkt os at fravige det centrum-venstre-samarbejde og det flertal, som har styret byen igennem den borgerlige regeringsperiode. Derfor havde vi heller ikke på noget tidspunkt overvejet, at budgetforliget blev indgået med højrefløjten i København.

Men ud over, at nyt VOK-skabinet er blevet en realitet, så har vi også fået os et forlig, som går imod det, Socialdemokraterne centralt har ført deres valgkamp på, nemlig velfærd frem for skattelettelser, skattelettelser, som forklares med, at københavnerne penge ikke skal ende i statens kasse, og en skøretorik om, at nu redder vi de andre kommuner fra regeringens stokkepolitik ved at overholde anlægsloftet. Jeg har det ligesom Manu Sørensen fra De Radikale, at det bliver spændende at høre, om det er den samme forklaring, vi får fra VOK, eller om det alene er Socialdemokraterne, der mener, at det er forligets essens.

Under og efter forhandlingerne har vi også i SF hele tiden kunnet læse de socialdemokratiske spindlæg i pressen om, at vi havde tvunget Socialdemokraterne over i et VOK-samarbejde ved ikke at støtte Kløvermarkforliget fra 2007. Men som jeg sagde, sidste gang vi diskuterede den sag her i salen, så har vi ikke brudt nogen aftale ved at kræve en risikoanalyse af Prøvestenen. Det er klokkeklart, som også Bjarne Fey sagde her fra talerstolen tidligere, at vi indgik en politisk aftale med Socialdemokrati-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

et og De Radikale om salg af byggerettighederne på Kløvermarken, at de skulle finansiere udbygningen af Nordstamager med infrastruktur, skoler, institutioner og udvikling af idrætsfaciliteter.

Kløvermarken har aldrig skullet bidrage til den generelle genopretning i kommunens anlægsmasse, og så må Socialdemokraterne i denne sag i hvert fald kunne indse, at magtfuldkommenthed ikke altid gavner en selv, og at de ved afstemningen i dag manifesterer, at det er Socialdemokratiet selv, der aflever drømmen om billige boliger på Kløvermarken.

Nu hørte vi jo lige Thor Buch Grønlykke stå og snakke om tudekiks og mellemmadder. Det var altså ikke os, der smurte madpakken, Thor Buch Grønlykke, den var smurt inden valgkampen, og nu kan I selv spise jeres anagermad.

Men SF er ikke et parti, der er styret af følelser, eller vi er for finfløende til ikke at fastholde en politik, som vi lover københavnernes ved valgene. Derfor ser vi stadig venstre-centrum-samarbejdet i Borgerrepræsentationen som den eneste garant for at sikre byen en udvikling, hvor man tager ansvar for byens problemer igennem en stabil, langsigtet planlægning, der kan stabilisere noget af det kaos og den uro, der aktuelt råder i byen.

For det kan nemlig undre en, når Socialdemokraterne heroppe står og taler, at de har udmeldt ved flere lejligheder, at de ønsker et flertalstyre i byen for at få en stabil styreform. Jeg, som personligt er varm fortalere for en sådan styreform, kan blive meget urolig og sætter spørgsmålstegn ved, om det nu også er en god ide efter det, vi nu har oplevet.

Hvis Socialdemokraterne ønsker en sådan politisk udvikling, så kan man spørge sig selv, hvorfor de har indgået tre forskellige budgetforlig på 3 år. Det er ikke stabilitet, Mona Heiberg, det er et signal til københavnernes om, at der er mangel på stabil politisk ledelse på Rådhuset.

I SF finder vi det vigtigt, at det her historiske forlig er at sende et signal til københavnernes om, at det stadig vil være naturligt, at de tre største centrum-venstre-partier samarbejder. Vi håber, at Socialdemokraterne vil besinde sig og igen se de samme politiske samarbejdsmuligheder, fordi lige nu spekuleres der allerede i Vefjemodeller og andre konstitueringsmodeller efter næste valg. Men jeg vil godt sige igen højt og tydeligt: København er ikke Vejle, og i København har vi en københavnermodel, som indtil det her budgetforlig hed A-B-F. Det mente vi før, og det mente vi også under budgetforhandlingerne, og det mener vi også nu, selv om det er det, der er sket, og det vil vi mene i fremtiden.

Når vi i SF betragter budgettet i dets endelige form, så må vi sige, vi er ikke imponerede, vi er nærmest lidt deprimerede, for det, vi oplever, det er en manglende sammenhæng og en styring af de politiske prioriteringer. Derfor fremstår budgettet også meget uhomogent. Spredetnag, lappeløsninger, syltetrukket, loddemad og andre ord kunne man bruge om dette budget.

Objektivt set er budgettet sammenligneligt med den måde, man har fordelt de overskydende 2008-anlægsmidler på. Vi ser ingen stringent tænkning eller planlægning af de politiske prioriteringer eller en vilje til at ville tage tingene alvorligt.

Pladsgaranti gives ved, at man presser flere børn ind i vuggestuerne. Kriminalitetsforebyggende tilbud til unge gives ved at smide dem ud af klubberne, når de er 11 år, og lade kontingenter stige.

Fattigdomsrådet er nedprioriteret. Det var det, da jeg skrev talen, men nu kan jeg se, at forslaget er trukket. Men i hvert fald har vi fået færre onsdagsstøt til narkomaner og behandlingstilbud til alkoholikere. Og så reducerer vi også således, at Sundhedshuset på Christiansia bliver lukket, så tuberkulosen kan sprede sig i København igen.

Fattigdom er for SF ikke kun at forebygge lidt, men også at yde en reel støtte der, hvor der optræder social armod. Støtte til bostedernes medarbejdere blev glemt i det her budet, og de hjerneskadede får halveret den fysioterapeutiske behandling. Hvor er boligerne til de 185 handicappede på ventelister og et tilbud, der lever op til kommunens egne mål og værdier og lovens krav? Budgetter reducerer ikke ventelisten med en eneste handicappet borger, og så har vi altså ikke talt dem med, der står på ventelisten til aflastningstilbud og til dagtilbud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Det er derfor, det lyder meget hull, når man forsøger at give udtryk for, at det her budget det sikrer de svageste, for det er ikke rigtigt. Der er da også fundet penge til området, som vi i SF finder vigtigt at støtte, og dem vil vi selvfølgelig også støtte her ved afstemningen. Kulturen har fået sit, og det er vi glade for, især at teatrene nu endelig får rimelige økonomiske forhold og fodbolden sine klubhuse.

Det samme har sundhedsområdet, hvor vi er glade for, at der er tænkt på arbejdsmiljøet og de ældre's mad. Men for SF er det også vigtigt, at vi tænker alle områder ind i budgettet, og derfor er det ikke helt acceptabelt at overse så vigtige områder som teknik og miljø og skolerne. Som vi har sagt tidligere, så hænger tingene sammen i budgettet, og det skal så mål med den virkelighed, vi befinder os i. Derfor vil vi heller ikke annullere en masse gode teknik- og miljøprojekter, men vi vil udsætte dem, for hvorfor annullere noget, der kunne være godt.

Når vi stemmer til budgettet i dag, som det bliver fremlagt, så vil vi som det eneste ikkeforligsparti fremlægge et budget, der holder sig inden for rammen. Vores ændringsforslag forholder sig til, at vi stadig har en anlægsramme på 309 mio. kr. for Kløvermarken. Der, hvor vi politisk støtter vores forslag, nu hvor vi ikke har finansieringen, vil vi undlade at stemme. Vi forholder os også til, at vi ikke vil acceptere skattelettelser, og derfor er den medfinansiering også med i vores budget.

Virkeligheden i det kommende budgetår er, at alle københavnere får skattelettelser, men de vil også blive lynget af de problemer, som budget 2009 ikke tager højde for, og en politisk slinger, som vi allerede oplevede det ved sidste borgerrepræsentationsmøde. Det er vi kede af i SF, og vi håber, at den tilstand kun vil vare, til vi indleder de næste budgetforhandlinger for 2010.

Overborgmesteren (Rita Bjerregaard): Så går vi over til de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning)

Monica Thon (B): Jeg vil gerne tale om Æ 46, og jeg vil gerne kigge 15 år ud i tiden, når vi ikke har fået lavet det afgrænsningsrør til Brønshøj. Så sker der det, at man får brug for det, og så står man der, og så skal man bruge, og det har vi jo meget passende fået et notat lige for et øjeblik siden, 300 mio. mere, og så skal man ud over det lukke driften i de andre metrorør. Jeg er helt sikker på, at borgerne på Nørrebro, de, der klager over huller i dag, vil sige: Jamen hvorfor lavede I det ikke dengang? Nu laver I et hul til.

Når man laver langsigtede beslutninger og forlig omkring dem, så er det vanvittigt vigtigt, at man har is i maven og får dem gennemført. Langsigtet planlægning skal bruges til infrastruktur, det kan ikke nytte noget, at man pludselig skifter retning undervejs. Vi bliver nødt til at afkræve overborgmesteren et løfte om, at den option, der skal være i forbindelse med licitationen, om, at vi kan få et afgrænsningsrør til Brønshøj, bliver lagt, fordi vi kan ikke leve med, at det afgrænsningsrør ikke bliver lavet nu.

Der var en socialdemokrat oppe og sige, at det kunne man sagtens lave. Ja, det kræver altså bare, at man har lommen fuld af penge, og at man vil forklare københavnernes om 15 år, at man skal lukke driften i et af de to tunnelrør på metroringen i 3 år. Velbekomme.

(Kort bemærkning)

Borgmester Jakob Hougaard: Onsdag den 6. august i år var der et minuts stilhed ude på Bondedgården i Remiseparken, en af de mange bemandede legepladser, vi har her i København. Det har SF ikke nævnt, fordi det var det, som SF's egen borgmester, Bo Asmus Kjeldgaard, lagde på sporelisten for sin forvaltning.

Jeg nævner det her, fordi der var mere end bare Kløvermarken, som vi skulle fejre op i forhold til SF. Det gjaldt nemlig også de bemandede legepladser, som var sparet væk, og det gjaldt også en grønbløstbesparelse, som var kværnet ud over børn- og ungeforvaltningen. Tak for det, SF.

Vi kunne finde løsningen bl.a. ved at lave omprioriteringer inden for børn- og ungdomsrådet selv. Og så er det, jeg spørger: Hvorfor kunne borgmester Bo Asmus Kjeldgaard ikke selv gøre det, hvorfor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

skulle Socialdemokraterne og de borgerlige komme og løse den opgave for SF? Det er da dybt pinligt. Hvad er det for en signalforring, vi ser fra SF.

Jeg synes, den her budgettale viser, at der har været mange økonomiske problemer med samarbejdet med SF, hvor man virkelig ikke har løst den opgave, man skal løse. Der mener jeg altså, at SF's borgmester virkelig har fejlet ved ikke at lægge en besparelse frem til den her prioritering, som handler om effektiviseringer og forbedringer.

De bemandede legepladser har vi lige prioriteret med over hundrede millioner kroner i renovrimer, og så lægger man dem på sporelisten. Det er simpelt hen siksak og signalforring, som er dybt forkastelig. Men heldigvis har den her budgettale faktisk reddet de bemandede legepladser. Der er grund til at ånde lettet op ude på Bondegården og de mange andre steder, fordi vi har faktisk sørget for, at vi også fortsat kan have bemandede legepladser, det har SF ikke gjort.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Det er Frank Hedegaards betragtninger om velfærd kontra skattelettelser og hvad det er for en budgettale, der nu ligger med borgerlig deltagelse. Jeg har sådan set bare lyst til lige at lave en sådan sammenlignende analyse mellem den budgettale, der blev lavet sidste år, og som jo fik et markant SF-aftryk, og så den i år.

Frank Hedegaard, jeg vil meget gerne have en bekræftelse på, at den budgettale, der ligger i år, den er, hvis man udlægger en social vinkel på den, langt, langt mere socialt afbalanceret end den sidste år. De dårligst stillede grupper i København blev spist af med nothing, dengang SF var med. SF kendte ikke engang ordet ældre, slet ikke ordet svage ældre sidste år i budgettalen, man fejede det totalt til side. Der sad en borgmester fra SF, som havde travlt med at skovle og skovle ind til sit eget borgmesterområde. Det var så uskønt, så Det Konservative Folkeparti under ingen omstændigheder kunne skrive under på en så associal aftale.

I år har vi en budgettale, der i hvert fald, når jeg sammenligner gennem de 7 år, jeg har været med, aldrig nogen sinde har sat så meget fokus på de svageste grupper. Jeg vil gerne høre Frank Hedegaard komme med en kommentar til, hvorfor man var så glad for sidste års budgettale, og hvorfor man så ikke synes, at det her er en god budgettale set med de svages øjne.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Det var Thor Buch Grønlykke, der fik mig herop.

Jeg kunne jo stå og skælde ud over toppåle af nedlædighed, og jeg kunne jo snakke om, hvordan det måske er samarbejdsformer, hvor man bliver behandlet som et 2-årigt barn, der kan være problemet bag nogle ting. Men jeg kan bare konstatere, at børn bliver store, børn kan selv, og på et tidspunkt bliver de trætte af deres 100 år gamle mor eller far og finder nye og mere spændende veje.

Så var der det med, at det tilgodeså de udsatte. Lad os starte med de udsatte børn. De får demografimidler, dvs. vi kan i 2009 holde serviceniveauet fra 2008, det er ren tilførsel af ekstra børn til kommunen, så får vi nogle ekstra midler.

Så var der de handicappede, man mente, man gjorde noget for. Jeg kan bare konstatere, at det er en meget amputeret handeplan, og den bevirker servicereduktioner i 2009, dem skal vi forholde os til. Så er der Sundbyvang og Sundbygård. I hvert fald i det første år er den nærmest udgiftsneutral, og hvor er tryghedsplanen henne her.

Så har jeg lyst til at nævne en meget stor bid af det sociale område, som der bliver talt så meget om af så mange parter. Det er også reparationsmidler, rigtig vigtige midler til at lave udvikling af ledere på bostederne. Men det hele bliver smækket sammen og ser ud, som om man gør en masse her. Jeg har lyst til også at sige til borgmester Mogens Lønborg og til C.C. Ebbesen, at jeg tror simpelt hen, i skulde have konsulteret jeres ordfører på området, før I gik ind i det her forlig, hvis I vitterligt ville gøre noget for de svage.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Til Jens Nielsen, der snakker om, at nu har vi udfyldt til grænsen af, hvad vi kunne med vores serviceeft, vil jeg sige, at der faktisk er blevet flyttet 75 mio. fra service til anlæg, så det er ikke helt rigtigt; vi havde også muligheden der.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Nu er jeg efterhånden blevet ret vant til, at SF skifter holdning til Kløvermarken, men jeg synes alligevel, det er forunderligt, at SF's ordfører, Frank Hedegaard, formår at skifte holdning til Kløvermarken i en tale, der ikke kan have været meget mere end 5-7 minutter lang.

Først siger Frank Hedegaard om Kløvermarken, at vi tager helt fejl, hvis indtægterne fra Kløvermarken skulle gå til gode ting som skoler osv.; det tager vi helt fejl i. Der gentager Frank Hedegaard et lettere forrøvet argument fra Bjarne Fey om, at der skulle være nogle ting i forhold til billig bolig, grunde osv. Det er første argument, indtægterne fra Kløvermarken er ikke disponeret i forhold til Frank Hedegaard.

Så går der sådan ca. 4½ minut, og så siger SF's ordfører, Frank Hedegaard, at SF er økonomisk ansvarlig og stadig har et budgetforslag, der hænger sammen, og at man stadig disponerer med 309 mio. kr. fra salg af Kløvermarken. O.k., nu er det så. I har tabt mig fuldstændig. Først er der ikke nogen midler fra salg af Kløvermarken. 4½ minut senere disponerer man stadig med 309 mio. kr. fra salg af Kløvermarken. Det hænger simpelt hen ikke sammen, og det kan ikke være en måde at behandle sine samarbeidspartnere på at skifte holdning i løbet af så kort tid.

De kritikpunkter, SF har til aftalens indhold, det er f.eks. Sikker By, som man ikke synes er god nok. Jeg vil gerne erindre SF om, at Sikker By er en bred aftale med alle partierne herinde, som er blevet enige om, hvordan midlerne skal bruges, inklusive SF.

Så er SF utilfreds med, hvordan pasningsgarantien foregår. Det er en dialog med BUF, hvor borgmesteren selv er kommet med forslag til, hvordan man kan gøre. Hvis SF gerne vil sende deres borgmester hjem og gøre det bedre, skal det så SF frit for. Jeg synes simpelt hen ikke, at det er troværdigt.

(Kort bemærkning).

Jan Andreassen (A): Kløvermarken har været til debat flere gange, flere ordførere har været inde på det. Det, der undrer mig lidt, og det er sådan set en bemærkning til Bjarne Fey, det er timingen omkring det her. Hele spørgsmålet omkring Kløvermarken er nu efterhånden blevet diskuteret i 3 år, og det undrer mig ærlig talt, at man kommer med risikovurdering og andre indvendinger, en uge før budgetforhandlingerne skal starte. Det minder lidt til forveksling om det scenarie, vi var igennem sidste år, da det var De Radikale, der kom 3 ugers tid før.

Så vil jeg godt bede Frank Hedegaard, ordføreren for SF, om at bekræfte, at SF-borgmester Bo Asmus Kjeldgaard nu for tredje år i træk får et overflødhedshorn af anlægsmidler til sin forvaltning. Det, der sker i år, det er, at BUF får halvdelen af alt det, der er sat af til anlæg. På sidste BR-møde diskuterede vi de store problemer, Bo Asmus Kjeldgaard har med at bruge de midler, der blev sat af i 2006 til renovering. Vi ventede stadig væk på et svar fra borgmesteren på, hvad planen er der.

Lad os lige engang prøve at se, hvad der er sat af til anlæg her i forbindelse med budget 2009. Vi har sat 122,5 mio. kr. af til pladsgarantien. Det var den, Frank Hedegaard kaldte tvangsmerindskriving. Det er ikke tale om. I den udstækning, der bliver merindskrevet, sker det frivilligt. Der er sat 22,9 mio. af til mad, 11,5 til nye skoler, 5,5 mio. til profilskoler.

Det, der er sket i forbindelse med det budget, det er, at SF'erne og især borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har haft utrolig svært ved at skelne mellem, hvad det vil sige at være borgmester, og SF'er, og det, vi har set, det er, at han har redet på ryggen af de pædagoger, der som regel står og argumenterer imod det her. Vi så det i forbindelse med læserbreve, i forbindelse med institutionsammenlægningerne, hvor offentligheden i dag har det indtryk, at der ingen penge er sat af til det. Det er der, 60 mio. kr. Og endelig, som jeg nævnte før, er der sat rigeligt af også til mad.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Tak.

1. næstformand (**Mona Helberg**): Man bedes bemærke talletiden, den kan også ses af talerne selv.

(Kort bemærkning.)

Gorm Gunnarsen (Ø): Jeg synes, det er lidt synd, at Frank faktisk falder til patten på ét punkt, og det er, at han siger, at det eneste realistiske er A, B, F, og at vi er nødt til at reagere på det, som Socialdemokraterne har gjort.

Nu er Socialdemokraternes angreb jo primært rettet mod den måde, hvorpå SF har forvaltet børnenes og ungeområdet. Men vi kan se i det budgetforlig, der ligger nu, at børn- og ungeområdet bevæger sig i en anden retning end den, som venstrefløjten og nok også De Radikale gerne så.

Et eksempel, helst to: Det ene eksempel er netop maden i daginstitutionerne. Der er sat penge af til det, men i den oprindelige plan for anlæg var der til udbygning af køkkenfaciliteter på daginstitutioner sat et beløb af ud fra en overordnet plan om, at alle børnehaver og vuggestuer skulle have køkkenfaciliteter. Planen var, at maden skulle laves lokalt.

Det er klart, at der ligger ligesom en underliggende tanke om, at der skal åbnes for udliefering af produktionen af mad til daginstitutionerne, således at det ikke er det lokale behov på den enkelte daginstitution, der afgør, hvad det er for en mad der kommer. Det er ideologi, og der har de borgerlige virkelig fået et gennembrud i forhold til fornuftig tankegang.

Det andet område, som jeg lige kan nævne, det er, at samtænkningen mellem skole og fritidshjem er røget ud, og det handler selvfølgelig om, at den sådan samordning, der respekterer skellet mellem skole og fritid, mellem, hvad der foregår i skolen, og hvad der foregår i fritiden, men samtidig samordner det, den samordning og samtænkning er kørt ud på et sidespor, fordi planen på lidt længere sigt er at få hældagsskoler. Det er det spor, man nu kører ud af entydigt. Så der er stor forskel inden for BUF-området.

1. næstformand (**Mona Helberg**): Jeg vil sige, at nu stopper vi de korte bemærkninger heroppefra. Der er desværre sket en fejl, og det er, at SF's Frank Hedegaard har fået ordet som ordfører inden borgmester Pia Allerslev, og det er, fordi der nu er kommet alle de her korte bemærkninger.

Så den næste ordfører, borgmester Klaus Bondam, det bliver så Pia Allerslev efter disse korte bemærkninger.

Bo Normander (B): Bestlutningen om at droppe afgrensningsværet til metroen, altså til Brønshøj, det betyder jo reelt, at planen om en metro til Brønshøj er død. For som min kollega Monica Thon kunne vise os om det her notat, vi har fået omdelt, så vil det blive ekstremt dyrt og besværligt at bygge denne her metroafgrening senere hen.

Det afspejler én ting, som virkelig har lidt et alvorligt knæk med det her budgetforlig, og det er visionen om København som en grøn hovedstad og verdens miljømetropol.

I forliget her mellem Socialdemokratiet og de borgerlige er det gået hårdt ud over legepladser, cykelstier, træplantning, grønne løberuter, trafikikkerhed og cykelfremkommelighed og meget andet og alle de her ting, som skulle gøre byen grønere og trafikken mere sikker og miljøvenlig. Det grønne har lidt et alvorligt knæk, og der varslas generelt nedskæring og nedslidning.

Hvad er det så, københavnere til gengæld får? De får en skatteletelse på 0,2 pct., og er det virkelig det værd? spørger vi.

Her i Det Radikale Venstre vil vi holde fast i visionen om, at København skal være en grøn og sund by, og den vision håber vi, at Socialdemokraterne m.fl. også vil trække op af skuffen igen ved en senere lejlighed.

(Kort bemærkning.)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Jeg vender tilbage til runden før. Jeg skal sige til Anette Holst Christensen, at Det Radikale Venstre blev aldrig spurgt, om de ville være med i forliget. Efter at vi selv gik fra møderne med VKO, så blev der holdt mange møder med SF og Enhedslisten.

Vi synes, der er mange gode ting i det budgetforlig, som Socialdemokraterne har indgået med de borgerlige, der er mange ting, som vi selv har foreslået, og som vi med glæde kan konstatere stadig væk står der. Derfor agter vi også at stemme for store dele af budgetforslagene.

Anne Vang spørger, hvorfor det er nødvendigt at nævne sms'er og mails osv. osv. Ja, det er, fordi der eksisterer en hel del usande myter i denne her sag. Det er vigtigt for os, at sandheden i denne historie bliver fortalt for eftertiden. Lige nu kan vi ikke stole på Socialdemokraterne og de meldinger, de kommer med, og derfor bliver vi nødt til at bringe sandheden for dagen.

Som jeg sagde før, gik vi selv fra forhandlingerne med V, C og O, fordi vi ikke ville være med til en skatteletelse på 0,5 pct. Men det er helt korrekt, at vi på mødet meddelte, at vi gerne ville gå ind og diskutere skatteletelser. Enhedslisten kan i hvert fald bekræfte, at på det møde, vi havde sammen med dem sammen med Socialdemokraterne, ja, der gik vi faktisk ind i en dialog med økonomiforvaltningen om, hvordan man kunne tilvejebringe skatteletelser på anden vis. – Det glæder mig, at borgmester Mikkel Warming nikker. Vi ville gerne se på, om man kunne lave en mindre gældsafdragelse, vi ville gerne se, om administrationsundersøgelsen osv. kunne bidrage.

Lad mig afslutningsvis sige, at vi efter afstemningerne i dag vil afgive en protokolbemærkning, hvori der bl.a. står:

"Det Radikale Venstre ønsker at anerkende KL-aftalen og anlægsloftet, men vi er ikke med på at anerkende de annulleringer og konkrete udskydelser, der er foretaget i dette års budget. Vi vil ikke være med til at finansiere skatteletelser gennem annulleringer af allerede vedtagne projekter. Budgetaftalen er et aftalebrud i forhold til tidligere beslutninger truffet i BR og et løftebrud i forhold til københavnere."

Men den afgiver vi i sin fulde længde lidt senere. Tak.

Borgmester **Mikkel Warming**: Anne Vang brugte ordet troværdighed, troværdighed eller mangel på troværdighed i forhold til SF. Jeg synes, det klinger noget hult i en situation, hvor man sådan set i forhold til det klare forligsbrud, Socialdemokraterne sammen med de borgerlige har lavet omkring metroen til Brønshøj, ikke har haft andet end et meget forkølet indlæg af borgmester Jakob Hougaard, der stort har snakket udenom og ikke vedkendt sig, som han burde, at Socialdemokraterne har lavet et klart forligsbrud, og så tage konsekvenserne deraf, nemlig at man så ikke i hvert fald har nogen som helst form for moralsk ret til at klandre omkring troværdighed på nogen som helst områder i denne her valperiode.

I forhold til Anne Vang er jeg også nødt til at spørge, når man kigger på alt det her med troværdigheden, at når man går ud og starter budgetforhandlingerne, som overborgmesteren har været meget ivrig til i indlæg efter indlæg i lokalaviserne at sige, der skal ikke spares på børnene, der skal ikke spares, er det så troværdigt, når det, man kan se ud af budgetforliget, er, at der bliver færre penge ude i børnehaverne, der bliver færre penge ude i fritidshjemmene til at løse de daglige opgaver. At f.eks. helt konkret den samtænkning mellem fritidshjem og skoler, som der har været igennem en række år har været en succes, forsvinder, fordi Socialdemokraterne og de borgerlige sørger for, at de penge, der er sat af til det, forsvinder, at man presser flere børn ind på stuerne, for det gør man. Bliver hverdagen for byens børn bedre af den grund, og ikke mindst, når nu børnene skal forlade klubberne, når de er fyldt 11, at de ikke kan blive i klubberne, til de er 12 og altså skal ud og hænge på gaderne, er det en forbedring af hverdagen? skal jeg spørge Socialdemokraterne. Er det at leve op til formålet, at der ikke skal være besparelser på børnene? Eller sagt på en anden måde, er Socialdemokraterne troværdige?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

(Kort bemærkning.)

Frank Hedegaard (F): Ja, jeg vil starte med borgmester Jakob Hougaard, som kommer herop og nu snakker om de bemandede legepladser, som om det, han står herfra og fortæller, det er virkeligheden. Man skal passe på, Jakob Hougaard, at man ikke bliver spundet ind af sit eget spil og sin egen læserbeværetik. Fordi Jakob Hougaard ved jo godt som borgmester, at det er forvaltningen, der kommer med indstillingerne til spareforslagene og altså ikke borgmester Bo Asmus Kjeldgaard selv, der producerer den type forslag. Jakob Hougaard ved også udmærket godt, at i årene bagud, og det kan han jo finde i gamle avisartikler og budgetter, har SF kæmpet for at bevare midlerne til de bemandede legepladser årene bagud.

Så det der sludder med at komme herop og sige, at det er borgmesteren, der har indstillet besparelser på området, hold dog op med den retorik, Jakob Hougaard. Ellers kunne vi andre fortædes til at begynde at skrive en masse om, hvad borgmesteren har besluttet og vedtaget i beskæftigelses- og integrationsforvaltningen, uden han har haft en disse med det at gøre.

Jan Andreasen spørger til timingen af Kløvermarkforliget. Ja, Jan Andreasen, vi havde såmænd heller ikke forventet, at det skulle foregå på den måde. Men når SF bliver bekendtgjort med, ikke ad kanaler på Rådhuset, men af alle mulige græsrodsbevægelser, at der rent faktisk bliver udsendt et notat her på Rådhuset, som siger, at der er store risikoer. Når andre eksperter på området, professorer, som ved mere om det, end jeg gør, fortæller os, at den risikovurdering skulle have været lavet, inden man i det hele taget sendte tingene ud i en arkitektkonkurrence, så er der synes vi, grund til, at vi siger stop.

Så kunne Andreasen måske forklare, hvorfor man som almindelige medlemmer herinde på Rådhuset og i forhandlinger med Socialdemokratiet ikke ser den type dokumenter, men man skal have dem forelagt fra alle mulige græsrodsbevægelser i byen, før man får kendskab til dem. Jeg vil ikke komme med konspirationsteorier her, men bare sige, at der er nogen, der ikke har tænkt sig om på et tidligere tidspunkt og informeret os andre.

Omkring det med indskrivinger, Jan Andreasen, så vil jeg sige, at jeg brugte ikke ordet her fra talerstolen. Jeg sagde tvangsindskriving, jeg sagde merindskriving. Men Jan Andreasen kan komme herop og bekræfte, om den ordning i dag er frivillig, eller om det nu pålægges forældrene...

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Tak, og tiden er gået. (*Frank Hedegaard*: Nu er du rigtig grov). Nu er formanden rigtig grov, bliver der sagt. Nu vil jeg sige til forsamlingen, at det kan virke lidt frakantet og lidt skrappt måske.

Jeg vil blot sige til jer, at hver ordfører med korte bemærkninger, således som det ligger nu, tager ca. 1 time. Vi har 5 ordførere tilbage, og det vil sige, at vi er færdige ca. kl. 11. Så kommer løsgængerne på, hvis de ønsker det selvfulgelig, og så vil det sige, at vi kan starte afstemningen kl. 12. Afstemningen vil tage mellem 2½ og 3 timer. Så jeg vil blot sige, at det er forsamlingen selv, der vælger. Hvis vi skal køre det igennem i dag, så er vi færdige ved 2-3-tiden i nat.

Blot til en forklaring fra formandens side på, hvorfor de korte bemærkninger bliver stoppet. Hvis alle kræver at komme med korte bemærkninger til ordførerne, vil det tage ca. 1 time. Det er blot et lille regnestykke og en forklaring heroppefra.

Hvis det er til det, borgmester Mikkel Warming, så værsgo.

(Kort bemærkning.)

Borgmester Mikkel Warming: To ting, en praktisk og en principiel, den principielle først.

Jeg synes, at når budgettet for denne by skal vedtages, så skal man ikke lægge bånd på debatten. Jeg ved også godt, at det betyder, at min ordførertale kommer til at være meget langt nede eller meget langt ud på arten. Det er den ene ting.

Den anden ting er, som det også er, Mona Heiberg bekendt, at det er noget relativt nyt i denne foramlings historie, at man slutter så rimelig tidligt. Der har været mange møder for ikke engang særlig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

mange år siden, som har sluttet på de tidspunkter, som har været nævnt, uden at det har været noget problem.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Det er korrekt, borgmester Mikkel Warming, vi to har spist morgenmad herinde, men det er blot for at sige, at vi er mange, der har en arbejdsdag i morgen, idet vi jo er mange, der er fritidspolitikere, så er det vel rimeligt nok at prøve at få afsluttet denne debat og afstemningen ved 2-3-tiden. Det vil formanden bestræbe sig på.

(Kort bemærkning.)

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg tror, de patienter, som jeg skal behandle i morgen, vil være glade for, at jeg får sovet en lille smule, ja.

Jeg skal sige det, som jeg faktisk var inde på sidst, for forhåbentlig sidste gang i aften, det er foranlediget af det, som Margrethe Wivel sagde. Vi bruger for 191 mio. kr. mere på socialområdet næste år med de penge, som vi også disponerede sidste år. Vi har afsat penge til it-investeringer på 20 mio., bruger 18 mio. på udsatte unge, bruger 6 mio. på frivilligt arbejde. Vi bruger tilsammen 51,7 mio. over en 3-årig periode på kompetenceudvikling og lederuddannelse. Vi tilbagetuller besparelser på, jeg mener, det er 11 mio., fra udvalget, som jeg mener, Margrethe Wivel og andre var med til at vedtage uden om os.

Der er diverse projekter, som ikke var finansieret i udvalget, som vi sørger for at finansiere, bl.a. et værested for unge på Nørrebro. Vi har en masse gode Sikker By-initiativer med Kort Snor. Flere gadedeplansmedarbejdere og styrkelse af SSP-samarbejdet. Vi sætter penge af til Handicaprådet, vi sætter penge af til hele handicapområdet og laver en plan for området, hvor vi også følger op på de problemer, der måtte være, i parentes komme, fordi der mangler styring, hvilket vi jo diskuterede sidste gang, og ikke, som det har været påstået, bare fordi der kommer flere diagnoser.

Jeg har derfor svært ved at forstå den harme, som Margrethe Wivels indlæg heroppefra udsåler, og især har jeg svært ved at forstå, at det er blevet radikal politik at sige, at vi kunne have fået alle de her penge, hvis vi havde undladt alle de her skattelettelser, fordi det er jo bare ikke rigtigt, og det ved I fandeme da godt.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jens Kjer Christensen for en kort bemærkning. Thor Buch Grønlykke bedes ...

(Kort bemærkning.)

Jens Kjer Christensen (Ø): Tak for ordet. Jeg vil bare spørge de tilstedeværende Socialdemokrater. Nu da den rigtige overborgmester ikke er til stede, så er der en chance for at gå op og svare på mit spørgsmål. Hvis ikke nogen kan huske det, skal jeg gerne gentage det: Er der en overordnet hensigt med, at man har indgået denne budgetaftale med de borgerlige, som vi andre ikke kan gennemskue? Det vil jeg gerne have svar på.

Fordi når man lytter til de socialdemokrater, der er oppe og snakke, så er det jo noget uklart, hvad hele det her handler om. Jeg bemærker, at lægen Thor Buch Grønlykke tager det sådan som en psykolog, de skal nok blive gode igen. Men det er sådan set ikke det, vi snakker om. Vi prøver at snakke indhold og forstå, hvad der driver Socialdemokraterne, det er nemlig altid et interessant studie. Det er det, vi ikke har kunnet finde ud af i det her tilfælde. Og slet ikke når vi hører Jan Andreasen komme op og svinge krabasken hen over dem, der virkelig har været Jan Andreasens legekammerater, Bo Asmus Kjeldgaard, Kasper Johansen fra Det Radikale Venstre, som ikke er her i aften.

Der er et eller andet, der skurrer i mine ører, fordi selvfølgelig man har set i øjnene, at Faglighed for Alle, altså undskyld mig, det er ikke en by i Rusland, men noget, der ligger voldsomt pakket ned henne i kisten i hjørnet. Eller hvad er det, man snakker om, siden man bliver så gal.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

igangværende udbudsrunder som et tillæg. Ekstraomkostninger til dette vil være af en begrænset størrelse."

Det er klart, at det bliver taget op igen næste år. Der er jo ikke nogen, der siger, at der ikke skal være en metro ud til Brønshøj, men det er jo klart, man sætter ikke penge af til noget, som man ved, man ikke får brugt næste år, så derfor vent man til budgettet næste år, og så har man sikkert fået det klart af, og så kan det komme med i budgettet.

Det med 2015, som Monica Thon nævnte heroppefra, altså det er jo sådan, at man maler facaden på væggen, og det er der jo slet ikke tale om i det her tilfælde.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Borgmester Mikkel Warming spørger: Kan man stole på Socialdemokraterne? Ja, det kan man. Karri Storgaard fra Dansk Folkeparti har lige været oppe og redegere for, hvordan SF sprang fra aftalen om Kløvermarken. Det havde nogle økonomiske konsekvenser, dem måtte vi som Socialdemokrater som ansvarligt parti tage på os.

Det, der egentlig kalder mig op på talerstolen, er to ting. For det første bliver der snakket rigtig meget heroppefra om besparelser på børne- og ungdområdet, og det gør mig faktisk vred. Tallene er sådan, at vi i 2008 på serviceområdet bruger 7,8 mia. kr. på service, mens det bliver 7,9 mia. i 2009. I Der er 58,5 mio. kr. ekstra til børne- og ungdomsområdet på serviceområdet i 2009 i forhold til 2008. I 2009 er der på anlægsområdet 311,929 mio. kr. ekstra til børne- og ungdomsområdet i forhold til 2008. Området får flere penge.

Jeg synes simpelt hen, det er uilstedeligt, at der er politikere, der med den ansvarlige borgmester i spidsen skaber usikkerhed både blandt københavnere og de ansatte omkring dette område.

Jeg vil gerne vise jer sådan et postkort her, som Ritt Bjerregaard har fået. Det her postkort er fra en forælder, der skriver: "Vil I fjerne madmoderen, vil I virkelig fjerne madmoderen på min søns daginstitution?" Jeg forstår ikke, hvordan hun kan blive bibragt det indtryk, at madmoderen skal fjernes, der er ingen, der vil fjerne den madmoder.

Det er simpelt hen uansvarligt, at man som politiker går ud og skaber sådan en usikkerhed blandt københavnere, blandt de københavnske børn, blandt de københavnske forældre, og borgmester Bo Asmus Kjaldgaard skaber som forvaltningsleder også usikkerhed blandt de ansatte. Det synes jeg ikke, at vi som politikere her i salen kan sidde overhørigt.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg savner stadig fra SF at høre, hvilket af budgetforligene, 08 eller 09, der socialt er mest ansvarligt.

Så kunne jeg også godt tænke mig, at vi snakker ansvarlighed og også går ind på økonomisk ansvarlighed. Nu er det sådan, at SF på nationalt plan, ja, der stilles hele tiden spørgsmålet ved, er SF et økonomisk ansvarligt parti eller ej. Jeg synes godt, man kan rejse den problematik også i forhold til Borgerrepræsentationen her.

For det er jo sådan, og det er SF bekendt, at der fra statens side er givet et betinget bloktilskud til kommunerne, for Københavns Kommune 93 mio., som vi kun får, hvis KL-aftalen bliver overholdt. Det er trods alt ret mange penge, vi kunne få velfærd for, kære SF. Hvad ville SF gøre for at sikre, at de 93 mio. kr. kom i kommunkassen? SF ved, at betingelsen er, at aftalen skal overholdes. Hvad er SF's indsats for at sikre, at den aftale bliver overholdt?

Den handler om skat, den handler om anlægsbudgetter. Fortæl os og københavnere, hvad man ville udvise af ansvarlighed for at sikre, at vi fik de penge hjem til københavnere, til velfærd for københavnere.

(Kort bemærkning).

Jan Andreasen (A): Det er til Frank Hedegaard. Det er jo hele spørgsmålet omkring Kløvmærken, hvor SF har svinget frem og tilbage. Vi har sådan set ikke noget imod, at der skal foretages en ri-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Jeg mener, alle må kunne indse, at der foresår for Socialdemokraterne det, man kalder et meget stort reparationsarbejde efterfølgende her, og så hjælper det jo ikke, at man kommer herop og hidser stemningen endnu mere op, som om man faktisk hele tiden har været modstander.

Så jeg tillader mig at stille spørgsmålet igen i en anden form: Hvordan kan Socialdemokraterne forestille sig, at der overhovedet var nogen, der gad lave budgetafale med dem næste år, et år hvor der er kommunevalg? Altså undskyld, jeg tror, man må have tænkt over det, men jeg vil gerne høre svaret heroppe fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Lotte Thimm Bertelsen (F): Nu er det jo korte bemærkninger til SF's ordførertale, som vi er i gang med, og jeg vil gerne svare på nogle af de spørgsmål, der er blevet stillet, bl.a. ved at starte med at sige, nej, SF er ikke imod alt, hvad der ligger i denne her budgetafale.

Når Thor Buch Grønløkke bliver ved med at komme op og fremhæve de gode ting, der er sket på socialområdet, så er vi enige, vi synes også, der er kommet nogle gode ting for socialområdet med den her budgetafale. Men vi synes ikke, det er den bedste budgetafale, som var mulig med det flertal, som vi har herinde på Rådhuset. Vi tror godt, at vi kunne have lavet en endnu bedre budgetafale, også på socialområdet, hvis f.eks. SF havde været med.

På de meget få forhandlingsmøder, SF var inviteret til, har vi gjort opmærksomme på, at vi også gerne ville prioritere socialområdet i denne omgang. Det var en høj prioritet hos SF, så det kan ikke komme som nogen overraskelse for Socialdemokraterne, muligvis for dem, som ikke sidder i forhandlingsgruppen, men ikke for dem, som sidder og bestemmer.

Så vil jeg gerne tilslutte mig Jens Kjærers store undren over, at Socialdemokraterne nu er gået med til skattelettelser frem for velfærd. Det er et slogan, som kører på nationalt plan, eller der hedder det så Velfærd frem for Skattelettelser hos Socialdemokraterne. Med de penge, som bliver sat af til skattelettelser – det kan godt være, vi ikke kunne have brugt dem i år – det er 145 mio. Jeg troede bare, at Socialdemokraterne ligesom SF håbede på, at vi snart fik en ny regering på Christiansborg, og vi så fik lov til at bruge de penge, og så ville vi have 145 mio., som vi kunne bruge til det, vi havde lyst til. F.eks. kunne vi bruge dem til at forbedre velfærden.

Thor har været op og snakke om hans børn, jeg vil også snakke om min datter, fordi der i min datters daginstitution nu skal putes 14 børn ind i vuggestuegrupperne i stedet for de nuværende 12 med den samme normering. Det mener jeg ikke er velfærd.

(Kort bemærkning).

Karri Storgaard (O): Jamen jeg kan ikke lade være med at kommentere på Kløvmærken, fordi det kan altså være svært at vide, hvad søren det er, SF mener om Kløvmærken. Hele vejen igennem har der været slinger i valsen. Så ville man ikke bygge på Kløvmærken, fordi der var fodboldbaner og idræt derude. Lidt senere blev det til, at man først skulle undersøge sikkerheden.

Hvad i alverden er det, SF vil? Der må man da sige, at Socialdemokraterne er mere faste i kødet, de står ved det, de har sagt hele tiden, og det er jo så o.k., selv om Dansk Folkeparti ikke er tilhænger af, at der bliver bygget boliger på Kløvmærken.

Så underer det mig, at De Radikale taler om, at metronen ud til Brønshøj er død. Vel er den da ej, hvad er det for noget sludder at sige. Altså nu har man delt et stykke papir ud, et notat fra Metroselskabet, og der står jo højt og tydeligt, hvad det er det drejer sig om. Altså det er jo sådan, at vi ikke kan bruge pengene i år, og så skal vi da ikke afsætte penge til noget, vi ikke kan bruge, derfor skal det udskydes. Det, der står her, og det bliver jeg så nødt til lige at citere fra notatet, fordi det har man åbenbart ikke forstået, er:

"Hvis det senest i forbindelse med vedtagelsen i efteråret 2009 af budgettet for 2010" – det er næste år – "besluttes at anlægge afgrænsningskammeret, skønnes det at kunne medtages i den til den tid

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

sikovurdering i forhold til Kløvermarken. Det, jeg anfægtede, det var timingen. Hvordan kunne det være, at SF skulle komme med spørgsmål og rejse det, en uge før budgetforhandlingerne startede? Det var det, der undrede mig, og det var det spørgsmål, jeg stillede.

Et andet spørgsmål, og det er så det sidste, jeg vil kommentere, det er hele problematikken omkring merindskrivningen. Der rejste vi allerede problematikken for et år siden. Et af vores BR-medlemmer fra Amager – de fleste herinde ved godt, hvem det er – rejste problemet og sagde, der er problemer med pladser på Amager. Der fik vi at vide af borgmester Bo Asmus Kjeldgaard og hans forvaltning, det var ikke noget problem.

Derfor står vi nu og bliver nødt til at merindskrive på forskellige institutioner. Hvad er det så, der sker – SF stemte i øvrigt mod forslaget i Børne- og Ungdomsudvalget – det er, at grupper med 12 børn de bliver opnormeret til 14 på institutioner og grupper, hvor der er plads til det. Ressourcerne følger med, der er flere pædagoger på, og alt, hvad der skal ind af ekstra ressourcer, det følger med. Det er nu sendt i høring, og institutionerne kan melde ind. Det er det, der sker.

Derudover sætter vi, apropos pladsgarantien, så et trecifret millionbeløb, 122 mio. kr. af til flere pladser på Amager blandt andet.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: For det første til Karen Storgaard, som ikke har forstået, hvad det er, hun har lavet aftale om, meget tydeligt. Det, man gør nu i aften, hvis flertallet holder, og det kan man jo frygte, det gør, det er, at man fjerner de penge, der er sat af til at lave afgreningskammeret.

Så kan man da godt senere med en stigende økonomisk byrde lave det. Så skal man for det første finde pengene igen, over 200 mio. kr., dem skal man finde igen i fremtiden, nu hvor man har brændt dem af på skattelettelser og hvad der ellers er, man har brændt dem af på. Dem skal man finde igen, de dukker ikke bare op, de ligger ikke nogen steder, de er ikke udsdudt nogen steder hen, dem vil Karin Storgaard gerne fuldstændig.

Hvis hun ikke har forstået det, det håber jeg meget, for det er sådan set det, hendes parti har skrevet under på, at hun vil gøre. Så det er ikke så nemt. Uanset hvad man gør, så kommer det til at koste mere, og uanset hvad man gør, og uanset hvad man end mener om det, så er det forligsbrud.

Det andet det er, at det var næsten som at høre Anders Fogh Rasmussen, da Anne Vang var heroppe med sine tal. Det er ligesom at høre Lars Løkke, Anders Fogh Rasmussen ligesom forklare, hvorfor kommunerne i virkeligheden har mange flere penge, end de nogen sinde har haft. At tage et tal sådan ganske uafhængigt af, hvor mange børn der er, hvor mange opgaver der er, hvad lovændringer måtte have medført af nye opgaver, og hvad ved jeg, og så sige, ergo er der flere penge, det er røn tal-magi.

Det, der er interessant, det er, der flere penge ude i yderste led, ude på stuerne i børnehaverne, i vuggestuerne, ude på fritidshjemmene pr. barn i forhold til, hvad den enkelte pædagog, hvad den enkelte voksne har tid og mulighed for. Der er det min klare fornemmelse, nej ikke klare fornemmelse, jeg er sikker på, at med det forlig I har lavet, med de besparelser, I henter ind, med de nedskæringer, I kommer til at lave rundt omkring i institutionerne, så bliver der færre penge pr. barn.

Vi kan håbe, det kan blive afbødet så meget som muligt, så det ikke bliver så massivt, men der bliver færre penge pr. barn, der bliver dårligere pasning, dårligere pædagogik, og det er ikke noget løft.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så går vi over til talerrækken.

Borgmester **Pia Allerslev**: I Venstre er vi rigtig glade for denne her budgetaftale, vi er glade, fordi der er kommet nogle helt klare prioriteringer, nogle helt klare forbedringer, både til kulturen, til sundhedsområdet, til pasningsgarantien, til renoveringer og til ældreområdet, til idrætten, til en festvalpulje, til det sociale område, og jeg kunne blive ved.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Uanset hvad man fra Enhedslistens, SF's og Radikales side har af intentioner om at grave en social massegrav og sende en masse signaler om, at det her er det værste budget, der nogen sinde kunne være indgået, så er jeg simpelt hen nødt til at sige, at det holder ikke. Det her er et budget med nogle klare borgerlige fingeraftryk, det er nogle klare liberale fingeraftryk, det er nogle klare aftryk, der gør, at tingene kommer til at være gode og tydelige for københavnernes det næste år.

Noget andet, som har været rigtig vigtigt i denne her aftale for Venstre, er de skattelettelser, vi har fået med. Ikke kun på grund af det fornuftige i, at man altså ikke skal opkræve flere penge hos københavnere, end vi både kan og bruge, men med den her skatteletelse der har vi altså også vist, at København er både solidarisk og økonomisk ansvarlig. Det er noget, som vores venner i KL har været i tvivl om temmelig længe, især efter nogle ret uheldige udmeldinger fra, og det var hele venstrefløjens herinde inklusive Socialdemokraterne, i hvert fald i begyndelsen, der mente, at man godt bare kunne bryde aftalen og bruge løs og sprænge anlægsloftets rammer.

For Venstre har det været helt afgørende at sende et signal om, at vi har altså nogle forpligtelser over for det KL-samarbejde, som vi nu er med i. Vi har nogle forpligtelser i forhold til at overholde de aftaler, som vi nu er en del af. Det har været rigtig afgørende for os, at vores skattelettelser også var med til at sikre, at den aftale mellem staten og KL kunne køre igennem, og at den kunne være med til at give de mere trængte kommuner lidt luft.

Det er vi faktisk både rigtig glade og tilfredse med. Det økonomisk ansvarlige betyder faktisk noget, og det glæder mig også, at Socialdemokraterne i dette års budget har vist, at de rent faktisk også kan være økonomisk ansvarlige, når det er nødvendigt.

Det her budget er ikke, jeg er ked af det, Anne Vang, et socialdemokratisk budget. Det er jo altså sådan, at venstrefløjens og Socialdemokraterne ikke har patent på at være socialt ansvarlige. Der er masser af de her ting, jeg hørte også, at Anne Vang var oppe og give Carl Christian Ebbesen og Dansk Folkeparti credit for en del af de ting, der er kommet på ældreområdet.

Jeg er ret sikker på, at hvis man går Anne Vang mere på klingen, så kunne det også godt være, der var andre ting, hvor hun kunne indrømme, at det var nok nogle af de ting, hvor vi også havde presset på.

Men det synes jeg egentlig ikke er så afgørende i dag, jeg synes, det afgørende i dag er at glæde sig over, at vi har fået lavet et godt budget for københavnernes. Så kan Anne Vang gå ud og sige, at det er et socialdemokratisk budget, jeg kan gå ud og sige, at venstrefløjens ikke har patent på at være socialt ansvarlige, det har Venstre også. Fra Venstres side synes vi, at det her budget er et godt budget for København, det er et godt budget for KL-aftalen, og allervigtigst, så er det et rigtig godt budget for københavnernes, det kommer til at glæde rigtig mange københavnere rundt omkring.

Nu er det jo blevet så populært at fortælle historier om vores børn fra denne her talerstol, så jeg vil da ikke snyde forsamlingen for en lille historie om mine børns børnehavn, som rent faktisk er så heldige, at de også får noget, de får nemlig en ny legeplads. De har gået og ventet i rigtig mange år, ikke bare på grund af budgetaftalen, men også fordi der er blevet fundet penge allerede i indværende år, som også er en del af denne her aftale. Så jeg glæder mig over, at mine børn nu i løbet af ganske få måneder kan få lov til at løbe rundt på en legeplads, der ikke bare er fyldt med jord og en lille smule sand, men at de rent faktisk får et sted, hvor de kan udfolde sig og have det rigtig sjovt og dejligt.

Så tror jeg på, at mange af de andre ting, som ligger i denne her aftale, det vil københavnernes også få øjnene op for. Jeg kan kun tilslutte mig Thor Buch Grønlykkes ord om, at det kan være, at venstrefløjens vågner op og siger: Vi er lidt glade alligevel, vi synes faktisk ikke, det var så tosset, vi vil godt lege med jer alligevel.

Jeg synes i hvert fald, det her er et godt og ansvarligt budget, som har nogle meget klare borgerlige fingeraftryk til glæde for en masse københavnere. Så jeg ser frem til, at vi forhåbentlig kan komme i gang med at stemme det her budget igennem.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen som jeg sagde tidligere, så kan jeg godt forstå, at borgmester Pia Allerslev er tilfreds, fordi jeg mener også jeg har klare, klare venstretryk i det her budget.

Men jeg vil dog lige sige til borgmester Pia Allerslev, at nej det her er for mig at se ikke det aller-
væreste budget, det kunne godt have gået meget værre, og det var, hvis højrefløjten dog havde fået deres første indstilling igennem.

Til gengæld vil jeg godt anerkende, og det synes jeg egentlig heller ikke rigtigt, der er nogen i hvert fald fra Enhedslisten, der har sagt, at det her er da et relativt historisk løft på socialområdet, men det kunne søreme også kun gå den vej.

Jeg tror ikke engang, at det i denne her periode er et historisk løft, det er også i en tidligere periode, at det sociale område, som vi kender det i dag, ikke fik noget løft. Dengang gemte det sig bare under børneområdet, normalområdet, hele beskæftigelsesområdet, og der var måske ikke lige så pokkers meget fokus på dem, som er allermest udsatte i vores by. Det har vi fået i denne her periode, det er rigtig godt, og der er kommet ekstra penge i det her budget. Jeg kunne bare godt have tænkt mig flere penge til socialområdet, fordi det er jo ikke alle grupper, der er blevet løftet med denne her budgetaftale.

Så vores anke gik sådan også først og fremmest på, at vi er meget forundrede over, hvad Socialdemokraterne laver i det her, og nu mener jeg venstreparti, budget, jeg kan slet ikke se, hvad de har at gøre derovre.

Så vil jeg sige, at for mig er næsten alt, hvad jeg laver herinde, udelukkende tale om fornuftsregteskaber. Jeg sidder ikke og græder over, at mine tidligere legekammerater er gået væk. Nu har vi så-
dan set heller ikke været så meget med til at lege som de to partier, men jeg skal gerne indgå budget, hvis ellers det ser fornuftigt ud. Det gjorde det ikke denne her gang. Derfor er jeg glad for, at jeg ikke lægger stemmer til det her om nogle timer.

(Kort bemærkning).

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Ja, det er åbenbart en aften, hvor vi skal bruge noget energi på lige at få bragt historikken helt på det rene. Jeg vil blot gøre borgmester Pia Allerslev opmærksom på, at Det Radikale Venstres medlem af KL's bestyrelse, Henrik Larsen fra Kolding, stemte for KL-aftalen, og så vidt jeg er orienteret, stemte overborgmesteren som den eneste socialdemokrat mod KL-aftalen med stor medicompærksomhed og meldinger omkring det.

At Københavns Kommune så efterfølgende leverer et bidrag til KL-samarbejdet, som vil gøre, at overborgmesteren bliver båret ind i guldstol til det næste bestyrelsesmøde i KL, ja, det er så en helt anden side af snakken.

Men Det Radikale Venstre anerkender, som jeg også meddelte før, jeg er ikke sikker på, at borgmester Pia Allerslev hørte det, men som det også fremgår af den protokolbemærkning, vi afgiver senere i aften, så anerkender Det Radikale Venstre naturligvis KL-aftalen og hele aftalesystemet.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg skal lige gøre den bemærkning, at ja, det er fuldstændig rigtigt, jeg stemte imod aftalen, det er også sådan, at jeg har givet udtryk for, at det at man stemmer imod selvfølgelig ikke betyder, at jeg ikke er forpligtet til at prøve at overholde den aftale, et flertal har indgået.

Så kan jeg sige til borgmester Klaus Bondam, at nej, der var desværre ingen guldstol til mig.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg vil gerne kvittere for, at Enhedslistens Rikke Lauritzen anerkender, at der bliver givet et løft til socialområdet. Det er en af grundene til, at vi som Socialdemokrater har syntes, at det her er en god budgetaftale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Men så synes jeg også, jeg vil replicere til borgmester Mikkel Warming, der er oppe og sige, at jeg synes, det er utildstedt. Og det synes jeg, fordi der er politiske partier, som taler om besparelser og nedskæringer på børneområdet og skaber en kæmpe usikkerhed blandt både medarbejdere og københavnske forældre, når fakta er, at der bliver givet over 300 mio. kr. ekstra i forhold til året før på anlægssiden og 50 mio. kr., 58,5 mio. faktisk på servicesiden.

Så siger borgmester Mikkel Warming, at jeg lyder som Anders Fogh, og baseret sit udsagn på, at han har en fornemmelse af, at det går dårligere. En fornemmelse – kan man skabe usikkerhed blandt københavnske forældre og blandt de ansatte på en fornemmelse, når fakta er, at der bliver givet et løft til dette område? Er det fair, at der kommer postkort ind, hvor der er forældre til børn, der tror, at deres madmøderordning skal fjernes, når der ikke er et eneste parti herinde, der ønsker at fjerne madmøderordningen? Er det fair nok, at københavnske forældre tror det? Det synes jeg ikke, at det er.

Derfor synes jeg, det ville være formålstjenligt, hvis vi sammen gik ud og begyndte at tale om, hvad det her budget egentlig indebærer, og det indebærer, at vi som kommune i København er heldige at have midler at dele ud af. Vi har kunnet give en tredjedel af det til socialområdet, og vi har også kunnet give et løft på børneområdet, og det synes jeg, vi skal være glade for.

(Kort bemærkning).

Borgmester Pia Allerslev: Nu ville jeg have sagt noget pænt om borgmester Klaus Bondam og De Radikale, det må så bare blive til den resterende radikale gruppe, der sidder tilbage. Fordi der er ikke nogen tvivl om, at jeg også læste, at Det Radikale Venstre var et ansvarligt parti, der også stemte rigtigt, da man skulle stemme i KL.

Det, min anke gik på, det var, at man var ude og sige ret hurtigt, og jeg ved også godt, at De Radikale også trak i land der, men både SF og Socialdemokraterne var i hvert fald ude og spille bold op ad den ide, at man kunne bryde anlægsløftet, at man kunne prøve at udfordre KL og regeringen og så bare bygge løs næste år, være ligeglad med anlægsløfts rammer. Det var den del, jeg angreb.

Jeg synes bestemt på ret mange områder, at Det Radikale Venstre er et temmelig ansvarligt parti. Det var ikke den del af aftalen, jeg anfægtede. Det var, at man gik ud og havde lyst til at prøve at se, om man kunne udvide anlægsløftet lidt uden at have fået lov til det fra KL og staten.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen Anne Vang, selvfølgelig når et område er i minus, hvis en bankkonto er i minus, og man så tilføjer ekstra penge, så vil det altid være en forbedring.

Således også med socialområdet, som i høj grad var i minus. Det har man set i den grad i offentligheden, det ved alle, i løbet af det sidste års tid med bostederne, med brand og bål i byen, kunne vi løfte vores forebyggende arbejde. Vi har siddet til møder inde på Rådhuset for at se, om vi kunne løfte det, og alligevel er der ikke tilført den mængde penge, som der er behov for.

Det er sådan set bare det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Jeg har hørt Socialdemokrater sige, at dette års budget er et historisk løft på socialområdet, og det siger så mere om, hvad det er for nogle budgetter, Socialdemokraterne har stået i spidsen for de sidste mange år. For ja, det her giver flere penge til socialområdet, det vil jeg også komme ind på i min budgettale senere, men udgangspunktet er godt nok meget langt nede.

Udgangspunktet er, at hvis det her er det største løft nogen sinde, så har det været ualmindelig ringe i mange år, og der er lang vej endnu for at have et socialt afbalanceret budget, i forhold til børneområdet, når man fjerner tilskud til samværskning, for det gør man. Når man på en række områder går ind og laver nogle generelle besparelser, og det gør man, man kalder det prioriteringsrum 1, hvor man går ud og fjerner penge i den enkelte daginstitution, så vil man opleve, at de voksne, der er, får

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

mere travlt i forhold til børnene. Det kan man ikke, hvordan man end vender og drejer det, få til, at der ikke sker forringelser i hverdagen.

Gorm Gunnarsen (Ø): Jeg kan sådan set godt forstå, at der er forældre, der er bekymrede for deres madmødre i daginstitutionerne på den led, at den plan, der er for udbygning af køkkenfaciliteter for de daginstitutioner, der ikke kan leve op til kravene til at kunne producere maden selv lokalt, er suspenderet i 2009. Den udbygning er jo hele forudsætningen, altså det at den udbygning stadig er på skinner, er hele forudsætningen for, at man kan se det som en realistisk ting, at vi på et tidspunkt får en kapacitet, der er lokal over hele linjen i København.

Alternativet er jo, at man leverer mad udefra, og der udbygger man så faciliteterne på en måde, hvor leverancerne skal komme udefra, og det er det, der er uilfredsstillende. Man kan ikke på samme måde leve op til børnenes behov for mad og for at have en madordning, der indtænker de lokale behov og de børn, der faktisk er i daginstitutionen, og hvad der er på dagsordenen i den vuggestue eller den børnehave for tiden.

Så altså gode spisevaner det er ikke lige planen med suspenderingen af udbygningen af køkkenfaciliteterne. Vi skal have den tilbage på baren, før jeg tror, der helt er hold i retorikken om, at man vil sikre hver daginstitution sin madnot.

(Kort bemærkning)

Anne Vang (A): Enhedslistens Rikke Lauritzen siger, at det at der kommer ekstra penge altid er godt. Det er jeg enig i, og jeg er glad for, at vi sammen er enige om, at det er det, der sker i den her budgetaftale. Jeg er sådan set også enig med Enhedslistens Rikke Lauritzen i, at det ville have været fantastisk, hvis vi havde haft endnu flere penge at bruge.

Det er i virkeligheden også kodeordet for indlægget fra Gorm Gunnarsen fra Enhedslisten, at det havde været fantastisk, hvis vi havde kunnet bruge endnu flere penge. For fakum er, at vi bruger flere penge næste år på mad i daginstitutionerne.

Det havde været fantastisk, hvis vi havde kunnet bruge endnu flere, men det, at vi alle sammen rigtig gerne ville have haft endnu flere penge, er altså ikke grund nok til, at der er forældre ude i de københavnske daginstitutioner, som tror, at deres køkkener bliver nedlagt, og at deres madmødre bliver fjernet som konsekvens af den her budgetaftale, for det sker jo ikke.

Det er rigtigt, at det ville have været skønt, hvis i stedet for det løft, vi har givet, som er stort, at vi så havde kunnet give et endnu større løft, men det kan vi ikke, for det er rummerne ikke til.

Der kommer vi frem til det, der kalder mig på talerstolen. For det er jo sådan, at her i salen har vi en socialdemokrat, nemlig overborgmester Ritt Bjerregaard, som har stemt nej til aftalen. Borgmester Klaus Bondam er oppe og sige, at De Radikale stemte ja. Vi syntes, det var en dårlig aftale, det synes vi. Vi havde gerne set, at der var endnu flere penge, men det er der ikke. Derfor er vi nødt til at overholde den, hvis vi skal undgå sanktioner.

Jeg synes, det er ironisk, at borgmester Klaus Bondam er oppe og selv anerkende, at der er en radikal, der har stemt ja til aftalen, og det er en god aftale. Borgmesteren og de øvrige radikale har hele tiden sagt, at de gerne vil være med til at overholde aftalen, de synes, det er en god ide at overholde aftalen. Alligevel hører vi den tale bulder og brag omkring de udskydelser, som vi har foretaget. Jeg synes, det ville være på sin plads, hvis man var imod de udskydelser, at foreslå nogle andre.

Thor Buch Grønlykke (A): Det var rart at høre borgmester Mikkel Warming på talerstolen for et øjeblik siden. Mikkel Warming sagde jo rent faktisk, at jo, der var forbedringer på det sociale område, og nu siger han sågar, at han aldrig har påstået andet.

Jamen så tror jeg bare, vi stopper her, for det bliver ikke meget bedre, fordi hvis det handler om, hvor mange forbedringer man kan lave, så kan vi ikke konkurrere med et parti, som mener, at man kan give 4,4 mia. til anlæg. Vi kan ikke konkurrere med et parti, som i den grad fører overbudspolitik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Det bringer mig videre til det indlæg, som Jens Kjær Christensen havde, det glimrende og sådan poetiske indlæg, han havde under den sidste ordførelse, hvor han spurgte, hvad vil Socialdemokraterne egentlig med det her, hvad er det, vi håber på, når vi drømmer om, at vores venner vågner op, og vi finder sammen, og alle er glade til næste år?

Jens Kjær, vi vil gerne have ansvarlighed, vi vil gerne have, at man tager ansvar for helheden, vi vil ikke have overbudspolitik. Den fundamentale ansvarfølelse har alt for dårlige vilkår herinde. Vi er pragmatikere, vi accepterer ikke, at det bedste skal være det godes fjende, og det kommer vi heller ikke til at gøre til næste år.

(Kort bemærkning)

Manu Sareen (B): Jeg beklager meget, jeg kom til at sige 7 mia. tidligere, jeg skulle have sagt 1,7, jeg ved, at det var omkring 1,4-1,7, det beklager jeg meget. Det er selvfølgelig også på sin plads at gøre opmærksom på det.

Men det, jeg derimod ikke forstår, det er, hvorfor man føler det nødvendigt at begynde at ydmyge folk heroppefra og nedgøre folk og hævde sig selv på andre folks bekostning. Det ligner ikke Dansk Folkeparti, sådan plejer I jo ikke at være. Det er jo svært det der med det danske. Jeg skal oplyse til Carl Christian Ebbesen, at det hedder ikke Statsrevisionen, det hedder Statsrevisoratet.

Og borgmester Pia Allerslev, borgmesteren, var jo så venlig at kvittere med venlige ord fra Venstre. Jeg vil gerne gengælde det og sige tillykke, sige tillykke til VKO-blokken, sige tillykke, fordi det er lykkedes at udstille Røde Skole, det er lykkedes at udstille Helle Thorning-Schmidt, skattelettelser eller velfærd. Det er lykkedes at smadre et stabilt flertal her på Rådhuset. Tillykke med det, jeg ville grine hele vejen ned til banken.

Uagtet hvad man prøver at sige, så er udskydelser i det her tilfælde et andet ord for forringelser, og vi kommer til at bide jer i haserne de næste 12 måneder.

Borgmester Mikkel Warming: Ansvarlighed, siger Thor Grønlykke og mener økonomisk ansvarlighed. Problemet er, at ikke engang det er faktisk overholdt i det budget, der ligger, fordi er det økonomisk ansvarligt at være underfinansieret ud i overslagsårene, så man er nødt til på forhånd ret skjult i et af de tekniske ændringsforslag at tage 61 mio. i 10, 11 og 12 af de kommende anlægsbudgetter for at finansiere det, man har lavet nu, for det har man gjort, eller det er det, I vil gøre med de ændringsforslag, I har i aften.

Er det økonomisk ansvarligt, hvad Socialdemokraterne lavede sidste år, på forhånd at beslaglægge en halv milliard af råderummet i 2009 og 2010? Det var konsekvensen af den afdale, Socialdemokratiet lavede sidste år. Er det økonomisk ansvarlighed, skal jeg bare spørge, når nu det er det eneste parameter, man sætter op? Vi har andre ansvarlighedsparametre også, vi mener også, at man skal være socialt ansvarlig, vi mener også, man skal være økologisk ansvarlig. Vi mener ikke, der er mange måder at være ansvarlig på, men der er mange parametre i forhold til ansvarlighed. Også i forhold til, ja, der kommer penge til nogle ting på det sociale område, ja, der er andre grupper, som er underfinansieret i det budgetforslag og i det budgetforlig, der ligger.

Det kommer vi til at diskutere meget nærmere dels senere på aften, dels i udvalget, og det er handlingsområdet, hvor vi kan se frem til, at vi får røde tal på bundlinjen eller serviceforringelser, og ingen af delene er værd at samle på.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er det Jens Kjær Christensen, og nu hører jeg, hvad du siger.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, det beklager jeg, jeg ved, der er noget, der kræver sin ret også.

Jeg har nemlig spurgt Socialdemokraterne så mange gange om det samme, så det tror jeg næsten ikke, jeg vil gentage. Jeg kan bare konstatere til Anne Vang, så vil jeg sige: slap af. Det er klart, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

nogle gange i livet har man et problem med at forklare noget, og hvis alle de her forældre, pædagoger fra institutioner synes, det er noget møg, jamen altså så hjælper det ikke, man står her og skælder ud på forsamlingen. Folk opfatter, at der er forringelser, sådan er det.

Til Thor Buch Grønlykke, som dog er den eneste socialdemokrat, der har prøvet at antyde et svar, jeg siger også kun antyde, det er det her med god igen, og når vi vågner om morgenen, så har vi glemt, hvad der skete i går og alt det her. Nej, det er jo ikke nogen særlig specifik analyse, og jeg tror desværre ikke, vi kommer længere med, hvad Socialdemokraternes egentlige strategiske tanke var.

Men så vil jeg til gengæld spørge borgmester Pia Allerslev, fordi borgmesteren snakker om, at der er kommet tydelige liberale fingeraftryk på denne her aftale, så tænker jeg, åh, fingeraftryk. Normalt er fingeraftryk ikke noget, man kan se jo, man skal have kriminalteknologisk uddannelse for at opdage, at de er der.

Nummer to, hvis man praktisk på en fedtet rude ser dem, så kan man sgu ikke, undskyld mig udtrykket, så kan man ikke genkende, hvis fingeraftryk det egentlig er. Hvis man skal være helt ærlig omkring den her budgetforhandling, så er der en lang række af de positive ting, som vi jo selv også har sagt, der ligger i den her budgetaftale, som var forhandlet ind af Det Radikale Venstre og Enhedslisten, sådan er virkeligheden jo.

Men nu kommer jeg til spørgsmålet: Har jeg misforstået borgmester Pia Allerslev i fjernsynet, da borgmesteren sagde, at det er et strategisk mål for Venstre at vælte Socialdemokraterne af overborgmesterpinden ved kommunevalget næste år?

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det er da sødt af den radikale Manu Sareen at gå op og lægge sig fuldstændig fladt ned i forhold til det med at regne skatteprocenter ud.

Så fortsætter Manu Sareen, at det var ikke 7 mia., så var det måske 1,5, eller var det 1,7, eller er det kun 1,4. Jeg er sikker på, at Det Radikale Venstre på et tidspunkt finder ud af, hvor meget det rent faktisk koster at sætte skatten ned, og det er jeg også sikker på, at Manu Sareen finder ud af.

Men det, der egentlig gjorde, at jeg følte anledning til at kritisere de 7 mia. kr. så voldsomt, det var jo, at Manu Sareen stod og læste en mail op, der var blevet sendt til overborgmesteren, og direkte, som det i hvert fald så ud fra tilhørernes side, som om der stod 7 mia. kr. i den mail, der var sendt.

Jeg synes i hvert fald, det er bekymrende, hvis det, når man sidder og regner på de her ting hos Det Radikale Venstre, endda afsendt af en statsrevisor, og så deri skriver, at en skattemedskættelse på 0,5 procentpoint skulle koste 7 mia. kr., er årsagen til, at man ikke ønskede at være en del af en budgetaftale. Det synes jeg er under al kritik.

Jeg ved ikke, om vi kan få det afklaret yderligere, ellers er det også lige meget, fordi den her situation kan så ende i præcis det samme, som når Naser Khader skal forklare sin skattepolitik. Sådan kan det måske også ende for Manu Sareen, når han skal forklare sin.

Signe Goldmann (F): Det er Anne Vang, der fik mig herop ved at sige, at der ikke var sparet på børnene, og de fik, hvad de skulle have, og hun kunne slet ikke genkende, jeg tror, at Anne Vang viste et kort eller en folder, hun havde fået.

Når man regner det sammen, så er der generelle besparelser i forhold til prioriteringsnum 1 og 2 på omkring 70 mio. Noget af det kan klares hjem via rengøringen, via papir osv., men det, der ikke kan klares hjem der, det kommer ud som grønthøster på institutionerne også.

Så er der hele samtenkningen af skole- og fritidsområdet, det er 7 mio., der er modtageklasser 2,8 mio. koncernservice 5 mio., der er anlæg af ny skole i Ørestad osv., som heller ikke ryger på her. Der er ungdomsskoleudvikling for unge med særlige behov, 26 mio. mangler der for at kunne leve op til det, KL anbefaler. Der er klubpladsgarantien, som ryger, der er udbygning af daginstitutioner. Derudover er der ekstra børn, samtidig med at vi giver forældrene en takstigning.

Så jeg synes sådan set, at det at sige, at børnene ikke bliver ramt af det her, måske ikke er helt i overensstemmelse med sandheden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Enhedslistens Jens Kjær er oppe og sige, at man ikke kan skælde ud på denne her forsamling, hvis folk ude i daginstitutionerne oplever forringelser.

Sagen er jo sådan, at det er kort, som det i øvrigt ikke er mig, men overborgmesteren, der har fået, om ting, som folk tror bliver fjernet, er de ting, der slet ikke bliver fjernet. Madmoderen er et eksempel, der er andre, der tror, at de får nedlagt deres køkkener på grund af det her.

Jeg tænker, at det indlæg, vi lige har hørt fra SF's Signe Goldmann kan være en medvirkende faktor til, hvorfor folk bliver forvirrede. Der bliver talt om grønthøstere. Det er faktisk korrekt, at der er der har tænkt på en grønthøster i Børne- og Ungdomsudvalget. Det var sådan set sådan, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard fremlagde en grønthøsterbesparelse for udvalget, men den har vi fjernet med årets budget. Der bliver ikke tale om nogen grønthøstere.

Jeg vil gerne gentage det igen, at på anlægssiden får området 311 mio. kr. mere, på serviceområdet får det 58 mio. kr. mere. Jeg synes, det er uholdbart at gå op og sige sådan nogle ting. Jeg tror ikke, jeg kan tale fornuft med SF i forhold til, at det her er et godt budget.

Men jeg synes dog, at det er værd at bemærke, at Enhedslisten har nu i flere omgange, Rikke Lauritzen har været oppe og sige, at det var fint, at der kom flere penge på socialområdet. Det kvitterer jeg for. Borgmester Mikkel Warming har sagt det samme, og nu har Jens Kjær sagt, at der er mange positive ting i budgettet. Det synes jeg er fint.

En ting, der morede mig lidt, er, at han så følger det op med at sige, at de positive ting, der er i budgettet, er det De Radikale og Enhedslisten, der har forhandlet ind i budgettet. Altså at partiet Enhedslisten kan synes, det er så fint et budget, som det i øvrigt ikke stemmer for, at partiet gerne vil gå op og sige, at det er De Radikale og Enhedslisten, der har forhandlet de gode ting ind i budgettet, det synes jeg sådan set kun tjener til at illustrere, at det her er et ganske udmærket budget.

Borgmester Pia Allerslev: Jeg tror ikke, der er nogen i denne her forsamling, som er i tvivl om, at Jens Kjær Christensen er en glimrende retoriker, og at han altid fanger de steder, hvor vi andre ikke har været helt skarpe. Så det vil jeg meget gerne kvittere for.

Men jeg vil fortsætte lidt i samme spor, som Anne Vang gjorde. Når nu der er så mange gode ting i det her budget, når nu der er så mange gode ting, og det vedkender jeg mig gerne, og der er rigtig mange gode ting på kulturens område, idrættens område, og der er så mange ting, som Enhedslisten har været med til at få ind i det her budget, hvorfor er man så så sure fra Enhedslistens side. Jeg forstår det ikke. – Man smiler fra Enhedslisten, det er de andre, der er sure. Godt, så har vi det på det rene, Enhedslisten er ikke sure, de stemmer bare imod.

Så blev jeg også spurgt, om det er rigtigt, hvad jeg har udtalt i forhold til overborgmesterpinden. Jeg tror ikke, det så meget er den, der er til debat i dag, men jeg vil da i hvert fald bare berolige forsamlingen her, at jeg står ved det, jeg sagde i TV/Lorry tidligere, vi vil meget gerne være med til at rydde posen, når vi når frem til kommunalvalget.

Vi har et helt år nu, hvor vi har et godt budget for københavnernes, vi har nogle gode ting, vi skal have til at fungere i hele 09. Når der kommer et kommunalvalg, så har jeg sagt, at jeg tror, Københavns Rådhus vil have rigtig godt af, at det ikke er Socialdemokraterne, der sidder på magten længere. Det holder jeg fast i, og så lad os se, om der er andre partier, der kan blive enige om noget som helst andet herinde.

Indtil da så vil jeg glæde mig over, at københavnernes får et godt budget, og jeg vil glæde mig til samarbejdet med den siddende overborgmester. Og så får vi se, om Enhedslistens ændringsforslag bliver stemt igennem i dag, og om det bliver effektueret i år, eller først næste periode, hedder det.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu skulle det jo være meget mærkeligt med sådan et milliardbudget, hvis der ikke bare var en krone, der blev givet ud fornuftigt.

Man kan jo ikke tale mod virkeligheden omkring, hvordan budgettet ser ud i år, og hvordan det ser ud næste år, det er jo klart, eksempelvis, det har Mikkel Warming også været oppe og snakke om, inden for skattemrådet, jeg kan da også sige på kulturområdet.

Men det har var mere et eksempel på mit spørgsmål: Hvorfor i alverden stoppede Socialdemokraterne en positiv proces, der var i gang, for at vælge at lave liberale fingeraftryk, hvor man ikke forfølger politikken om cykelstier osv. osv.?

I øvrigt må jeg til Pia Allerslev sige: Ja, Pia Allerslev vil meget gerne ryste posen, det er også i orden. Vi siger jo aldrig nej. Hvis der er fornuftige forslag, vil vi meget gerne kigge på det. Jeg har jo netop stillet spørgsmålet tidligere i aften: Jamen hvem skal egentlig lave budgetaftale næste år på samme tidspunkt? Jeg går da så ud fra, at Pia Allerslev vil begynde at arbejde med den her valgstrategi allerede for nærværende og ikke vente, til valget er overstået.

Men jeg kvitterer på Enhedsistens vegne, vi er ikke sure, vi er i glimrende humør, vi har masser at arbejde med i den kommende tid.

Men tak for, at Venstre står ved, hvad de har sagt, for en enkelt gangs skyld.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønløkke (A): Jeg kan forstå på hr. Jens Kjær Christensen, at Enhedslisten ikke er sur – det er rønneberrene, der er sure.

På handicapområdet sætter vi penge af, 10 mio., vi laver en plan, og det er en plan, som er dybt nødvendig, fordi vi på sidste borgerrepræsentationsmøde havde en noget deprimerende analyse af området, som viste, at der var rigtig mange steder, hvor der ikke var styr på tingene. Det vil vi have, vi vil insistere på, at der kommer styr på tingene, og vi vil ikke længere acceptere de bortforklaringer, som der har været på, hvorfor vi har haft de budgetoverskridelser, vi har haft.

Det kommer vi til at følge op på, og vi vil se på området igen, vi vil sørge for, at der er penge til de nødvendige indsatser, og det er der ikke nogen, der skal være i tvivl om.

Til Mikkel Warming igen: Ja, vi er økonomisk ansvarlige, og vi accepterer ikke de alternative ansvarlighedsdefinitioner som en bortforklaring.

(Kort bemærkning).

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Jeg skal sige til Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti, at den omtalte mail ikke er sendt til overborgmesteren. Den er sendt mandag den 15.9. kl. 23.02 til Socialdemokraternes gruppeformand, Jesper Christensen.

Jeg skal i den forbindelse også sige, at af mailen fremgår der ikke noget beløb. Der står blot, at vi takker nej til de fortsatte budgetmøder med VKO, da vi ikke er enige i deres udspil omkring skattelettelser. Det var ved de to møder, vi deltog i, 0,5 pct.

Tak.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Ja, det er sådan set i forlængelse af det, borgmester Klaus Bondam lige var oppe og tale om, og med reference til den her talleg, der var mellem Manu Sørensen og Carl Christian Ebbesen.

Med en skattelettelser på 0,5 vil det i alt betyde over en 4-årig periode 1.440 mia. for at være meget præcis. Det skal ses i forhold til et anlægsbudget, der allerede er lagt ind i de overslagsår, som er på 9,4 mia. Trækker vi 1,4 fra 9,4, så er det 8,0 mia., altså i gennemsnit 2,0 mia., vel vidende, at vi vil komme til at skulle overføre, og det skal alle partier her uanset al sniksnak i aften, hvad der ikke bliver til noget, rigtig mange penge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Ergo vil vi stå selv med en skattelettelser på 0,5 med et anlægsbudget, og vi har ikke engang været inde og røre råderum på det her tidspunkt, på i gennemsnit 2 mio., det er historisk rekord. Hvad er det, man er så bekymrede for? Det er klart, at det lyder meget, når man ganger med 4, det er rigtig, Manu Sørensen, at så ser man tal, godt nok var det så ikke 7 mio., men 1,44 mia. Men over en 4-årig periode der vil man sådan set ikke kunne mærke det. For jeg tør næsten æde min gamle hat på, at selv 8 mia. ville vi have svært ved at nå at bruge over en 4-årig periode.

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (F): Det var Anne Vang, der var heroppe og skyde på SF-borgmesteren for at have stemt for grønthøstere i forhold til, hvad der kom på sparekataloget. Tidligere har borgmester Jakob Høugaard også været oppe og skyde på SF i forhold til, at de bemandede legepladser var kommet på det. Jeg vil bare sige, det er jo hele udvalget, der indstiller, hvad det er for nogle ting vi skal have på det her sparekatalog.

Det er jo heller ikke det samme som at sige, at det er ting, vi ønsker at spare væk. Alle, der sidder herinde, ved jo også, at når vi laver det her, så er det et spørgsmål om, at vi har lavet en aftale om, at der skal smides en vis portion penge ind til prioriteringsrum.

Hvis du ikke kan finde nogen steder, hvor det ikke gør ondt, så er det klart, så er du nogle gange nødt til at smide nogle ting ind, der også gør ondt, men vel vidende også, at vi i budgetforhandlingerne sætter os ned og finder ud af, hvad er det, der gør for ondt, og så vil vi gerne rulle det tilbage.

Vi er sådan set gået ind i det her også i forhold til de bemandede legepladser og sagt, det er noget, vi gerne ville rulle tilbage, når vi begynder med budgettet. Men så længe vi gør det på den her måde, hvor vi arbejder med prioriteringsrum, og udvalgene skal sparke ind, så kommer vi i de her situationer.

Jeg vil sådan set gerne være med til at tage en snak om, hvorvidt man kan gøre det smartere i stedet for, at alle mulige får meldt ud, at nu skal der måske spares hos dem for bare nogle få uger eller nogle måneder efter at finde ud af, at nu ruller vi alle besparelserne tilbage igen. Jeg ved ikke, om det er en hensigtsmæssig måde at gøre tingene på.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Fra Socialdemokraterne og fra Thor Grønløkke var den dårlige undskyldning, at der er kommet 1.000 flere voksne handicappede i København fra 2002 til 2006. Tallet er steget fra 17.244 til 18.320.

Det er åbenbart en dårlig undskyldning, men for børneområdet fra 2002, hvor der var ca. 700, er der nu 1.700 registrerede handicappede under 18 år. Det er en dårlig undskyldning, siger Thor Grønløkke. Det synes jeg ... nej, nu må jeg ikke bande, det synes jeg er meget tyndt, og jeg forstår ikke, at det skulle være socialdemokratisk politik, at man ikke ønsker at give handicappede uanset antal nogle ordentlige forhold.

Det, den analyse viste, der var oppe for en uge siden, det var, at ja, der var styringsproblemer, det er der ingen, der har lagt skjul på, det har man arbejdet med meget længe. Der kommer flere brugere, flere handicappede i København, men undersøgelsen viste ikke hvorfor, for det kunne man ikke finde ud af, det kunne Rambøll ikke finde ud af.

Det, der er tragedien ved den handleplan, flertallet lægger op til, det er, at den ikke fokuserer på, hvorfor der kommer flere handicappede, men bare siger, det skal holdes inden for rammen.

Derfor burde man seriøst overveje, hvis man vil noget på det her område, vil udvikle handicapområdet, at stemme for det ændringsforslag til handleplan på handicapområdet, der ligger fra mindretallet, ligger fra De Radikale, ligger fra Enhedslisten, ligger fra SF, som netop handler om at lave en reel handleplan, der også prøver at nå til bunds i, hvorfor der kommer flere, for det gør jeres ikke overhovedet. Den siger bare, hold det inden for rammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Konsekvensen af det, det ved vi, og det ved I godt, for det var oppe i forhandlingerne, at man kan se i øjnene, at der kommer røde tal på bundlinjen i 2009, fordi der er flere, der skal have hjemmehjælp, der er flere, der skal have en handicaphjælper.

Hvis ikke man giver de penge, og det gør I ikke med det budget, der ligger nu, så vil der være røde tal på bundlinjen, det må man ikke, alternativet bliver enten at skære på serviceforholdene for de voksne handicappede, det må budgetflertallet så ligge og rode med, eller skære andre steder i socialforvaltningen, blandt brugerne, måske de hjemløse, måske narkomanerne, måske de psykisk syge.

Det må budgetflertallet så også tage ansvaret for. Sig ikke, at I ikke er blevet advaret.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Ja, så lukker jeg for de korte bemærkninger, så vi kan komme videre i talerrækken.

Margrethe Wivel (B): Jamen lad mig blive i samme rille. Det var Thor Buch Grønlykke, der snakkede om en handicapplan. Den kender jeg så udmærket godt, fordi den kom netop til budgetforhandlingerne. Men den radikale handicaphandplan ønskede at imødekomme presset på handicapområdet, herunder handicaphjælperordningen, den ønskede at anerkende, at når der er flere registrerede sager, vi taler ikke om diagnoser, vi taler om registrerede sager i handicapcentre, så er der et pres, vi bliver nødt til at gå ind og afbøde og nødt til at afhjælpe.

I den handicapplan ønsker vi også en institution for de unge 18-35-årige, for lige nu optager de pladser på børnehandskapområdet, således at vi har en venteproblemmstilling på handicappområdet, og forældre må beholde deres dybt handicappede børn hjemme.

Handleplanen snakkede også om økonomisk styring. Den ønsker også at kulegrave området, det fik vi ikke med den Rambøllrapport, og kom frem med forslag til en ny økonomisk styring af det. Det fik vi heller ikke.

Det, vi får, det er serviceforringelser i 2009 på handicappområdet, det har vi simpelt hen direktionens ord for. Og som borgmester Mikkel Warming sagde før, det er så budgetpartierne, der må ligge og rode med den sag.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg må tilstå, at SF's Signe Goldmanns udtalelser giver meget lidt mening. Hun fortæller, at SF's borgmester i sit udvalg selv fremlægger besparelser, som han ikke er enig i, og i øvrigt stemmer for dem. Det giver meget lidt mening, det virker meget lidt seriøst af en borgmester at gøre sådan.

Så sker der det i forhandlingsforløbet, at de grønsthøsterbesparelser, som borgmesteren selv har fremlagt for udvalget, er vi andre, der siger, at dem synes vi sådan set ikke er acceptable, og vi finder pengene på en anden måde.

Det er borgmesteren så alligevel imod, og nu vælger borgmesteren og de øvrige SF-kolleger så at gå ud og fortælle i daginstitutionerne, at der skal være de grønsthøsterbesparelser, som borgmesteren selv fremlagde uden tilsyneladende at være enig i det, men som faktisk ikke kommer, fordi vi var nøgle, der syntes, det var en rigtig, rigtig dårlig ide at lave grønsthøsterbesparelser på børne- og ungdomsområdet. Det synes jeg er meget meget mærkeligt.

Jeg synes ikke, det er særlig svært at forstå, hvorfor der er usikkerhed ude i daginstitutionerne om, hvad der kommer til at foregå. Jeg synes heller ikke, det er særlig svært at forstå, hvorfor børne- og ungdomsborgmesteren overhovedet ikke selv har været oppe på talerstolen, for jeg tror, det må være meget, meget svært at forklare, hvorfor man som borgmester selv fremlægger ting, man er uenig i og efterfølgende er ked af det, når vi andre finder andre løsninger.

Så synes jeg, jeg gerne vil sige noget til De Radikale om kommuneaftalen, for jeg forstår det ikke helt rigtig. Borgmester Bo, borgmester Klaus Bondam, min gode ven i øvrigt, er oppe og siger, at man ikke ønsker skattelettelser, men samtidig siger man: Vi vil gerne overholde kommuneaftalen. Men det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

er tilsyneladende ikke ved at give skattelettelser, og det er heller ikke ved de udskudelser, vi øvrige ansvarlige partier har fundet. Men man vil gerne overholde kommuneaftalen, og man er i øvrigt stolt af, at man syntes, det var en god aftale. Jeg forstår det ikke. Hvad er De Radikales forslag til, hvordan man så overholder kommuneaftalen?

(Kort bemærkning).

Borgmester Jakob Hougaard: I forlængelse af Anne Vangs bemærkninger i forhold til både Signe Goldmanns bemærkninger og tidligere Frank Hedegaards bemærkninger, jamen så er det da noget, der giver anledning til stor bekymring.

SF har en borgmesterpost med 18.000 medarbejdere og et milliardbudget, den største forvaltning i den her kommune, og så skal vi høre, at borgmesteren sådan set ikke har ansvar for det, der spilles ud med i forhold til udvalget, at borgmesteren ikke har ansvar for de besparelser, der indstilles, at borgmesteren ikke rigtig har indflydelse på, at man spiller ud med en besparelse på bl.a. de bemandede legepladser. Et område, vi lige har prioriteret med over 100 mio. kr. i renoveringer, skal lige pludselig spares væk.

Det skaber da usikkerhed og misforståelser ude omkring i København blandt både de mange medarbejdere og blandt de mange borgere, som synes, at de bemandede legepladser er noget, det er vigtigt og godt at have i København.

Man er nødt til at gøre sig det klart i SF: Er det en borgmester, man har, eller er det en kransekagefigur, der sådan set svæver over vandene og lader en stor forvaltning flyde fuldstændig frit her i Københavns Kommune? Det er da fuldstændig uacceptabelt med den manglende politiske styring. Det er uacceptabelt, at vi som partier, som Socialdemokrati, skal ind og føje op efter SF, fordi man lægger sådan nogle helt upasselige besparelser frem i budgetforhandlingen. Det duer ikke.

Det var Enhedslistens borgmester Per Bregengaard, der var mester i de her yoyobesparelser, hvor man lavede en fuldstændig upasselig besparelse, som bagefter skulle rulles tilbage. Den praksis vil vi jo gerne væk fra. Det var jo derfor, vi lavede en omstilling, som handlede om effektiviseringer. Og hvorfor er det så, at SF's borgmester er blandt de eneste, som ikke har kunnet levere varen? Det er da dybt utroværdigt.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu må jeg indrømme, at jeg blev en anelse mælløs, og det blev jeg, da SF gik på talerstolen her og sagde, at de bidrag, man havde været med til at levere ind til prioriteringsrummet, i øvrigt var med henblik på, at man ville rulle en masse af dem tilbage igen, når man kom til forhandlinger omkring budgettet.

Der må jeg sige, det er virkelig, virkelig illoyalt i forhold til den beslutning omkring det at skabe rum for, at vi kan lave nogle bedre prioriteringer. Det er jo fuldstændig illoyalt over for de andre udvalg, som sagtens, eller ikke sagtens, men som sagtens kan se nødvendigheden af at foretage en prioritering af noget, som har mindre væsentlig karakter, for at kunne bruge de penge til noget, som har toprioritet og en meget væsentlig prioritering.

Der er det jo dybt uretfærdigt, hvis det er, at man kører en strategi med at melde ting ind til prioriteringsrummet, som ikke er spiseligt at skære ned på, det er virkelig associalt over for de udvalg, som gør sig umage for at finde ud af, hvad det er for nogle ting, man ønsker at nedprioritere for at have et overskud til at kunne gøre noget for de mennesker, som virkelig har et behov.

Jeg er virkelig, virkelig mælløs over, at SF kører den taktik. Men det er jo meget typisk for SF, som aldrig nogen sinde har været social over for andre end sig selv, og det har vi set gentagne gange med de budgetforlig, der er blevet lavet med SF på det her rådhus. Det har altid handlet om, at der, hvor der har siddet en SF-borgmester, skulle der rages flest mulige penge til sig, og så var man i øvrigt fuldstændig ligeglad med de ældre eller socialområdet eller alle mulige andre, hvor man ikke havde borgmesterposten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg var glad for at høre, at Mikkel Warming indrømmer, at der har været store styringsproblemer på handicapområdet. Han siger, at der er en masse initiativer i gang, og det er også rigtigt, men det har bare været alt, alt for længe, de problemer har stået på alt, alt for længe. Nu tager vi ansvar for det her ved bl.a. at lave den her plan. Desværre har det ikke været borgmesteren, der har været den, der har drevet det her arbejde om at sikre en ordentlig styring igennem.

Et af de områder, hvor styringen har manglet, det har været på visitationen, vi har kunnet se, at der har været himmelvid forskel på de forskellige områder, hvordan visitationen er foregået. Alligevel så stiller Mikkel Warming fra Enhedslisten sig herop og siger, at ja, der er kommet flere handicappede, det kan vi se, fordi der er flere, der skal have hjælp, men der er ikke kommet flere diagnoser.

Altså det, at man bliver visiteret til hjælp, vel vidende, at der ikke er styr på visitationen, det er det, som definerer, at der er kommet flere handicappede, men der er ikke kommet flere diagnoser, og alligevel så er der flere handicappede. Altså, hr. Mikkel Warming, handicappede får nu engang en diagnose, det er det, som definerer deres handicap, det er sådan, vores diagnosesystem er opbygget.

Du nævnte, at det her var useriøst, Mikkel Warming. Hvem er det, der er useriøs herfra?

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Den sidste korte bemærkning i denne runde er til Jens Nielsen.

(Kort bemærkning)

Jens Nielsen (A): Jamen jeg må gentage, jeg har stadig væk svært ved at forstå den meget voldsomme forøgelse over det budget på socialområdet, der er lavet forlig om.

Der er indkommet en lang række behov på området, og ja, der er stadig væk områder, som vi bliver nødt til at se på i løbet af året, områder, som er i udvikling, og som selvfølgelig også giver nogle styringsproblemer, fordi alle typer af hurtige markante udviklinger i vores samfund afspejles i nogle styringsproblemer, som vi bliver nødt til at håndtere. Alene af den grund kan det være svært overblikket at se et år frem.

Men vi kan jo ikke bare sige, at fordi det er svært at se et år frem, og der sker en voldsom udvikling på det her område, så sætter vi en hel masse ekstra penge af, sådan at de andre områder må holde for.

Vi bliver nødt til at prøve at håndtere det i løbet af året, og der er ingen, der har et politisk ønske om, det kan I også se af den tilbagerulning, der er sket af servicereduktionerne på handicapområdet, der er ikke noget ønske om, at der skal ske serviceforringelser, tværtimod. Det er derfor, at det her område har fået så stor en del af kagen denne her gang.

Men der er altså også andre områder, vi bliver nødt til at løfte blikket, også når vi kigger på det enkelte område og sige, jamen det skal henge sammen, der er andre områder, der også står med økonomiske udfordringer i det år, der kommer. Det er altså sådan, at så må vi gøre det så godt, som vi nu kan.

Mit indtryk er, at der er lavet en prioritering, som vi i den grad kan stå ved. For det er jo sådan, at træerne vokser altså ikke ind i himlen, heller ikke i Københavns Kommune, med det jerngreb, som vi har i styringen af kommunerne for øjeblikket.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så var det talerrækken.

Borgmesteren **Klaus Bondam**: Tak for det.

Det er lidt mærkværdigt at stå her i dag. Indtil for få dage siden, indtil for få uger siden levede jeg i den klippfaste overbevisning, at Det Radikale Venstre sammen med bl.a. Socialdemokraterne var ved at opbygge en fælles og fremadrettet fortælling om København. Der var sat en klar politisk dagsorden, vi var i fuld færd med at gennemføre massive investeringer i kommunens nedslidte fysik og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

velfærd. Vi ville København og Københavnerne, både byen og byens borgere skulle mærke klare forbedringer og forandring.

Et par dage budgetforhandlinger har vendt tingene på hovedet. Overborgmesterens Røde Skole viste sig at være et kortvarigt medieindslag, man hører ikke længere om, hvad der er god socialdemokratisk latin.

Hvad var det lige, der skete? Skal man udløse alle mellemregninger frem til resultatet, ja, så bliver det nemt en broget historie, hvor vi kan bruge uendelig mange kræfter på at diskutere proces frem for resultater, og det gør vi jo også her i aften. Så jeg vil nøjes med at fokusere på resultatet.

På kommunens hjemmeside står der klart og tydeligt:

"I budgetforliget, der den 18. september blev indgået mellem A, V, O og K, blev der truffet beslutning om, at der i 2009-2012 annulleres anlægsprojekter for 587 mio. kr., som bl.a. medfinansierer en skatteletelse på 0,2 pct. Herudover udskydes projekter til 2010 for 965 mio. kr. brutto."

Det er det, man må kalde klar besked.

Forligspartierne siger med andre ord, vi vælger skatteletelser frem for investeringer i Københavns fremtid og velfærd, vi vil hellere give Københavnerne en marginal skatteletelse end at fastholde en massiv satsning i først og fremmest bedre kollektiv trafik og cyklistler og fodgængeres vilkår med alt, hvad det indebærer af sikkerhed og sundhed for byens borgere.

Vi sætter ambitionen om at være verdens bedste cykelby på standby og skriver i stedet lakonisk, "skråparkering bør udnyttes mest muligt med fokus på flest pladser for færrest midler."

Jeg nævner næsten ikke at fortælle borgmester Mogens Lønborg, at han med budgetforliget er med til at annullere p-strategiens anlægsramme på 7 mio. kr. Nu er han heller ikke til stede, så den skræk i livet undgår han her.

Vi annullerer og udskyder investeringer i bedre legepladser og trafikssikkerhed med det sikre resultat, at byens num bliver mindre attraktivt, flere vil komme til skade i trafikken på vej til skole, fordi de penge, der var afsat til krydsforbedringer og sikre skoleveje som sagt enten er annulleret eller udskudt på ubestemt tid.

Det er det, der på almindeligt dansk hedder et klart politisk valg, 35 kr. i skatteletelser om måneden frem for fremadrettede investeringer i byens fysik og velfærd. Man fristes til at sige tillykke med det.

Det pudsige er, at valget er så klart, at det i hvert fald for nogle ikke er særlig rart. På kommunens hjemmeside kan man således også læse:

"Forligspartierne er efterfølgende blevet enige om, at det ikke er hensigtsmæssigt at annullere eller udskyde enkelte projekter. Derfor er der truffet beslutning om, at disse projekter alligevel ikke skal annulleres eller udskydes til 2010."

De to udsagn indkapsler meget fint, hvad der kendetegner dette års budget, det er noget makværk, et dårligt og halvfærdigt politisk arbejde baseret på et ualmindelig ringe beslutningsgrundlag, et arbejde der ikke tjener landets hovedstad, ligegyldigt hvilken politisk farve man måtte have.

Og lad mig gentage, fordi det virker, som om Socialdemokraterne i modsætning til Venstre og De Konservative er i gang med en fortrængnings- og røgslørsvævelse i hidtil uset grad. Budget 2009 afspejler, at forligspartierne har valgt en skatteletelse, der sætter meget det fremadrettede og nødvendige arbejde med at udvikle byen fuldstændig på standby. Skatteletelsen finansieres gennem annulleringen af projekter, som vi tidligere har truffet politiske beslutninger om.

Kære Socialdemokrater, det er det, der foregår, lige meget hvor meget røgslør I forsøger at lægge ud i pressen. Det står der klart og tydeligt, det er jeres valg, I har selv truffet det. Det er en lang række projekter, som vi i fællesskab har lovet Københavnerne, men nu får de dem ikke alligevel. Til gengæld får de 35 kr. mere på lommen om måneden i skatteletelser. Se, det skal nok lene ude i de små hjem og gøre en forskel.

Vedrørende den lille efterfølgende melding på kommunens hjemmeside, som vel egentlig siger, at vi mener det ikke alligevel, er hverken det tekniske eller det kunstneriske indtryk af årets budgettale

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

overbevisende. Eneste formildende omstændighed er, at I selv har været klar over, at det var noget værre hø, I var ved at flikke sammen, så meget hø, at I har følt jer nødsaget til at afsætte en pulje i budgettet på 110 mio. kr. til forbedring af de mest uensigtsmæssige dispositioner.

Jeg har aldrig oplevet noget lignende. Det er vist det, man med rette kan kalde et idiotiskret budget.

Men én ting er, at hverken det tekniske eller kunstneriske indtryk er tilfredsstillende, noget andet og langt værre er de konkrete konsekvenser af budgettet, som rigtig mange københavnere vil blive direkte berørt af. Når man vælger at udskyde og annullere for ca. 140 mio. kr. trafikikkerhedsprojekter, ja, så vil det kunne ses og mærkes på ulykkesstatistikkerne og ude på cykelstierne.

Når en enig Borgerrepræsentation vedtager miljømetropolen, vores fælles miljøudspil og dermed erklærer, at vi alle ønsker at arbejde for, at København bliver verdens bedste cykelby, så er det, vi her har et paradoks, der består i, at en stor del af dem, der stemte for miljømetropolen, i dag er med til at stemme et budget igennem, som fuldstændig trækker i modsat retning.

Med hensyn til den kollektive trafik så tegner dette budget et meget klart billede af, hvordan man opfører en politisk skueproces, S, V, K og O ønsker at effektivisere busdriften, men samtlige af de projekter, der skal gøre effektiviseringen mulig, er annulleret eller udskudt. Hvor er realisme, hvor er sammenhængskraften i de politiske beslutninger. Det er paradoksalt.

Det er ifølge radikal tankegang en fuldstændig forkert prioritering. Vi tror ikke et øjeblik på, at skatteletelser er en prioritering, som et flertal af københavnere ønsker. Jeg går ikke selv i Den Røde Skole, men jeg kan ikke forestille mig, at det er rød politik at fravælge et unikt byliv og miljø af hensyn til en skatteletelse på, hvad der varer til 2 liter letmælk og en pose gulerødder om måneden. Så meget om indhold, nu lidt om formen.

Ved dette års budgetaftale går Socialdemokraterne i spidsen for at få slette begrebet "en aftale er en aftale" fra den kommunalpolitiske ordbog. Der bliver nemlig ved dette budget annulleret for mere end en halv milliard kroner projekter, som vi ellers var politisk enige om at gennemføre.

Jeg har gransket min hukommelse, og jeg kan vitteligt ikke komme i tanker om et aftalebrud af bare tilnærmelsesvis samme omfang i Københavns lange historie. Der findes vist kun et løftebrud i nyere dansk politisk historie, og det står stadig. Der findes vist kun et større løftebrud i nyere dansk politisk historie, og det står stadig klart på alle socialdemokratiske netinder.

Faktisk kan man roligt tale om et aftalemæssigt kollaps, Socialdemokraterne går i spidsen for det ved at ignorere for mere end en halv mia. kr. investeringer i Københavns fremtid, som er aftalt i forbindelse med tidligere budgetaftaler. Men VKO følger lige efter og er repræsenteret igennem "faglighed for alle", som dette budget også bryder med bl.a. ved ikke at gennemføre projekt sikre skoleveje. Dette er bare få eksempler blandt mange.

København er nu endegyldigt blevet det ultimative politiske vilddvest, det gælder fra nu af om at trække først, for man kan ikke længere regne med nogen eller noget, ikke engang at et ord er et ord, og en aftale er noget, man kan regne med. Denne budgetaftale er som sagt det ubetinget største forligs- og aftalebrud, jeg kan komme i tanker om i Københavns historie.

Men hvor efterlader alt det her os? Til Venstre og Konservative vil jeg sige tillykke. I har på mange måder udøvet et formidabelt godt stykke politisk håndværk, jeg er rasende uenig i jeres prioriteringer og skatteletelser frem for investeringer i byens velfærd og fremtid, men politisk er jo holdning, der deler. I har med budgetaftalen fået sat et klart borgerligt fodaftryk med skatteletelsen.

Til Socialdemokraterne må jeg sige, at jeg tror, at dem her budgetaftale gør langt mere ondt i sjælen på jer, end I selv vil være ved. Som radikal er det lidt svært at få over læberne, men København er en rød by. Alligevel kan I om et år gå til valg på, at København nu så småt kan begynde at konkurrere med Hørsholm om skattelej, samtidig med at byen skriger på velfærdsforbedringer.

Jeg glæder mig til at høre det valgslogan, jeg foreslår, at I delvis genbruger, måske rykker lidt rundt, så det nu hedder "Skatteletelser frem for velfærd", og overvej samtidig, om det skal krydres med et "Så får du svinger i valsen".

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg gerne sige, at denne budgetaftale efterlader Socialdemokraterne med en ualmindelig stor opgave, hvis skårene skal klinkes. Vi samarbejder gerne med byens største parti, når samarbejdet trækker i en positiv og rigtig retning, det synes vi faktisk, vi har gjort de seneste mange år.

I dag aflyser I det samarbejde med det største forligsbrud i mands minde. Det er vi selvfølgelig frygteligt ærgerlige over, for vi synes sådan set, vi var i gang med virkelig at forandre og ændre på meget af det, der trænger i vores by.

Når det er sagt, så vil jeg gerne understrege, at vi ikke vil sætte os over i et hjørne med korslagte arme og surnule. At I har truffet et efter vores mening forkert valg, vil vi ikke lade os gå på mere af end højst nødvendigt. Vi er såmænd allerede trukket i arbejdsøjlet og er som altid klar til konstruktivt at gå ind i det politiske arbejde fra sag til sag. Dagen i dag er for os og for et flertal af københavnere en forbundet ærgerlig dag.

Tak.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Så går vi i gang med de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Jeg tager ordet til bare et par stykker i den stribe af Socialdemokrater, der sluttede sidste runde af korte bemærkninger. Jeg skal nok gøre det forholdsvis stilfærdigt, vi kommer til at diskutere handicapområdet også senere, tror jeg.

Er Thor Grønykke enig med Handicaprådets formand, Janne Sandter, der skriver til Borgerrepræsentationen i det høringsvar om rapporten, der blev vedlagt den rapportanalyse af Handicaprådet, som var oppe på sidste møde i Borgerrepræsentationen for en uge siden, at handicap defineres ikke ud fra diagnoser, men ud fra funktionsnedsættelse. Det skriver Handicaprådets formand.

Jeg går ud fra som givet, at Jens Nielsen som næstformand i Handicaprådet er enig i den betragtning, som i øvrigt også er i overensstemmelse med lovgivningen, fordi det var ikke det, Thor Grønykke var oppe og sige, det var, at det hele handlede om diagnoser. Og at Handicaprådet også understreger, at handicapbegrebet er et begreb i udvikling, det ændrer sig også i takt med mulighederne i samfundet, i takt med at samfundet ændrer sig, og at man derfor ikke kan fastholde det på en bestemt måde at tænke handicapbegrebet på. Jeg går ud fra, at Jens Nielsen som næstformand i Handicaprådet er enig med formanden, der har skrevet det høringsvar.

Og så også, at Jens Nielsen siger mere ærligt end så mange andre, jamen der var noget, man ikke fik, og det i høj grad rigtigt på handicapområdet. Man fik ikke dækket det behov, der faktisk er. Men skal jeg forstå Jens Nielsens bemærkninger, det er mest, fordi så kan jeg blive glad igen, som et løfte fra Socialdemokraterne om, at man vil kigge på tillægsbevillingerne, når det viser sig, at behovet overstiger budgettet i løbet af 2009, i de bemærkninger, der lå om, at man måtte se på det i 2009.

Var det et løfte fra Socialdemokraterne, det håber jeg meget, fordi så bliver jeg meget gladede. Jeg er bange for, at det muligvis bare er røgslør desværre.

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (F): Nu blev der lukket for mulighederne for korte bemærkninger i sidste omgang, hvor der var en del skyderi på SF og SF's borgmester. Jeg synes, det er ret urimeligt med de skyderier, der er lige nu.

Jeg tror, det var Carl Christian Ebbesen, der var oppe og sige, jamen hvor er det tarveligt over for de andre udvalg, at vi nu foreslår nogle besparelser, som vi ikke vil være med til i virkeligheden, og som bare skal rulles tilbage. Det er jo den budgetmodel, vi har vedtaget. Det er jo sådan, at vi har indrettet den her måde at gøre på, det er jo at sige, at nu skal hvert udvalg levere en pose penge til et fælles prioriteringsrum, og hvis man ikke kan finde alle, for Børne- og Ungdomsudvalgets vedkommende er det små 100 mio., hvis man ikke kan finde de penge, uden det gør ondt, jamen er man nødt til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

sparkte noget ind, der også gør ondt, og så selvfølgelig med en intention om at prøve at sige, jamen så må vi prøve at se, om vi kan få det tilbage igen, for vi har ikke lyst til, at det skal gøre ondt på det her sted.

Sådan er det jo, det er budgetmodellen, det er jo sådan, det fungerer. Jeg kan simpelt hen ikke forstå hammen, altså så må hammen bero på, at man i andre udvalg har løse penge, som man godt synes, man kan bruge, uden det gør ondt. Det er sådan set fint, hvis man har det.

Konklusionen i Børne- og Ungdomsudvalget, og det har sådan set været indstillingen fra forvaltningsen, det er samtlige politikere, der har siddet med ved udvalgmøderne, været med til at sende det her videre, det har været, at vi kunne ikke finde nogen steder, det ikke gjorde ondt, og så må vi selvfølgelig kigge på det i selve budgetprocessen og finde ud af, om vi kan tilbagelulle nogle af de her besparelser.

Jeg synes, det andet er useriøst.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Til det sidste indlæg vil jeg nok blot sige, at det, der i sandhed er useriøst, det er selv at fremlægge besparelser, som man ikke går ind for, i håb om, at et andet udvalg kan klare skærene. Det er i sandhed useriøst, og det er undergravende for kommunale bestræbelser at finde nogle penge, der kan bruges, når der f.eks. bliver flere handicappede, og man får en udfordring, men man ikke nødvendigvis får flere penge. Det synes jeg i sandhed er useriøst.

Men det var slet ikke det, jeg tog ordet for, jeg tog ordet til borgmester Klaus Bondams tale, for borgmesteren han snakker længe om, at projektskyldningerne er dårlige for København. Han snakker også længe om, at skattelettelser er dårlige for København.

Jeg er sådan set enig med borgmester Klaus Bondam i, at når vi har lagt nogle projekter ind i budgettet, så havde det været langt, langt det sjoveste at gennemføre dem. Men det er sådan, at kommunerne er blevet underlagt nogle rammer for regeringen, og de har sagt, at hvis ikke I overholder de rammer, hvis ikke I har en lav skat og lave udgifter, jamen så kommer Lars Løkke, og så kræver han en milliard ind kollektivt fra alle kommunerne, 100 mio. fra København.

Det er sådan set en aftale, vi synes er rigtig dårlig, og som Socialdemokraterne og overborgmester Ritt Bjerregaard har stemt ned, det er også en aftale, som De Radikale har stemt for. De Radikale har sådan set også både ved borgmester Klaus Bondam og ved Manu Sørensen både her i aften og i pressen sagt, vi vil gerne overholde aftalen.

Vi kan nu forstå her fra talerstolen, at man ikke vil overholde aftalen ved at give skattelettelser, og man vil heller ikke overholde aftalen ved de udskydelser, som de borgerlige og Socialdemokraterne foreslår. Jeg stiller mit spørgsmål igen: Hvordan vil man så overholde kommuneaftalen, hvilke udskydelser er det så, De Radikale foreslår i stedet?

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Det er mærkeligt at konstatere, at de to ting, jeg havde tænkt mig at sige, de er blevet sagt af den forrige taler. Men det er måske, fordi vi har indgået en budgetaftale, fordi så tænker vi lidt ons i denne sag.

Jeg bliver nødt til at sige til SF's Signe Goldmann, at det var dog det værste at høre på med hensyn til budgetmodel osv., sådan er det jo bare med vores budgetmodel. Nej, så må der være noget, der er misforstået i SF's Gruppe, det er lige præcis det stik modsatte. Vi har et system, hvor vi netop tager seriøst fat på at skabe et prioriteringsrum, det står vi ved. Det er ikke sådan, at man sidder på skrånt, og nu laver man et prioriteringsrum, så håber man på at få alle pengene tilbage igen. Det har dog aldrig været kutyme her i Københavns Kommune, og jeg håber sandelig ikke, at SF's borgmester deler den holdning, så vi her fra talerstolen fik bragt frem lige for lidt siden.

Så til borgmester Klaus Bondam. Jeg vil sådan set fortsætte følgeren omkring det med, hvor De Radikale bevægede sig i forhandlingsforløbet. Det vil jeg, fordi jeg er glad for, at borgmester Klaus

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Bondam nu har sagt meget ærligt, at De Radikales melding til den borgerlige lejr og til Socialdemokratiet var, at vi er parate til at snakke skattelettelser, vi er helt parate til at snakke skattelettelser. Det var vi meget glade for på det møde. Vi gik tilbage fra det møde med en forventning om, at her kunne vi komme i dialog med hinanden.

Vi vil gerne tale skattelettelser, siger Klaus Bondam, men hvordan kan man tale, når man så på det næste følgende møde slet ikke møder op? Altså hvordan forestiller borgmester Klaus Bondam og andre radikale, hvordan den her dialog, hvordan den her tale skal komme til udtryk, hvis man ikke kommer til et møde og taler med os om skattelettelser, det forstår jeg ikke noget af.

Men når man vil tale skattelettelser, så må man også være parat til at give skattelettelser: 0,5 var ikke noget ultimativt krav, og jeg går ud fra, at når man har sagt det, man har sagt, så er man i hvert fald minimum oppe på 0,1 i skattelettelser, og så er der ikke så langt fra 0,1, og så er retorikken, vi hører fra borgmester Bondam en smule hul.

Jeg bliver nødt til at sige også om alt det her forfærdelige sludder om, at fordi man har sænket skatten, så må velfærd i Københavns Kommune pr. definition være faldet. Aldrig nogen sinde har velfærdsbudgettet i Københavns Kommune været så stort, aldrig nogen sinde har anlægsbudgettet i Københavns Kommune været så stort.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg husker på talentiden.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Anne Vang forsøger igen og igen at fralægge sig et ansvar for den aftale, hun selv er med til at indgå og ikke mindst konsekvenserne heraf.

Anne Vang, det ville være rart, hvis Socialdemokratiets ordfører ville gøre os andre opmærksom på, hvor i aftalen mellem KL og regeringen der står, at Københavns Kommune skal lave skatteankning og for 145 mio. om året med den konsekvens, at man aflyser et meget stort millionbeløb i anlæg. Svaret er naturligvis: ingen steder.

Men Anne Vang gør sig ikke desto mindre skyldig i, og det burde hun tage og erkende ansvaret for, afbalebrud i forhold til metro til Brønshøj, ikke bare i form af økonomi, men også i form af tekstbidraget, som direkte slår fast, at man mener, at et fremtidsfoster, fantasifoster omkring metroen til Nordhavn, som måske engang kan blive til noget om 30, 40 eller 50 år, at det skal være meget mere interessant end at betjene de bydele, hvor der rent faktisk bor københavnere, og hvor der rent faktisk er folk, der pendler ind til byen mellem Herlev og Gladsaxe.

Vi snakker cykelstier, vi snakker cykelruter, vi snakker byrum omkring de kommende metrostationer på Metrocityringen. Det ville klæde Anne Vang at droppe Socialdemokratiets hykleri omkring byggepladserne i byggeriet af Metrocityringen og erkende, at det, man i virkeligheden gør, det er at fjerne pengene til byrummene, således at københavnere rent faktisk får nogle ordentlige byrumsprogrammer. De penge har Anne Vang fjernet. Det drejer sig om trafikssikkerhed, det drejer sig om alene lange lister over projekter, som Anne Vang i samarbejde med sine nye kammerater går ud og fjerner.

Anne Vang, det ville klæde Socialdemokratiet ikke at være hyklerisk og erkende sit ansvar og erkende, at det er et politisk valg, at man ønsker at forringe Københavnerens vilkår til fordel for et meget lille beløb hver måned i skattestærkingen.

(Kort bemærkning).

Borgmester Jakob Hougaard: Nu ved jeg godt, at det snart er valg, og at retorikken den er skarp. Men jeg synes, det er vigtigt som reaktion på borgmester Klaus Bondams indlæg trods alt at sige, at vi her på Københavns Rådhus har bestrebt os på at lave brede aftaler mellem alle partierne. Det ved vi også fra arbejdet i udvalgene. Jeg kan pege på mit eget udvalg, Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, hvor vi faktisk har lavet meget brede aftaler om beskæftigelsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Så den her bogstavkombination, der i år betyder, at vi har en budgetaftale med de borgerlige partier, som også er en aftale, der handler om de rammer, regeringen giver til kommunerne, og som også løser problemet med Kløvermarken, som SF løb fra, og som sikrer, at vi i stedet for at skulle aflevere penge til finansministeren, trods alt kan gøre det, at en skattelettelser kan borgeren selv beholde. Alt det burde jo sådan set også kunne samle partierne.

Som Thor Grønløkke var oppe og sige, bliver det lille barn, som egentlig gerne vil have maden, men som alligevel er lidt umulig, jo også et glad barn igen, og sådan tror jeg også, det vil blive med De Radikale. Selv en krage kan momentvis fordunkle solen, og jeg tror, at ønsket om samarbejde igen vil vende tilbage.

Derfor er jeg sådan set glad for meldingen fra Bondam om, at man vil søge samarbejdet. Det er jo en radikal mærkesag at søge samarbejdet med de store partier og bygge bro. Man kan undre sig over, at man fra De Radikale ikke ville være med til en skattelettelser, det er trods alt sådan, at De Radikale er et borgerligt parti, men sådan har det nu en gang udviklet sig.

Min pointe er bare den, at vi har stadig væk brede aftaler med Det Radikale Venstre og mange andre partier, som vi i udvalgene fortsat vil arbejde på at virkeliggøre.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønløkke (A): Det er faktisk gået op for mig nu, hvorfor det er, eller måske hvorfor det er, at borgmester Mikkel Warming tager fejl, hvori han har misforstået den her problematik, og det er jo på en måde en lille smule tragisk. Mikkel Warming citerer Janne Sander for i et høringssvar, at en diagnose ikke er vigtig, men det er en funktionsnedsettelse. Dermed vil Mikkel Warming argumentere for, at man kan bruge kommunens visitation, som i parentes bemærket er ekstremt uensartet, som grundlag for at sige, hvor mange handicappede der er.

Der hvor jeg tror, Mikkel Warming går helt galt i byen, det er, når man ikke har forstået, at et handicappet menneske skal jo ikke defineres ved sin diagnose, og et handicappet menneskes behov for hjælp, hr. Mikkel Warming, er ikke en diagnose. Men behovet er bestemt af en funktionsnedsettelse, behovet det er individuelt. Men det betyder jo ikke, at hele grundlaget for det behov ikke er en diagnose.

Og jeg tror, at den relativt simple erkendelse er meget vigtig at have for øje, når man står der, at det kan ikke være rigtigt, at man siger, at vi definerer det behov, der er i kommunen, ved den visitation, vi har lavet, og siger, at der er kommet flere handicappede, desuagtet at der ikke er kommet flere diagnoser. Det er og bliver noget vrøvl.

Så er jeg glad for at kunne sige, at Janne, så vidt jeg er orienteret, har været glad for vores budgetforlig.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg bliver nødt til at sige til den radikale borgmester Klaus Bondam, at for mig lyder det, som om rønneberene er sure, og det kan jeg måske godt forstå, når man ikke er med i budgetforliget efter at have været det nogle gange og måske selv kan mærke, hvordan det er, når man ikke rigtig har indflydelse på tingene, der sker rundt omkring én. Det har Dansk Folkeparti og de borgerlige i øvrigt været vant til igennem nogle år overhovedet hverken at blive orienteret eller have indflydelse på, hvad der sker.

Borgmesteren siger videre: Vi, De Radikale, vil København. Man kan spørge, om københavnere også vil alle de projekter, som Klaus Bondam gerne vil have. Hvad er det, borgmester Klaus Bondam gerne vil? Han vil gerne have bilerne ud af byen, næsten også dem, der bor i byen. Det her med de manglende parkeringsanlæg, og nu ser det ud til, at det måske hjælper lidt, men det har man været længe undervejs med, der er store problemer rundt omkring i byen, hvorfor skal man være så længe om det at indrømme eller indrømmelse, det er måske så meget sagt, men i hvert fald kunne se, at der er noget galt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Lukningen af byens gader, godt nok som forsøg, men er det det, et flertal vil? Der vil altid være nogen, der siger, det vil vi gerne, det er så dejligt stille og fredeligt, så kunne man lige så godt blive boende ude på landet. Det her er altså en storby, og det bliver det ved med at være. Ellers er byen død, hvis vi lukker af for al trafikken.

Så må det da i øvrigt glæde De Radikale, at de har fået så mange projekter igennem, cykelprojekter og grønne cykelskier og broer og en hel masse forskellige ting. Sikre skoleveje har der også været noget af, der har også været noget med renovering af nogle legepladser, og det er der også stadig væk penge til i følge det nye.

Men jeg vil da sige, jeg er fuldstændig uenig med De Radikale, når de siger, at budgettet er noget makværk, og det er idiotsikret budget, ganske uenig. Må jeg ganske kort henvise til bare nogle få punkter i budgettalfalen.

København har plads til ældre, København har plads til børnefamilier, og så er der ...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg giver jer gerne sådan lige 10-12 sekunder til at op-dage, at lampen blinker, men når det kommer derved, så er vi ubønhørlige heroppe.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: For at svare Anne Vang fra sidste runde: Jeg har aldrig sagt, at det var en god KL-aftale. Jeg har sagt, at vi anerkender den, og det gør Det Radikale Venstre også.

Omkring skattelettelser så spurgte vi på et møde sammen med Socialdemokraterne og Enhedslisten, om skattelettelserne kunne tilvejebringes gennem de kommende års råderum, gennem administrationsanalysen, nedsat gældsafdragelse for blot at pege på nogle af de måder, hvor vi mente, at en skattelettelser kunne tilvejebringes på uden at annullere vedtagne anlægsprojekter.

Omkring anlægsloftet ja så behøvede det ret beset ikke at være en del af budgettalfalen. Det var noget, overborgmesteren valgte, det kunne være tilvejebragt gennem en dialog i Økonomiudvalget eller i dialog i den samlede borgmesterkreds.

Til Mogens Lønborg: Det er korrekt, at vi sagde nej til de 0,5 pct., det har jeg sagt flere gange i aften. Derefter fortsatte der en lang række drøftelser mellem Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, og vi valgte at lægge vores pund der, fordi vi syntes, de forhandlinger var langt mere fremkommelige.

Så skal jeg sige noget til borgmester Jakob Hougaard, som ligesom kalder os tilbage i folden. Jeg vil bare sige, og jeg håber, det fremgik tydeligt af min tale, at bolden ligger på jeres side. Jeg kender ham næsten igen fra valgkampen i 2005: De Radikale er et borgerligt parti og bla-bla-bla. Nej, Det Radikale Venstre er et socialliberalt parti, og hvis vi ikke var det, så havde vi aldrig kunnet arbejde så godt sammen, som vi har gjort så godt i så mange år. Det ville vi aldrig kunne have gjort, hvis vi var et borgerligt parti.

Til Karin Storgaard, Dansk Folkeparti, vil jeg bare sige, at Det Radikale Venstre og jeg er på meget store strækninger hundrede procent enig med overborgmester Ritt Bjerregaard og Socialdemokraterne, når det handler om at regulere trafikken i København, om at styrke byrummene i byen.

Så jeg vil bare sige til Karin Storgaard med den samarbejdspartner. Jeg håber, at Socialdemokraterne og overborgmesteren vil blive ved med at holde den fane højt. Det er jeg faktisk overbevist om, at de vil, og det vil vi gerne hjælpe dem med.

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (F): Jamen Anne Vang bliver ved, og nu var borgmester Mogens Lønborg også lige heroppe. Budgetmodellen siger jo ikke, at I skal bare finde 100 mio., hvis I kan finde dem, uanset det gør ondt, og ellers behøver I jo ikke, det siger den jo ikke. Den siger, I skal finde 100 mio., uanset om det gør ondt eller ej, og hvis man ikke kan finde de 100 mio., uden at det gør ondt, jamen så er det klart, så er der nogle ting, som kommer med, som kommer til at gøre ondt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Det er ikke det samme som at sige, at man selvfølgelig skal prøve at finde de ting, der gør mindst ondt. Det synes jeg sådan set også, vi har bestræbt os på i udvalget, og det synes jeg er en rimeligt seriøs tilgang til det.

Men der kommer nogle ting med, som kommer til at gøre ondt, og det eneste seriøse det er så at sige, jamen så må vi prøve at rulle det tilbage i selve budgetprocessen, det synes jeg ikke, der er noget udiøst i, jeg synes tværtimod, det er en meget fornuftig måde at håndtere det på.

Så kan man tage en generel diskussion om, hvorvidt den budgetmodel er hensigtsmæssig, netop at man skal finde nogle penge, som gør ondt, og så skal man ud og fortælle, der er besparelser på vej måske, og måske får de rullet tilbage osv. Det skaber en masse usikkerhed rundt omkring.

Men jeg synes ikke, det er rimeligt med det skyderi, der har været herfra.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skylder at gøre den enkelte bemærkning om budgetmodellen, at det er en budgetmodel, der er valgt af Borgerrepræsentationen, der bliver anvendt. Det er ikke noget, der sådan kommer af sig selv, men vi har valgt at have den, vi har.

(Kort bemærkning)

Lise Thorsen (A): Det, der slog mig, var, at borgmester Klaus Bondam efterlyste, at vi tog ansvar og at vi står ved det, vi gør. Men det gør vi jo også. F.eks. har vi på cykelstierne afsat cykelpakke 1, cykelpakke 2 og cykelpakke 3, i alt 160 mio. kr. til de seneste år. Af dem er der brugt gennemsnitligt 15 mio. om året.

Det vil sige, at det ikke er lykkedes at bruge alle de penge, så er det jo sjovt nok, at den sum, vi nu har sat til side, lige præcis er 15 mio. og dermed burde være det, der er realistisk at bruge. Så der er jo ikke nogen grund til at sætte en masse penge til side, som man alligevel ikke kommer til at bruge i det næste budgetår.

(Kort bemærkning)

Borgmester **Mikkel Warming**: Kort. Handicap handler om, hvordan samfundet møder et menneske med en funktionsnedsættelse. Den rapport, der er lavet, fortæller, at en af grundene, en meget vigtig grund til det marfbrug, der har været på handicapområdet er, at der er kommet flere brugere af handicapområdet, men det fortæller ikke hvorfor. Det er et problem med det, og det vil vi egentlig gerne til bunds med. Længere er den sådan set ikke.

Så kan jeg i øvrigt bekræfte borgmester Klaus Bondams beretninger om, hvordan De Radikale faktisk forsøgte at sige, man kan lave skattelettelser ved at gå ind og kigge på grædsafdrag. Både før den socialdemokratiske spinnaskine om, at der ikke var noget som helst andet valg end at gå til de borgerlige, får for meget fart, for det er simpelt hen ikke rigtigt. Man lavede et politisk valg, man havde ikke udtømt nogen muligheder overhovedet med De Radikale og Enhedslisten, vi var overhovedet ikke færdige, kommet i bund med noget, der mindede om forhandlinger. Man valgte politisk at gå højere om. Stå dog ved det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, så slutter også de korte bemærkninger i denne runde.

(Kort bemærkning)

Morten Kabell (Ø): Jeg vil prøve at vende lidt tilbage til den radikale ordførers borgmestrområde.

I den forbindelse kommenterer Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti, men jeg synes alligevel, det er interessant at høre lovprijsningen af alt det, som er så fornuftigt, forsvinde. Især når jeg så thukommer og kigger på listen over forslagene og ser cykelstierne i Stormgade, som jeg jo ellers tidligere har bemærket er noget, som Karin Storgaard ellers har syntes ville være mægtig fornuftigt. Faktisk, ja 28.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

februar 2007 skulle vi have haft sagen oppe i Teknik- og Miljøudvalget, hvor Karin Storgaard selv stillede forslag om, at udvalget skulle vedtage en cykelsti i Stormgade.

Der var forvaltningen så allerede i gang. Men det fik ikke Karin Storgaard til at helme, fordi den 11. maj 2007 rykkede Karin Storgaard så forvaltningen for, hvad det dog bliver til med den her cykelsti i Stormgade. Så er det jo godt, jeg kan se her, at næsten halvdelen år efter aflyser Karin Storgaard nu cykelstien i Stormgade.

Så konsekvensen er vel, at Dansk Folkeparti er der ikke nogen, der ved hvor man har, andet end at de måske bare følger lidt med eller hvad, det vides ikke rigtigt. Men det kunne da være frygtelig interessant at høre på et tidspunkt fra Dansk Folkeparti, om man mener noget om f.eks. trafikikkerheden, om man mener noget om sikre forhold for cykler osv. Men sandheden er, det gør man nok ikke.

Jacob Hougaard vil jeg slutte af med, hans indledende bemærkning i denne runde, om man så må sige. Jeg må indrømme, jeg synes, det er en utrolig arrogance at udvise at sige, at først – ja, så gør man et eller andet med folk op og ned af ryggen, som jeg ikke må sige her, og derefter forventer man, at de vender sig om og siger tak. Det svar eller den sætning viser måske, hvorfor der er så mange københavnerne, der efterhånden synes, at 100 år er mere end nok.

(Kort bemærkning)

Anne Vang (A): Jeg bliver kaldt på talerstolen, fordi jeg heroppefra har spurgt borgmester Klaus Bondam, når nu I gerne vil overholde kommuneforfalalen, som vi som Socialdemokrater faktisk synes er en rigtig dårlig aftale, der holder kommunernes økonomi i et jerngreb, men som vi skal overholde for at undgå at få sanktioner fra Lars Løkke, når nu De Radikale har meldt ud i øvrigt skarpere, end vi som Socialdemokrater har, at det er meget, meget vigtigt at overholde aftalen og i øvrigt selv har stemt for aftalen, hvordan vil I så gøre det?

Vi laver nogle udskydninger for at overholde aftalen; dem kan De Radikale ikke lide. Vi laver nogle skattelettelser for at overholde aftalen; dem kan De Radikale heller ikke lide. Det svar, jeg fik, var, at man kunne have lavet det i en anden kreds, nemlig at man kunne have lavet det i økonomiudvalgs kreds osv.

Men det at lave det i en anden kreds med nogle andre personer gør jo ikke, at man skulle have lavet noget andet. Man skal stadig udskyde ting og lave skattelettelser, hvis man vil overholde aftalen. Det er der sådan set ikke noget ændret ved, at borgmestrene sidder og laver det uden om en budgetaftale.

Så jeg spørger igen: hvis nu De Radikale skulle overholde kommuneforfalalen, som de siger, de gerne vil, så uagtet om det er i forbindelse med denne her budgetaftale, eller om det er en anden kreds, hvad vil man så gøre, hvilke projektudskydninger vil man lave, når nu man er så uilfreds med de projektudskydninger, som vi har påtaget os?

(Kort bemærkning)

Mona Helberg (A): Jamen det er lidt i den samme boldgade, som Anne Vang nævner her i forhold til anlægsloftet, de 15 mia., som jo ikke er vokset op i vores have i hvert fald, men som vi som kommuner har fået pålagt.

Så kom borgmester Klaus Bondam med en udtalelse om noget med, at det kunne vi have klaret i Økonomiudvalget. Jeg ved ikke, om det er helt korrekt citat, men jeg forstod det simpelt hen ikke, så jeg vil meget gerne have en forklaring på, hvordan vi kunne have kommet uden om et anlægsloft på de 15 mia. kr. i denne her by. Jeg mener, vi er blevet tilgodeset, må man sige, i forhold til de ca. 10 pct., vi egentlig var tilegnet, nemlig 1,5 mia. kr. Hvis det nu hedder 2,9, så er det vel sådan set rimelig godt gået.

Jeg oplever også en meget trist borgmester Klaus Bondam, må jeg sige. Jeg læste i avisen, at borgmester Klaus Bondam under ingen omstændigheder ville være med til skattelettelser, det er den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

første udmelding. Derefter kan jeg se den radikale gruppeformand, Manu Sareen, i TV/Lorry sige: Vi er gået, det er slut for vores vedkommende.

Jeg vil bare sige til Den Radikale Gruppe, at hvis man nu er så ked af, at man ikke er kommet med og er en del af denne aftale, så står det jo alle i denne sal frit for om et par timer at stemme for. Så kan man jo synliggøre det på den måde, at man gerne vil være en del af fællesskabet ved at stemme for denne budgetafale.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Det betryggende ved Socialdemokrater er, at de altid stiller de samme spørgsmål, selv om de er forskellige personer, og senest her Lise Thorsen i forbindelse med udmøntningen af cykelpakken.

Cykelpakken 1-3 er bevilget hen over en årrække fra 2006 frem til 2010. De 75 mio. er bevilget med henholdsvis 50 mio. i 2009 og 25 mio. i 2010. Det er da klart, at vi ikke har brugt 75 mio. kr., vi begynder ikke at bruge dem før efter 1. januar 2009, i hvilket budgetår de er fastsat. Hvis ikke vi havde haft et pludseligt anlægsstop, det er der ingen af os, der er herre over, så ville hele cykelpakke 1 være udmøntet, og det samme gælder omkring cykelpakke 2 ville have været udmøntet i 2009, hvor den også udløber, den ligger nemlig i årene 2007, 2008 og 2009. Cykelpakke 3, som dækker årene 2008, 2009 og 2010, ja, den ville være udmøntet for langt størstedels vedkommende i 2010, altså før budgetafalen.

Men det er klart, at retorisk er det jo meget belejligt at tro, at 175 mio. er sådan fra day one. Det er det ikke, det er hen over en årrække, der går frem til 31. december 2010, men det er muligvis for kompliceret at kommunikere for Socialdemokraterne.

Jeg skal også sige til Anne Vang, at Socialdemokraterne stemte såmænd også for KL-aftalen. Det var alene overborgmester Ritt Bjerregaard, der stemte imod. Arbejdet med udskydelser for at tilvejebringe eller nå anlægsloftet, ja, det var sådan set sat i gang uden om budgetforhandlingerne, der var indkaldt bidrag fra økonomiforvaltningen.

Vi mener ikke, der har været nogen reelle forhandlinger eller nogen reel dialog, og jeg skal ikke stå her og opvænne et langt katalog af, hvad vi kunne have udsat.

Så vil jeg sige til fru næstformand Mona Heiberg, at hun citerer mig forkert fra Berlingske Tidende. Jeg udtaler, at vi er åbne for en 0,1 pct. skatteletelse.

Og så vil jeg sige, at vi er altså ikke mere triste end som så.

(Kort bemærkning).

Gorm Gunnarsen (Ø): Når jeg har hørt Klaus Bondam her i dag, så forstår jeg godt, hvorfor BØF-alternativet ikke bare er et realistisk alternativ til det nuværende styre, men faktisk også et fornuftigt alternativ. Der ligger en række ideer om ansvarlig, langsigtet tænking for kommunen i de anlægsudgifter, som vi nu her vil forsøge at fastholde i afstemningen.

En af dem, jeg tænker allermost på, når jeg mediterer over det budgetforlig, der er, det er de 35 mio., der er fjernet fra "sikre skoleveje". Man har i det forgaagne år centraliseret skolevæsenet i København, så der er rigtig mange børn, der har fået længere og mere besværlige skoleveje. Man har også lavet profilskoler, som betyder, at der er nogle, der har fået længere skoleveje.

De skoleveje skulle sikres, og der var afsat 25 mio. til det. Jeg tænker, at de omkostninger, der er forbundet med ikke at lave sikre skoleveje, er ubærlige. Jeg kan simpelt hen ikke bære, at det er sådan rent i mit hjerte, hvad det er for en beslutning, vi tager, når vi siger, at vi ikke investerer disse 35 mio. i at sikre de "sikre skoleveje".

Tak for ordet.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet i talorækken til borgmester Mikkel Warming.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Borgmester **Mikkel Warming**: København har brug for et socialt løft, det sagde alle før budgetforhandlingerne. København skal ikke spare på børnene, sagde overborgmesteren før budgetforhandlingerne. Hvad bliver resultatet så af alle de store og rigtige ord? Lad os kigge lidt på budgettet.

Og jo, bare for god ordens skyld, der kom penge til det sociale område, ikke mindst det forslag, jeg har været med til at lancere omkring gennemgribende modernisering, nedrivning og nybygning på Sundbyvangkomplekset og Sundbygård er kommet med. De er rigtig glædeligt, for det er et stort og nødvendigt skridt i den rigtige retning, og det ser vi, og det ser ikke mindst jeg frem til at komme i gang med. Men det må ikke få os til at glemme, at der mangler flere moderne boliger til handicappede og psykisk syge, der trænger til at blive moderniseret, og det må vi huske i årene, der kommer.

Der kom efteruddannelse på bostederne, det er meget, meget nødvendigt, og det er rigtig godt. Der kom demografi til de udsatte børn, altså det som på normalområdet er noget, man bare får, når der kommer flere børn får man flere penge, det fik man så lagt ind som en eller anden stor sejr her af en eller anden grund. Noget som er så normalt på alle andre områder.

En del af de forringelser, der var i budgetforslaget, blev rullet tilbage, konkrete projekter blev reddet, ikke mindst en række varesteder. Og under overskriften "sikker by" er der lidt småpenge, 1 mio. her, 1 mio. der til ganske fornuftige ting. Ligesom overskriften "færdighed og hvert barn sin chance" og de deraf følgende millioner også kan give nogle fornuftige muligheder. Så kom der selvfølgelig også 6 mio. til det frivillige sociale arbejde. Handicappede har vi snakket meget om, det blev så betænkt med de her ca. 10 mio.

Og nu nærmer vi os, hvor det ikke er godt nok, hvor det sociale løft fortøner sig. For det der ikke er fokuseret på, det der ikke er løftet for alvor, det er dagligdagen, det er hverdagen, det er driften rundt omkring på det sociale område. Det er hverdagen, der ikke får et løft.

Det gælder hverdagen på socialcentrene, hvor hverdagen ikke bliver lettere, hvor sagsbehandlernes ikke får mindre at lave, hvor der ikke bliver mere forebyggende, flere og løsere rammer i hverdagen. De penge, der er givet, er bundet i helt konkrete projekter og overskrifter.

Der er i øjeblikket rigtig meget fokus på udsatte unge. I København har vi haft mange store diskussioner på baggrund af et forfærdeligt drab ude på Amager, på baggrund af uroligheder i byens gader. I øjeblikket diskuteres en forfærdelig tragedie, der skete i Ålborg, hvor en ung dreng dræbte et andet menneske, hvor debatten går, om det offentlige kunne og skulle have forhindret det.

Når tragedien rammer, forsøger man at finde svar, uanset om det er et drab eller en uges uroligheder på gaderne i mange af landets byer. Når det meningsløse sker, forsøger man at finde mening, kun jeg ikke vil dyrke meget: Kan det offentlige tage ansvar for alt og forhindre alt ondt i denne verden? Og svaret er selvfølgelig ja, hvis man hedder Karen Jespersen.

Hvis vi skal drage en lære, så er det, at der skal ske en massiv tidligere indsats i familier, hvor det er ved at gå galt, hvor vi skal sætte meget mere ind, før man kommer i situationer, hvor der tales om anbringelser, hvor man diskuterer, skal der anbringes eller ej. Det kræver et stort forebyggende arbejde, og det er her, vi muligvis ser eller ser nogle problemer.

For det forebyggende arbejde i København er blevet skåret ned i det seneste år, af mange grunde, noget handlede om styring, andre handlede om flere sager, flere underretninger, og at man faktisk har fået styr på underretningerne i socialcentrene har betydet et meget stort merforbrug i 2007 på ca. 60 mio. på børneområdet. Det skal hentes ind, det er det ved at blive. Det har til gengæld også givet det laveste serviceniveau over for udsatte børn og deres familier i mange år i København, det er et serviceniveau, som er for lavt.

Sagsbehandlernes i København har hver især flere sager, end Socialrådgiverforeningen anbefaler, og når man så oplever en stor stigning i antallet af underretninger, flere sager, jamen så er sagsbehandlernes under pres.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Om sagsbehandlingerne de er vigtige, de er barnets tovholdere, de som møder barnet, den unge, familien første gang, lærer dem at kende, afdekker problemer og ressourcer, vurderer, hvilken hjælp der er bedst, iværksætter den nødvendige støtteforanstaltning, følger op på, om hjælpen fører til de ønskede ændringer i barnets og familiens situation. En solid sagsbehandling er afgørende for indsatsen i forhold til udsatte børn, unge og familier.

Derfor har det været centralt for os i de forhandlinger, vi dog har været med til, at argumentere for at tilføre socialcentrene midler til at styrke sagsbehandlingen, for at give sagsbehandlingerne færre sager, for at give dem bedre muligheder for at lave det arbejde, som er nødvendigt for at sikre familierne.

Et af de projekter, vi har haft rigtig gode målbare resultater med, det er noget, som jeg ved optager mange Socialdemokrater rigtig meget, det er, at vi måler effekterne af det, vi laver. Det er det, der hedder "Familien i centrum", som er et satsuljeprojekt, som handlede om metodeopbygning, men også havde konkret familiebehandling og havde fremragende resultater. 85 pct. af de sager, som blev henvist til "Familien i centrum", som var sager, hvor alternativet var en anbringelse, jamen det endte med, at man kunne undgå anbringelser. Som jeg erindrer det, så var det cirka halvdelen af sagerne, hvor familien faktisk kom i så god gænge, at man kunne begynde at drosle ned på støtten til familien.

Vi har ønsket og arbejdet for sammen med f.eks. Det Radikale Venstre, at der blev fortsat med at have en central familiebehandlingsenhed i København, det er ikke blevet videreført med det budgetforlig, der ligger. Der er givet 1½ mio. til noget familiebehandling, uden det er nærmere defineret, det får man ikke en central enhed for.

Derfor er jeg nødt til at sige, at det budget, der vist desværre vedtages i aften, giver ikke det løft over for udsatte børn og familier, der er nødvendigt, hvis vi skal undgå de sager, vi har set for mange af. Det bliver jeg nødt til at sige, og derfor påtager man sig også, og nu kigger jeg ned på Dansk Folkepartis tomme pladser, for de har haft en meget hård retorik i de her sager, der påtager man sig også som flertal bag budgettet et ansvar for de forhold, byens udsatte børn og unge får i de kommende år.

Vi foreslår, at man holder niveauet fra 2007.

For hjemløse og narkomaner er budgettet desværre heller ikke et løft, nu hvor budgetflertallet skal vælge, om det er kontakstedet på Mændenes Hjem eller det opsigende sundhedsteam, man vil lukke, for man har kun givet penge til halvdelen, til en af aktiviteterne. Vi foreslår sammen med De Radikale og SF, at disse meget vigtige projekter videreføres.

Det gælder de handicappede, som vi har snakket meget om, og jeg derfor skal bruge meget kort tid, at de penge, der er givet, desværre ikke følger udviklingen. Jeg vil opfordre flertallet til at kigge nøje på det underændringsforslag, der ligger omkring, hvad indholdet af den handleplan, man vil sætte i værk, skal være, hvor vi, De Radikale, SF og Enhedslisten, foreslår at udbygge, udvide det handleplansarbejde, så man faktisk prøver at komme i bunden med, hvad årsagerne er til det stigende antal handicappede i København er som en af de allervigtigste ting. Uden af den grund at lade være med at kigge på, hvordan man kan forbedre den økonomiske styring og uden af den grund at undlade at kigge på, hvor meget styr vi kan få på området, som det kan lade sig gøre.

Men det, I har foreslået, handler kun om økonomisk styring og ikke andet. Kig på indholdet, og jeg ved godt, at man ikke laver sådan noget i forligskredsen, men tænk jer om én gang til, inden I stemmer. Der er så lang tid, at I godt kan nå det.

Bostederne skulle have et løft, og jeg er stadig meget glad for Sundbyvang og Sundbygård og efteruddannelsen. Problemet er, at den hverdag, der ligger derudover, er fortsat den samme. I den rapport, som NIRAS Konsulenterne lavede, som beskrev forholdene på københavnske bosteder, og hvor konklusionen var, at de fleste beboere trives, og at de fysiske rammer er ad Pommern til, er også, at de ansatte har rigtig travlt.

Desværre er der ikke kommet midler til at gøre hverdagen lettere f.eks. i form af investeringer i it, investeringer i recoveryinitiativer for psykisk syge eller i flere hænder. Det er noget, vi synes ville være centralt, hvis vi skal opfylde løfterne til de ansatte, der i alt for mange tilfælde er blevet hængt ud i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

avisoverskrifterne, de ansatte hvis arbejdsliv er fyldt med dilemmaer og valg, valg som meget få faggrupper, andre faggrupper kan forholde sig til.

Selv om budgetforliget på det sociale område er bedre end sidste år og mange år før det, og det er det, det er det, så opfylder det ikke de løfter, der er givet om det store sociale løft, og fordi det ikke opfylder alle de behov, der faktisk er. Isen er blevet brudt, men der er lang vej endnu.

Og det har været et valg, et politisk valg, hvad det er, man vil prioritere, og hvordan man vil prioritere. De københavnske børn skal der ikke spares på, har overborgmesteren sagt i en række indlæg i lokalaviserne. Og hvad er der så sket, ja, en række forringelser, truende besparelser er blevet nullet tilbage, det kvitterer vi også meget gerne for.

Men samtænkningen mellem fritidshjem og skoler eller penge til det ryger, gør det hverdagen bedre, eller forringer det hverdagen for de børn. Der bliver færre med de prioriteringsrumsbesparelser, der er lagt ind, bliver der færre penge i børnehaverne, i fritidshjemmene, og det bliver hverdagen ikke bedre af.

Når man presser flere børn ind på stuerne, bliver hverdagen så bedre, eller bliver den så ringere? Når man nu ikke længere kan lave pasningsgaranti eller klubgaranti til det fyldte 12. år, men de skal ud, før de fylder 12, bliver det bedre eller ringere forhold for de børn. Nej, forholdene for byens børn bliver ikke bedre, når flertallet vælger, at der også skal skæres ned.

Desværre så er mange af de investeringer, vi har været så enige om i forhold til København som cykelby, i forhold til København som en by, hvor man udvikler, investerer i byens rum, nu blevet sat på hold. Fordi "Byens rum" er blevet skåret brutalt ned af Socialdemokraterne og de borgerlige for, at man kan lave et forlig sammen.

Hvor en række nødvendige investeringer i kollektiv trafik bliver adlyst for at lave skattelettelser, hvor nødvendige, aftale og planlagte og lovede investeringer bliver taget af bordet og udsat på ube-stemt tid for at tilfredsstille de borgerlige lyster om skattelettelser, som også er blevet socialdemo-kratisk politik, har jeg hørt her i aften.

Det er trist, og det er unødigt, fordi, som den socialdemokratiske ordfører sagde så korrekt i Jyllands-Posten den 12. september 2008:

"I udgangspunktet har vi masser af projekter, som trænger sig på i København, og i forvejen er vi den 10. laveste skattekommune."

Jeg er helt enig i det, Anne Vang sagde den 12. september, desværre før budgetaftalen blev vedtaget. Fordi det er ikke, som Socialdemokraterne har forsøgt at sige fra talerstolen her i aften, nødvendigt på nogen som helst facon at lave skattelettelser i forhold til KL-aftalen, det står der ingen steder. Det er noget, man har fundet på som undskyldning her i sidste øjeblik, fordi man politisk har valgt at gøre det.

En ting er, at man med den her aftale løber fra mange af de ting, Socialdemokraterne har sagt offentligt, lige så slemt er det, at man samtidig begår klokkeklart forligsbrud, 2007-forliget, som handlede om metro til Brønshøj, som Enhedslisten, SF og De Radikale sådan set også var med til. Nu ikke bare udskylder, men aflyser SVOK-forliget det uden at forhandle med nogen af os andre. Det er klokkeklart forligsbrud og må give anledning til, at man spørger sig selv, om Socialdemokraterne er troværdige.

En ting er, at Socialdemokraterne signalerer, at aftaler er noget, man ikke tager så højtideligt i det parti, det samme gør VKO i øvrigt, at aftaler ikke er noget, man tager så højtideligt i de partier. En anden ting er, at det er knald i låget i forhold til byens udvikling, byens langsigtede udvikling.

Der ligger et notat på bordene, som glasklart beskriver, at uanset hvordan man, hvis man aflyser afgrænsingskammeret til Brønshøj i aften, uanset hvordan man vil gøre det i fremtiden, hvis man vil have det ind igen, så kommer det til at koste mere. Hvis man vil en metro til Brønshøj, så betyder beslutningen i aften ekstraomkostninger.

Man skal ikke tro, at man kan bruge 145 mio. kr. på en skattelettelser, uden det kan mærkes, uden der er mennesker her i byen, som vil kunne mærke de penge, hvis de er blevet brugt på service, brugt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

på velfærd. Uanset om det er de hjemløse, der risikerer ikke længere at kunne hente sprøjter på Mændenes Hjem, og ikke længere kan komme ind til en sygeplejerske, dem kan man spørge, om det kan mærkes.

Man kan spørge de udsatte mennesker på Christiania, der ikke længere kan bruge Sundhedshuset, om ikke det kan mærkes, at man vælger at bruge hen mod 145 mio. kr. på skattelettelser.

Vi har en stribe forslag i aften, som viser en anden vej, ja, en vej, der går over et brud med regeringen, en vej, som Socialdemokraterne tidligere selv har lagt op til.

Vi har en stribe forslag om at holde og forbedre serviceniveauet for københavnere. For det var et politisk valg, man lavede, der blev forhandlet mellem Socialdemokraterne, De Radikale og Enhedslisten dagen før budgetforloret med VKO blev indgået. Vi var ikke færdige, men vi var heller ikke så langt fra hinanden, at man kan sige, det var umuligt.

Socialdemokraterne valgte bevidst at gå højre om og lave skattelettelser med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Derved valgte man også side og valgte at skære benene over på sig selv, forhindre den rolle, man har prøvet at tage som kritiker af regeringens jerngreb om kommunernes økonomi.

I stedet for at være i front i kampen for det kommunale selvstyre, i stedet for at være i front for velfærden har Socialdemokraterne overgivet sig til regeringens lakajer og for hvad? Hvad er det, man har opnået, som ikke kunne være gennemført med venstrefløjen, med byens progressive partier, intet, intet andet end at kunne bryste sig af at holde bestemte partier udenfor, altså det rene og skære rådhushansøvre og spin.

For hvad er det egentlig, Socialdemokraterne har opnået. Det sorte budgetforlig, Rådhusets Sorte Skole, det er synd for byen, det er synd for københavnere, for det kunne være gået anderledes. Det er synd for landet, for regeringen har mistet en opposition.

Det er sådan set også synd for Socialdemokraterne, for de taber helt sikkert næste valg, og de har forjort det. Det sidste kan vi andre godt leve med, men for de ti tusinder af københavnere, der stjerne socialdemokratiske ved sidste valg i troen på, at det skulle være et progressivt rødt alternativ, der er det budgetforlig et massivt svigt.

Det vil blive husket på og ikke mindst uden for Rådhuset.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Så går vi over til de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning.)

Karin Storgaard (O): Jamen vi er vel ansvarlige her i Borgerrepræsentationen, og så ved man jo udmærket godt i forbindelse med sådan et budget, at der ikke er penge til det hele. Og hvad gør man så, borgmester Mikkel Warming, ja, så er man nødt til at prioritere, vi kan ikke få det hele.

Jeg synes, at borgmester Mikkel Warnings område har fået meget denne gang, og det er vi glade for, for det er også noget, Dansk Folkeparti har ønsket.

Der er kommet flere penge til børn og unge med alvorlige problemer, der er kommet flere penge til de handicappede. Vi vil også gerne give nogle flere penge til socialcentre, vi ved, de er overbelastede. Men vi ved også, at vi ikke kan få det hele.

Så vil jeg sige til Morten Kabell, jamen den med Stormgade det er jo ikke glemt, det er stadig væk Dansk Folkepartis ønske, at der kommer en cykelsti hurtigst muligt. Men vi må ligesom alle andre prioritere og sige, er der nogen ting, der er mere nødvendige lige her og nu, og det har vi så skønnet, der er, så derfor har vi sagt, at Stormgade kommer til at vente, men vi skal nok holde øje med det, og vi skal også nok prøve at komme videre med det.

Så var der det her med metro til Brønshøj. Jeg synes, at Enhedslisten gentager sig selv, det har Dansk Folkeparti ikke tænkt sig at gøre. Til gengæld vil jeg sige vedrørende Metrocityringen, at fra nu af og indtil Metrocityringen er færdig, så vil der komme utallige klager over det ene og det andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Jeg forstår godt det med de her tunnelarbejdspladser, det er det største problem. Vi ved, at Metro-selskabet havde sagt, at de vil gøre, hvad de kan for at mindske generne og afhjælpe det, der kommer hen ad vejen. Men vi kan ikke undgå klager, der vil være klager om alt muligt forskelligt.

Og så vil jeg bare spørge, vil man ikke have noget metro, det jeg ved københavnere siger, det er, vi vil gerne have metro, men vi bryder os ikke om de problemer. Det forstår jeg godt, det gør vi andre heller ikke.

Så vil jeg sige til borgmester Klaus Bondam, som talte om nogle af de ting, jeg havde fremsat, til lykke med at vi nu var sammen med Socialdemokratiet. Der vil jeg da bare sige, der er da ting, der bliver ændret, nu kunne vi se med tung trafik, der var det så den radikale borgmester, der har meldt ud, at han har ændret holdning vedrørende Indre By, og det kunne da være, der var andre, der kom med, så man kan få et flertal til at få ændret nogle af de ting. Så der sker noget hen ad vejen.

(Kort bemærkning.)

Lars Rasmussen (A): Det var ærgerligt, så må jeg gøre det kort.

Det var borgmester Mikkel Warming, der fik mig herop. Hanbeskylder os for den sorte skole og knald i låget og er virkelig oppe på et rigtig høj retorisk niveau og debatform.

Borgmester Mikkel Warming nævner jo selv alle de gode tiltag, bosteder for psykisk syge, der får et løft konkrete steder, som han selv nævner, der er reddet millioner til projekter, som borgmesteren kalder småpenge og nævner også det frivillige arbejde.

Så er mit spørgsmål bare – jeg kan se, borgmesteren har trykket sig på, så kan man godt spørge om noget: Hvor mange penge skal der til det sociale område, før borgmesteren er tilfreds, før Enhedslisten er tilfreds, fordi det er et rigtig godt socialt budget?

Borgmesteren snakker naturligvis også om sit område, men glemmer også en masse andre steder, der har fået et løft, ældreområdet, kultur osv. Det er mig en gåde, fordi normalt plejer borgmesteren at gå herop og kritisere budgettet sønder og sammen, men nævner selv en masse gode tiltag. Det er mig derfor også ubegribeligt, at Enhedslisten vælger at stemme imod det her. Jeg er med på, at man ikke normalt har lyst til at være med i budgettet, men det undrer mig alligevel, når man også kan se så mange positive ting i det.

Så kunne jeg ikke lade være med til sidst at spørge Morten Kabell, som går herop og siger, at der er mange københavnere, altså som han er enig med, der mener, at 100 år er mere end nok. Jeg går ud fra, at det er det socialdemokratiske styre, ja, det var et gæt, men det kan også være taget ud af den blå luft. Men så kan Morten Kabell jo komme herop og bekræfte det.

Jeg vil bare spørge, om det betyder, at Enhedslisten næste gang vil støtte en Vejle-model evt., som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har sagt til Berlingske Tidende, at han går efter. Så var der en ordfører, der var oppe og sige noget andet, men det kunne være meget spændende at høre, hvad for en konstellation Enhedslisten støtter næste gang, det kunne være ret spændende.

(Kort bemærkning.)

Borgmester Mogens Lønberg: Forgæves forsøgte jeg at få SF til at vurdere, om 08 eller 09-budgettet var det socialt set bedste af de to. Det fik jeg ikke noget svar på.

Men jeg er sådan set meget glad, det vil jeg kvittere over for borgmester Mikkel Warming for, idet netop borgmester Mikkel Warming og hans parti, som jo ikke har skrevet under på nogen af de to budgetter, jo kan have en vis uafhængighed i vurderingen af det. Der synes jeg, og det er jo så sagt til De Radikale og SF, og jeg håber, I hører godt efter, når Socialdemokratiet laver budgetforlig med de borgerlige, så får vi et socialt set bedre budget, end når S laver forlig med SF og Det Radikale Venstre. Det synes jeg sådan set er tankevekkende.

Til hele spørgsmålet om KL-afhalen der ved jeg godt, at Enhedslisten ser stort set på den slags af-taler, og derfor kunne jeg sådan set godt bare tænke mig at få Enhedslisten til at forklare os, hvordan man egentlig kunne tænke sig, hvad man ville have gjort for at få andel i det her betingede statistiskud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Der tænker jeg ikke kun på sådan københavnergoistisk, men altså der ligger sådan set 1 mia. og venter på, at kommunerne kan få dem. Så i den forstand skal vi også tænke på Ishøj og Glostrup og alle de andre kommuner, som jo også gerne vil have andel i statens penge.

Hvad vil i solidaritetens navn – og det ord tror jeg, Enhedslisten i hvert fald kender – Enhedslistens bud være på, hvad vi skal gøre i solidaritet med de andre kommuner, de meget betragtede kommuner, kommuner, som ikke har en anlægsramme, der svarer til 2½ gange det, vi forholds-mæssigt må bruge i forhold til vores kommunesørelse? Hvad vil Enhedslisten? Eller blæser man stort og flot på, hvad man kan få fra staten, og så i stedet er parat til at gå ud og kræve flere penge ind fra københavn-erne?

(Kort bemærkning)

Thor Buch Grønlykke (A): Ja, jeg vil for en gangs skyld gerne sige noget til borgmester Mikkel Warming fra Enhedslisten. Først og fremmest vil jeg egentlig kvittere for de også mange fornuftige ting, der blev sagt imellem al den teatertorden eller hvad det var, som vi også hørte.

Bl.a. blev der sagt mange fornuftige ting omkring tidlig indsats, og som det blev nævnt allerede, så vil jeg også gerne kvittere for, at Mikkel Warming anerkender, at det er det bedste budget på social-området i mange år.

Så er der nogle hår i suppen, og ud over den torden, som talen blev fremført med, om de dystre udsigter for Socialdemokratiet, som jeg vil tillade mig ikke at hæfte mig videre ved, så er der nogle ting, hvor jeg alligevel må undres.

Altså f.eks. så er vi imod satspuljeforligene, fordi de er 3-årige; og de giver os ikke mulighed for at videreføre de projekter. Det er Enhedslisten vist også, og det er SF vistnok også, De Radikale måske også. Det kan man have den pragmatiske holdning til, at man derfor gerne vil modtage pengene alligevel. Men man kan ikke modtage pengene, være med til at modtage projekterne, under den klare forudsætning, at det er metodeprojekter, og at pengene opbørrer, og at projekterne skal opbørrer, når de udløber, og så bagefter kritiserer, når det rent faktisk sker. Det synes jeg er en mærkeligt stillart.

Så synes jeg specielt, at det er mærkeligt, hvor vi så rent faktisk har sagt, jo, der er nogle så gode elementer i nogle af de her ting, så vi prøver at tage nogle af de metoder, som vi har fundet og viderefører dem, ganske vist selvfølgelig under en anden form, men prøver at videreføre nogle af de her ting.

Det synes jeg, Mikkel Warming i stedet for skulle kvittere for og sige, at det er rigtig godt, at vi har kunnet finde penge til alligevel at kunne løfte ...

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ja tak, og de 2 minutter gælder også for Socialdemokrater.

(Kort bemærkning)

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen som borgmester Mikkel Warming så er jeg også rigtig glad for, at mange af de besparelsesforslag i prioriteringsrummet på det sociale område er rullet tilbage. Det drejer sig primært om væresteder, projekter osv.

Der bliver jeg nødt til at sige til Dansk Folkepartis Karin Storgaard, at når hun snakker om, at børn og unge med sociale problemer har fået et løft, så har hun ret så langt, at det er på selve demogra-fien, noget man skulle synes, man kunne forvente, men der er ikke kommet noget på selve rugbrødsar-bejdet omkring det med udsatte børn og unge. Der er ikke kommet noget til socialcentre, der er ikke kommet noget til den efterhånden et par gange omtalte familiebehandling, som der er grund til, der er blevet omtalt så meget heroppe, fordi det er så stort en succes, og det er så torskedumt at spare de pen-ge.

Det er måske også lidt det, der er i hvert fald mit svar til Lars Rasmussen, fordi lige præcis det er sådan noget, som jeg synes kunne have været i hvert fald rigtig, rigtig rart. Jeg ville simpelt hen så gerne have haft de 7 mio. til at føre familierne i centrum videre med de resultater og med de penge, det sparer i sidste ende, penge der bliver sparet, men sørgene også ressourcer og det at kunne give livskva-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

livet for de familier, som er involveret. Fordi det er jo også det, vi skal tænke på i stedet for at skulle være igennem en anbringelse og så kunne komme ud på den anden side med familien i centrum og ik-ke længere have en social sag, som en god del af de familier endte op med.

For mig så handlede det lidt om 7 mio. til "familien i centrum". det handlede om bare en brøkdel af det merforbrug, der på socialcentrene, så handlede det om, at vi rent faktisk lever op til ny lov-givning omkring handicaphjælperne. Det skal vi også huske, det er der jo ikke blevet givet til.

(Kort bemærkning)

Borgmester Jakob Hougaard: Og det er dejligt, at Enhedslisten anerkender, at der er kommet et løft til det sociale område på en række områder.

Men noget af det, som Mikkel Warming så nævner som et problem, er så det sociale område i forhold til de udsatte børn, og det er et område, som vi er meget bekymrede over i øjeblikket. Der sy-nes jeg, det er vigtigt lige at have fat i den analyse, vi faktisk fik i Økonomiudvalget og den budget-analyse, der blev lavet i forhold til dette område. For det viser nemlig, at beløbene er gået op og ned over tid, i nogle år har der været mindreforbrug, i andre år har der været et merforbrug.

Problemet på dette område er jo, at man har fjernet nogle af pengene, dengang der var et mindre-forbrug, og de penge har man prioriteret til andre formål. Jeg kan se, at borgmester Mikkel Warming peger over på den ansvarlige borgmester dengang, og det var nemlig SF'eren Bo Asmus Kjeldgaard.

Nu har jeg heroppe fra talerstolen talt om de uansvarlige disponeringer fra Bo Asmus Kjeldgaard i det hele taget, jeg skal ikke bore mere i det, men det er klart, at der har været penge til området, og de penge har man prioriteret på andre måder inden for socialområdet. Det synes jeg ikke, man kan klan-dre de aftalpartier, der er bag budgettet i år, for. Det er nogle prioriteter, man har lavet inde i forvalt-ningen, og som man har fået penge til.

Så vil jeg også lige advare imod den Vejlemodel, og det er også til borgmester Pia Allerslev, der måske har flirtet lidt med Vejlemodellen. Der er faktisk to SF'ere, der er springet over til Social-demokratiet i Vejle her for ganske nylig, så det er absolut ikke en model, som jeg tror vil være god for dem, der vil vælte en socialdemokratisk overborgmester.

(Kort bemærkning)

Morten Kabell (Ø): Til en start vil jeg da godt kommentere til borgmester Mogens Lønborg, som jo spørger, hvad Enhedslisten kunne tænke sig i forhold til økonomien og i forhold til aftalerne.

Jeg vil såmænd bare stilfærdigt konstatere, at jeg tror egentlig, Enhedslistens politik med at bruge væsentligt flere penge på anlægsområdet end det, Mogens Lønborg ville, nok i virkeligheden er bety-deligt sundere i denne her situation, vi ser i øjeblikket, hvor alting er ved at stivne, hvor vi ser arbejds-løshed i byggebranchen og rundt omkring i et erhvervsliv, som har gevaldige problemer. Så tror jeg faktisk også, det vil være betydeligt sundere at føre vores linje ud i livet, end det er at føre De Konser-vatives. Men sådan kan tingene jo være så spøjse nogle gange.

Så til Lars Rasmussen: Nej, Enhedslisten stemmer ikke imod budgettet, nu skal vi jo overhovedet ikke have nogen afstemning for eller imod budgettet, det formoder jeg, Lars Rasmussen ved. Enheds-listen stemmer for de ændringsforslag, som vi kan støtte, og som er fornuftige. Dem vi ikke kan, dem der handler om besparelser, dem der handler om forringelser, dem stemmer vi imod. På det punkt er linjen egentlig ikke meget anderledes, end den har været i Enhedslistens hele levetid.

Hvem støtter Enhedslisten så? Uha, det kan blive en tæt afstemning in mellem Karin Storgaard og Mogens Lønborg eller også måske ikke. Jeg kan i hvert fald sige, vi har præcis det samme princip i 2009, som vi har haft tidligere: Vi støtter den mest venstreorienterede borgmester med det mest ven-streorienterede flertal bag sig.

Det er klart, at kan man ikke se forskel på en socialdemokrat og en konservativ, ja så er der ikke nogen grund til at holliggøre og helligholde Socialdemokratiet og den socialdemokratiske kandidat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

meget vigtigt, det viser også, hvad det er for nogle skotbudgetter på det sociale område, man har lavet i rigtig mange år i denne her sal, og det er også værd at tage med.

"Familien i centrum", ja, et satsuljeprojekt, det er det, men det er af de steder, hvor både forvaltningen og os, der har arbejdet med det, synes, det er så gode resultater, at det var værd at bevare en central familiebehandlingsenhed. Jeg er meget, meget ærgerlig over, at det ikke ser ud til at lykkes, fordi der var så gode resultater, og fordi den metodeudvikling, der foregik, så også kunne fortsætte og hele tiden blive fornyet. Det ville være rigtig vigtigt, vi ville være mere på forkant med tingene, kunne sætte tidligere ind, kunne redde flere familier, hvis de penge var bevilget.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg var en af de stolte fædre til "Familien i centrum", og det er jeg stadig væk, det var et fremragende, det er et fremragende projekt, som har handlet om at lave en metodeudvikling, om at uddanne socialrådgivere til at kunne varetage en form for terapeutisk arbejde med familien, således at de berørte familier kunne få den hjælp, de havde brug for, og man bl.a. var fri for at lave de her anbringelser.

Det, som hr. Mikkel Warming og Rikke Lauritzen fra Enhedslisten nu argumenterer for, det er en central behandlingsenhed, det er noget andet end det, som "Familien i centrum" har været, det er noget andet, det er et nyt forslag. Vi har afsat 1,5 mio. kr. til at videreføre de bedste af de erfaringer, vi har på forskellige niveauer, men vi er rigtig glade for, at de socialrådgivere, som vi har uddannet til det her, rent faktisk kommer til at arbejde med det her.

Jeg har faktisk modtaget klager fra socialrådgivere, som har sagt: Hvordan kan det være, at vi er blevet uddannet til det her, og vi ikke får lov til at arbejde med de familier, det er da for åndsvagt? Det synes vi også, det er, og derfor er vi glade for, at vi har fået de her 1,5 mio., det kommer på mange måder til at videreføre det glimrende arbejde, der er lavet med familien i centrum.

(Kort bemærkning).

Borgmester Pia Allerslev: Egentlig er det jo lidt mærkeligt, at jeg skal tage ordet under denne her både alvorlige og interessante debat for at forholde mig til, hvorvidt jeg flirter med Bo Asmus Kjeldgaard – som ikke engang er her, når man nu skal til at flirte, hvor er det ærgerligt... (*Tilråb:* Tænk over det!) Ja, tænk over det. Hvor er mændene, når man har brug for dem?

Det her handler om næste års budget, og det er altid rart, når min gode ven, borgmester Jakob Hougaard, på sin sædvanlige belærende socialdemokratiske vis prøver at forklare mig om, hvordan virkeligheden ser ud. Jeg må desværre skuffe borgmester Jakob Hougaard, der bliver ikke flirter mere med Bo Asmus Kjeldgaard, end der gør med Klaus Bondam eller Mogens Lønborg eller Carl Christian Ebbesen eller for den sags skyld Mikkel Warming.

Det gør der ikke, fordi jeg har besluttet mig for, at det simpelt hen er for tidligt at tage denne debat. Jeg står ved, at der trænger til at blive gjort noget her på Rådhuset, og nu har jeg noteret mig, at Enhedslisten også mener, at 100 år med socialdemokratisk styre er så alt rigeligt. Jeg håber, at Enhedslisten vil stå fast på det, når vi når frem til valgnatten. Men må jeg ikke belære borgmester Jakob Hougaard om, at der altså er over et år til, at vi står i den situation, hvor vi skal forholde os til den slagtning. Til den tid lover jeg, at jeg bringer storfirten frem og håber at kunne skabe nye tider her på Rådhuset.

Så må jeg bare sige, at overspringere og løsgængere det er jo altid rigtig beklageligt, men hvis man tæller efter, så tror jeg, at ABF-samarbejdet har været hårdere for Socialdemokraterne, end en Vejlensmodel har været i Vejle for SF'erne.

(Kort bemærkning).

Gorm Gunnarsen (Ø): Det er jo tydeligt, at skatteletelsen er uansvarlig politik, der bare sætter nedbygningen af velfærden i København på dagsordenen på længere sigt. Det er ikke godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Vi er ikke sat på jorden for at støtte og bakke op om Socialdemokratiet fra nu af og til dommedag, vores mål er faktisk at styrke venstrefløjten, og er der en realistisk kandidat, som kan føre København til venstre på et venstreorienteret grundlag, så er det det, vi gør. Derom er der faktisk ikke nogen forandring fra nu.

Socialdemokratiet burde måske tage og overveje, om de holder fast i en linje, som LO Storkøbenhavn har opfordret dem til, nemlig et tæt, grundigt, godt samarbejde mellem A, F og Ø. Vi har ikke noget imod det, det vil vi meget gerne have. Hvor er Socialdemokraterne?

(Kort bemærkning).

Jens Nielsen (A): Jeg vil sige, at jeg synes da, der bestemmer er nogle gode forslag, der er stillet fra SF, Radikale og Enhedslisten omkring det sociale område, forslag som jeg hjertens gerne så gennemført, hvis det havde været muligt at gøre af økonomiske årsager.

Vi har i det udvalg og i Borgerrepræsentationen et fælles ansvar for det sociale område i sin bredde. Jeg synes, der er lavet nogle udmærkede konstruktive forslag, som hvis det var sådan, at vi kunne nå op på det niveau i alle udvalg, så kunne det også have ladet sig gøre, men som jeg har sagt og siger det nu tredje gang, så højt når træerne altså ikke i det politiske styre, vi har i det her land.

Men når borgmester Mikkel Warming så går på talerstolen, så når retorikken jo nogle apokalyptiske højder på vores alle sammens vegne og selvfølgelig ikke mindst borgere med handicap eller borgere med sociale problemer, alle og medarbejdere i socialforvaltningen får det tilsyneladende værre.

Jeg bemærkede også, at ikke mindst Socialdemokratiet får det meget værre efter det her forlig. Efter så lang og dystre sats som den, vi hørte der, så sad jeg nærmest og længtes efter sidste sats af Beethovens 9. symfoni, hvor sangeren siger:

"O Freunde, nicht diese Töne!

Sondern laßt uns angenehmere

anstimmen und freudenvollere.

Freude! Freude!

Freude, schöner Götterfunken."

Altså et ~~syn~~spørgsmål om at nå en eller anden form for fælles vilje til at se fremad, for det bliver jo nok det, vi kommer til at skulle gøre på den baggrund, der tegner sig nu.

Så der vil jeg håbe, at den her sorte pessimisme ændrer sig til for også borgmester Mikkel Warnings vedkommende, til konstruktiv fremadretning. Vi har i hvert fald fået vores gentagne garantier for, at vi også ser med alvor og med seriøsitet på de problemer, der gør sig gældende på dette område.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Jeg mener ikke, jeg har sagt, at Socialdemokraterne får det værre. Der bliver færre af dem. Om det så er så skidt, det er noget helt andet.

Jens Nielsen spørger: Kunne det lade sig gøre? Jamen selvfølgelig kunne det det, også inden for de rammer, man sådan set selv har lagt op. Man bruger 145 mio. på skattelettelser, altså de penge kunne være brugt til noget andet, de kunne også være brugt til at lette presset på anlægsområdet, som vi kunne have flyttet, for i dag er det sådan, med det forlig, I har lagt frem, der bruger I 75 af de millioner, som kunne være brugt på drift, på service, på anlæg.

Så I må aflyse skatteletelsen, lette presset på anlægssiden, vi kunne have brugt de penge til drift. 75 mio. ville gøre godt for børnene, det ville være godt for socialcentre, det ville være godt i forhold til de handicappede. Det kan lade sig gøre, det er et spørgsmål om vilje. Men det forudsætter selvfølgelig, at man ikke laver en aftale med de borgerlige om at sænke skatten, så simpelt er det. Valget er i virkeligheden meget nemt, det er jo skattelettelser eller velfærd, det er der vist nogen, der har ført kampagne om før.

Bare til Thor Grønlykke: I forhold til det bedste budget i mange år, det står jeg ved, for det mener jeg faktisk. Det viser også, hvor jeg til gengæld understreger den anden halvdel af sætningen er meget,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Vi har jo brug for i denne her debat de centrale symboler, som kan guide os igennem det videre forløb frem mod valget næste år. Der er det helt tydeligt, at hvor tøret til Brønshøj ligesom er et godt symbol på anlægssiden, så tror jeg også, at de manglende millioner til handicappområdet er et meget passende symbol på, hvorfor et samarbejde med De Radikale er langt mere relevant for Enhedslisten end et samarbejde med Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Det er jo altid lidt sjovt at høre, hvor skrækkeligt det kommer til at gå, fra et parti, hvis succeskriterium er at komme over spærregrensen.

Jeg skal bare sige, altså det er ikke, fordi jeg ved godt, Enhedslisten ikke vil stemme imod budgettet, men vil stemme for de ændringsforslag, så længe der ikke er tale om besparelser. Enhedslisten vil jo aldrig finde nogen besparelser, jeg har jo oplevet Enhedslisten i Børne- og Ungdomsudvalget bruge pengene to gange massevis af gange.

Det underer mig. Jeg fik ikke svar på, borgmester Mikkel Warming, hvor mange penge der skal til det sociale område, før Enhedslisten synes, det er et godt budget. Borgmester Mikkel Warming går selv herop og fortæller, det er et rigtig godt socialt budget, sådan forstod jeg det, og alligevel er der enormt mange ændringsforslag til det, og alligevel er det ikke godt nok.

Enhedslisten kommer heller ikke ind på de andre områder, det kulturelle område, integrationssområdet, ældreområdet, hvad man mener om det, det synes jeg også kunne være spændende lige at få at vide.

Morten Kabell siger, at Enhedslisten vil støtte den mest venstreorienterede borgmesterkandidat. Det var jo ikke det, der var tilfældet oppe i regionen, hvor Enhedslisten i øvrigt gik sammen med de borgerlige mod Socialdemokraterne og SF, men det er så en anden historie.

Bare kort, hvis man siger, at 100 års socialdemokratisk styre skal være færdigt, så gåt jeg i hvert fald ud fra, at det ikke er os, og så skal det vel gøres sammen med de borgerlige, hvis det skal kunne lykkes.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Kun lige for at gentage noget af det, der er sagt så mange gange omkring skat. Nej, skattelettelser og dårligere velfærd er ikke socialdemokratisk politik. Jeg håber da også, at der kommer en bedre KL-aftale næste år, end det har kunnet lykkes i år.

Omvendt er jeg også sikker på, at hvis ikke København havde hjulpet de andre kommuner i Danmark med at overholde aftalen samlet, så havde vi heller ikke kunnet vedtage et historisk højt anlægsbudget på 2,9 mia. for 2009, og vi havde formentlig også været udsat for både den ene og den anden straf fra regeringens side.

1. næstformand (**Mona Helberg**): Skal vi nu ikke sige, at hvis der er flere, der ønsker korte bemærkninger, så er det mest borgmester Mikkel Warming har sin bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: Ikke desto mindre, Jesper Christensen, så er det jo altså sådan, at når man vælger at bruge 145 mio. kr. på skattelettelser, så er de ligesom brugt, så kan de ikke bruges på f.eks. velfærd. Det er sådan et meget simpelt regnestykke, det er sådan set ikke mig, der har fundet på det, det er sådan set en partiformand for Jesper Christensens parti for nu at være helt ærlig, der sætter tingene op på den måde. Jeg er meget enig med Jesper Christensen.

Til Lars Rasmussen. Man kan være enig med Lars Rasmussen i, at Enhedslisten i Region Hovedstaden nok ikke pegede på den mest venstreorienterede formandskandidat, vi stemte nemlig på Vibeke Storm Rasmussen. Jeg kan høre, at Lars Rasmussen mener, at Kirsten Lee fra De Radikale havde været en mere venstreorienteret formandskandidat. Det var nemlig alternativet til Vibeke Storm Rasmus-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

sen, som Enhedslisten altså støttede og gjorde til formand. Men altså det må I klare i jeres eget parti, det grider vi os i. Vi valgte den formandskandidat, vi mente som udgangspunkt nok var mest venstreorienteret, alt andet lige. Det mener Lars Rasmussen så ikke, det bokrager jeg.

Penge nok, siger Lars Rasmussen. Ja man kan sige, vi fik jo aldrig lov at finde smertepunktet, fordi man valgte ikke at føre forhandlingerne videre, man valgte, selv om der var en situation, hvor De Radikale og Enhedslisten var ved bordet, ikke havde meldt sig ud, der var afstand, der var krav på bordet, men vi var ikke færdige, der var heller ikke nogen, der var gået nogen vegne. Der valgte Socialdemokraterne at gå højre om, et klart politisk valg, hvor man valgte skattelettelserne frem for samarbejdet med Enhedslisten og De Radikale.

1. næstformand (**Mona Helberg**): Nu giver jeg borgmesteren en chance for at trykke sig ind, og så er listen lukket. Nej, det er ikke nødvendigt. Så lukker korte bemærkninger nu.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg vil lige vende tilbage til "Familien i centrum", fordi det er nemlig rigtigt, at da satspuljeprojektet kom til København, og der tror jeg helt sikkert gerne, at Thor Buch Grønlykke har stået fadder til projektet, tillykke med det, det synes jeg er en god indsats af Thor Buch Grønlykke. Der var det jo meningen med det, at man skulle uddanne personalet, eget personale efterfølgende i denne her metode, systemisk familiebehandling.

Men sideløbende har familiebehandling selvfulgelig fundet sted ude på Østerbro i selve "Familien i centrum". Ud fra de erfaringer har man jo fundet ud af, at det rent faktisk vil være en fordel at have det her centrale center et eller andet sted i byen, fordi der er jo en pointe i at komme væk fra skrankerne, komme væk fra skrivebordene, komme væk fra lokalcentrene, hvor man også måske næste dag ville risikere at skulle få fratræget sin kontanthjælp.

Akkurat, som vi snakkede om så sent som i går på fællesmødet med Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, at nogle gange så er det altså ikke nok, at man bare opholder sig i lokalcentrene eller socialcentrene, men at det er vigtigt at komme ud og væk, så man på den måde kan nå brugerne bedre. Det var det, Enhedslisten rigtig gerne ville have haft, og som SF og De Radikale i øvrigt er medfor-slagsstiller til, at vi kunne blive ved med at have sådan et centralt sted i byen. Jeg så gerne, at vi havde flere, for jeg synes, der er i høj grad brug for det, når man kan se, hvordan det ellers ser ud på det her område.

Jeg er ked af, at vi ikke kunne nå at være med mere i forhandlingerne, og det er jo i virkeligheden lidt det, som det her handler om. Det har ikke noget at gøre med, at vi er sure over, at I ikke vil lege med os mere, det handler jo om, at vi kender jo godt, hvor det er, I står henne i socialpolitikken, og det kunne have været et federe forlig, er jeg hundrede procent sikker på, hvis de partier, som har den socialpolitik, som jeg holder af og meget gerne vil kæmpe for i København, kunne have fået lov til at lave forlig.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Nu ved jeg godt, at vi ofte som politikere bliver beskyldt for at være mytomaner. Men der er en ting, der irriterer mig, og det er det her 100-års-traume, som åbenbart rider især den borgerlige del af salen herinde om det socialdemokratiske enevældsstyre her i Borgerrepræsentationen.

Må jeg gøre opmærksom på, at for det første kommer Socialdemokratiet først ind i Borgerrepræsentationen i 1894 på fællestiste med Venstre. Det er først i 1898, at Socialdemokratiet og Venstre tilsammen får flertallet herinde. Derefter skal vi helt op til 1917, før Socialdemokratiet faktisk får flertal. Det gør så, at i 1938 får vi en socialdemokratisk overborgmester. Men lige efter krigen mister Socialdemokratiet sit flertal og kører derefter alle sager herinde med De Konservative. Så det er faktisk først under Kramer, at vi oplever en mulighed for åbning til Venstre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Så da der 100 år, det er altså mere et spørgsmål om at få stoppet Socialdemokratiets samarbejde med de borgerlige og ikke så meget med højrefløjen, hvis det virkelig er det. I er ude efter.

1. næstformand (**Mona Helberg**): Tak for det muntre indslag.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Så fik vi læst og påskrevet. Det var noget af en fransk vask og strygning med pressefeller.

Det, der lokker mig på talerstolen, det er nu også Enhedslistens udmeldinger nu på et lidt andet område. Fordi Gorm Gummarsen var så venlig at udtrykke, at han syntes, at skattelettelserne i det her forlig, som Enhedslisten jo ikke er med på, at de skattelettelser de er uansvarlige.

Så er det, jeg vil spørge Gorm Gummarsen, men er de skattelettelser da netop ikke topmålet af, hvad man ellers kan betegne som ansvarlighed, rettidig omhu, altså noget, som Enhedslisten vel må anerkende, hvis vi nu bruger nogle tillægsord som solidaritet, hvilket betyder, at vi jo anerkender, at vi har en forpligtelse, vi har nogle aftaler, som vi må stå ved i forhold til Kommunernes Landsforening.

Er det da ikke vigtigt, at vi overholder de aftaler, som vi som politikere indgår i det store fællesskab, Gorm Gummarsen? Betyder solidaritet og fællesskab da ikke noget for Enhedslisten i den forbindelse, eller ord som gensidige forpligtelser, er det ikke noget, som Enhedslisten synes, vi skal stå ved, når vi nu indgår nogle aftaler, indgår i et fællesskab med Kommunernes Landsforening og altså resten af landets kommuner.

Det vil jeg egentlig gerne høre, hvordan Enhedslisten egentlig forholder sig til det i forhold til at taler sådan på det der lidt højere plan.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønykke (A): Jeg vil bare sige til Enhedslistens Rikke Lauritzen, at vi er helt enige i, at det er en god ide, at vi kommer væk fra skrivebordene i socialforvaltningen. I det omfang det ikke allerede er sket, så håber vi meget, at det kommer til at ske med den masterplan, som vi har igangsat, og som bl.a. gerne skal have den type resultater, at vi sørger for at blive bedre til at komme væk fra skrivebordene og mere specialiseret i vores indsats osv.

Vi har fundet 1,5 mio. kr. til "Familien i centrum", og det er vi rigtig, rigtig glade for. Vi forventer, at vi kan finde en rigtig god anvendelse af de penge, og det skulle undre mig meget, hvis Enhedslisten ikke også kan være med til at finde en rigtig fornuftig anvendelse af de penge, så vi kan videreføre de gode erfaringer for "Familien i centrum".

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Jeg skal selvfølgelig takke for, at Enhedslisten valgte at støtte Vibeke Storm Rasmussen i sin tid, det dejlige kvindemenneske. Jeg skal bare kort sige, at borgmester Mikkel Warming ved godt, hvad jeg hentyder til, den aftale, der blev lavet om de andre poster med Venstre og De Konservative i regionen, som Enhedslisten var med til. Men lad det ligge.

Jeg synes bare, det er ærgerligt, jeg har prøvet flere gange at spørge om Enhedslistens holdning til de andre områder i det her budget, ældreområdet. Jeg er med på, at borgmesteren interesserer sig meget for det sociale område, det er fint, når en borgmester rent faktisk snakker om det område, som han står i spidsen for, det er ikke altid, man ser det herinde. Men jeg vil bare gerne sige, at jeg synes også, det kunne være spendende at høre om Enhedslistens holdning til de andre punkter, til ældreområdet, de ressourcer der er kommet der, til kulturområdet, til integrationsindsatsen i Københavns Kommune, som i øvrigt går fremad.

Jeg kan ikke lade være med lige at slutte af med at sige, at borgmesteren bliver ved med at komme herop og sige, man kunne have lavet en aftale med De Radikale og os, Enhedslisten, det kunne man have gjort, hvis man havde villet. Det vil sige, at jeg forstår, at man er enig med os i, at SF selv

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

har meldt sig ud. Derfor er det ikke korrekt, hvad borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har sagt, at SF selv har meldt sig ud.

Det kunne være, man kunne have lavet en aftale med Enhedslisten og De Radikale, det skal jeg ikke kunne sige, men at SF selv har meldt sig ud, det er i hvert fald korrekt.

1. næstformand (**Mona Helberg**): Nu får Morten Kabell den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Det skal jeg love er den sidste.

Lars Rasmussen, det er fuldstændig rigtigt, at Enhedslisten i Region Hovedstaden valgte at gå sammen med Venstre, Konservative, Radikale omkring de øvrige poster end formandsposten. En af årsagerne var, at vi havde afgivet et valgløfte om, at vi ikke ville konstituere os sammen med Dansk Folkeparti, men det havde Socialdemokratiet nemlig ikke nogen problemer med. Så kan man jo overveje sine sengepartnere en ekstra gang.

Lars Rasmussen spørger desuden i et tidligere indlæg, hvem Enhedslisten så vil støtte. Så vil jeg da bare sige, at i den sidste Gallup, vi så, der så det faktisk ud til, at BØF ikke var så frygtelig langt fra flertallet herinde, så det kan jo være, at der faktisk slet ikke er brug for hverken Socialdemokratiet eller de borgerlige i næste valgperiode, og så må vi jo tage den derfra.

Det virker næsten som om Thor Buch Grønykke og Lars Rasmussen er kede af, at Enhedslisten ikke kun kritiserer budgettet, det skal jeg selvfølgelig undskyldte og beklage, at socialborgmesteren, Rikke Lauritzen også anerkender de positive elementer. Det tror jeg nu nok, vi har tænkt os at fortsætte med i partiet, faktisk anerkende der, hvor det går godt og anlægge et nuanceret synspunkt. Det har vi det meget godt med at gøre.

Så vil jeg sige til Peter Schlüter, Enhedslisten er frygteligt solidarisk, og vi er solidariske også med resten af landets kommuner, vi har ikke noget ønske om at være solidariske med regeringen. Det vil jeg så overlade til Peter Schlüter.

Den sidste bemærkning skal så være en lille intern til Allan Mylius Thomsen, han glemte jo i sin historiske redegørelse de 4 år omkring 1980, hvor Socialdemokratiet gik sammen med Danmarks Kommunistiske parti i et flertal herinde. Men indrømmet de var måske ikke specielt progressive de 4 år i virkeligheden.

1. næstformand (**Mona Helberg**): Så går vi til den næste budgettale, og det er Carl Christian Ebbesen.

Carl Christian Ebbesen (O): Tusind tak. Når Dansk Folkeparti nu står her på talerstolen og skal tale omkring budgettet som forligsparti, så er det ikke første gang, at Dansk Folkeparti har indgået en budgetaftale. Det er tredje gang, Dansk Folkeparti her i Københavns Kommune er med i en budgettale.

Men jeg vil godt sige, at det er første gang, at Dansk Folkeparti har været de afgørende mandater i forhold til, om en budgetaftale skulle laves med vi partier, som nu indgik den her budgettale, og derfor har det været et helt andet forhandlingsforløb end det, som Dansk Folkeparti normalt har været til.

Det har været sådan, at det resultat, som er kommet ud af det, det er faktisk et, som jeg både er glad og stolt af at være med i. Det er et, som jeg hellert kan gå ind for og sige, at det her er på de givne vilkår det, der er bedst for københavnernes og bedst set med dansk folkepartijøne, det var det bedst opnåelige. Det lykkedes at få sikret, at de socialt udsatte fik et markant løft. Det lykkedes, at ældre fik et løft, som var dem virkelig fortjent.

Og så endelig, den turbo-plan, der er sat på for at sikre, at vores skoler kan blive renoveret så hurtigt som overhovedet muligt, altså vi har alle de kontrakter, vi overhovedet kan nå at skrive, alle de penge, vi overhovedet kan kaste ind i at få renoveret skolerne som overhovedet muligt, de er blevet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

sikret. Selv om Dansk Folkeparti sagde nej, vi vil have endnu flere penge ind til renovering af skolerne, så vil det ikke kunne lade sig gøre at gennemføre renoveringerne hurtigere end de midler, der er lagt ind i det budget for 2009. Det er jeg stolt af, for skolerne trænger til at blive renoveret, de trænger til at blive løftet.

Hvis vi kigger lidt omkring diskussionen om, hvornår de forskellige udgifter er lagt, så har det også været afgørende for Dansk Folkeparti, at man får placeret udgifterne på det rette år, altså forstået på den måde, at hvis det er, at man ikke kan nå at lave en cykelsti før i 2010, så er det jo fuldstændig åndssvagt at lægge beslag på et råderum i 2009 for at gennemføre den cykelsti, hvis den alligevel ikke bliver til noget før 2010.

Så det vi har gjort og været med til det er at sikre den periodisering af, hvornår borgerne kan forvente, at de forskellige anlægsudgifter kommer igennem. Det har vi været med til.

Jeg er også glad for at sikre, at på trods af de mange kommentarer, der har været, at så er København stadig en cykelby, og det er stadig en by, hvor cykelstier og sikkerhed for cykelfrafkanterne står meget højt på listen.

Nogle af de områder, for at være mere konkret, som jeg synes, Dansk Folkeparti er særligt glade for, det er, det siger sig selv, at der er skabt forbedrede forhold på ældreområdet. Jeg er rigtig glad for, at vi i forhold til madpriserne har kunnet holde dem i ro, at vi har kunnet sikre, at der ikke sker ekstrordinære prisstigninger på maden. Der er mange ældre, hvor det betyder noget, om maden stiger, det har vi sikret, at den ikke gør.

Det gjorde næsten helt ondt i min mave, dengang Klaus Bondam stod heroppe og latterliggjorde, at den skattestigning, der er givet til københavnere ikke betød noget, for det var noget med bare et par liter mælk og en pose gulerødder.

Men jeg har lyst til at sige til borgmester Klaus Bondam, at for nogle mennesker i denne her by, der er nogle pensionister, der er nogle kontanthjælpsmodtagere, der er nogle udsatte grupper, for hvem det faktisk betyder noget at få nogle få hundrede kroner ekstra i hånden. Hvor det virkelig er afgørende, om de har råd til at købe lidt ekstra og have lidt ekstra penge på lommen, og de mennesker, de er nu blevet sikret en lille skatteletelse.

Det er jo sådan, når man sænker skatten på de kommunale budgetter i modsætning til dem, der betaler topskat, når man sænker skatten på de kommunale budgetter, så giver det faktisk mest til dem, som bor i lejlighed, til de familier, som bor i lejlighed i forhold til dem, der bor i ejerboliger, fordi dem der bor i lejlighed har ikke rentefradragstreten. Derfor slår skatteletelsen simpelt hen hårdere og bedre igennem i forhold til de traditionelt økonomisk svageste grupper. Så det er jeg glad for at kunne være med til.

Det er også i forhold til en bedre nominering på plejehjemmene i ydertimerne, jeg er frygtelig ked af, at når klokken bliver hen ved 16 om eftermiddagen på vores plejehjem, så er der stort set ikke noget personale på vores plejehjem, andet lige det beredskab, der skal være for at passe dem. Men der er ikke plads til aktiviteter. Der bliver nu et løft i de der ydertimer, således at der er mulighed for at skabe nogle aktiviteter eller sikre en bedre normering også efter kl. 16 på vores plejehjem.

Jeg er også glad for, at vi gør noget for at sikre, at der bliver lavet flere demenspladser. Det er fuldstændig urimeligt, at erklæret ældre demente, at de ikke kan få en specialplejehjemsplads, hvor der kan blive taget hånd om det helt specielle, det er at være dement, for det kræver en speciel håndtering, det kræver også, at personalet ved, hvordan man skal håndtere folk, der har demens. Derfor er det vigtigt, at vi får sikret, at også demenspladserne bliver sikret. Det sker også med den her aftale.

Så en anden ting, som jeg også har været engageret i, det er det her med, at vi har været ude og lukke nogle aktivitetscentre, på grund af at der bliver færre ældre i byen, og derfor er det vigtigt, at der bliver skabt noget liv både på vores plejehjem, men også i lokalområdet simpelt hen til nogle fester, noget dans eller nogle foredrag ude på de enkelte plejehjem. Der er sikret en pulje til det, og den forventer jeg mig faktisk meget af, at der kan ske nogle aktiviteter på det område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Forði der er også brug for, at almindelige ældre, ikke nødvendigvis svage ældre, men bare ældre, som gerne vil have et sted, hvor de kan samles eller komme til en fest, at der også skabes mulighed for det. Der er afsat en lille pulje til det på et par millioner kroner, og jeg glæder mig til, at vi skal have udmøntet den og se, hvad vi kan få ud af den i forhold til liv og glade dage for de ældre, som har mulighed for at deltage.

Så er der omkring styrkelse af medicinhandteringen, det er faktisk noget af det, som ældre mennesker dør af, de dør, hvis det er, at de får en forkert medicin og nogle gange også på det forkerte tidspunkt. Det kan være livstruende.

Der er også, og det er specielt det, som jeg tænker på, at de penge, der er ekstra, der er afsat i den her budgetaftale, at den kan bruges til, det er f.eks. ældre, som får 4 eller 5 forskellige præparater, at man ikke er klar over, hvordan de indvirker på hinanden. Der er det vigtigt at få lavet en udredning, således at man bliver klar over, om man kan give nogle andre produkter for at komme ned på de her helt maksimale to medicinske præparater, fordi det er ikke godt at blande forskellige medicinske præparater med hinanden.

Jeg er helt overbevist om, at de her penge til styrkelse af medicinhandteringen, at det kan være med til at sikre både bedre og længere liv for mange af vores ældre.

Så er der også afsat penge til at give et tilskud til nedsættelse af egenbetalingen på nærgymnastik. Det tror jeg bare er utroligt vigtigt, at vi også sikrer, at man på ældreområdet har mulighed for at lave aktiviteter, dyrke gymnastik og gøre noget ved det. Det er Dansk Folkeparti utroligt glade for, at det er kommet igennem denne her aftale.

Der er masser af andre gode ting i den her aftale, og som jeg startede med at sige, at jeg er stolt af at være med i den her aftale, det vil jeg også slutte af med at sige, det her er en god aftale for københavnere, og det er en god aftale, som vi i Dansk Folkeparti er glade for at have været med til at strikke sammen.

(Kort bemærkning.)

Sonja Petersen (O): Dansk Folkeparti er meget imod Ungdomshuset både verbalt og økonomisk. Det er ikke en skønhedsplet i Nordvest, det ligner faktisk noget, som Flügger eller Sadolin har til huse derude. Derfor stemmer Dansk Folkeparti imod, hvad der har med Ungdomshuset at gøre.

Jeg vil opfordre de socialistiske partier til at stemme nej til forslaget. Huset derude ligner noget, ja, der er slået plader på samtlige hele underetagen, og det er, hvad man gør ved et hus til nedrivning, så det ikke skal besættelse. Det ligner en slagmark, så jeg håber, de socialistiske partier vil stemme nej til det forslag.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg giver ordet til Klaus Bondam, for en, borgmester, for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning.)

Borgmester Klaus Bondam: Jeg vil sige til fru formand, det er ikke borgmester for en kort bemærkning, det er til udløbet af denne her valgperiode. Så jeg synes, vi skal holde perfiditeterne inden for en rimelig grænse i aften.

Nå, jeg vil blot sige, at det er en af de mange ting i budgetaftalen, som Det Radikale Venstre er rigtig glad for og også gerne vil kvittere over for Socialdemokraternes arbejde i den her forbindelse, nemlig ved at sikre den alternative ungdomskultur i København, det er meget klædeligt, at man har påtaget sig det ansvar.

Den sidste taler, ja, det viser jo den skingre holdning, som et borgerligt mindretal i København har i denne her forbindelse og ikke kan give plads til den mangfoldighed, der er i vores by.

Så skal jeg sige til Carl Christian Ebbesen, at samtlige af de, der ikke samtlige, men omkring 95 pct. af de anlægsprojekter på legepladsområdet, som var planlagt til at blive gennemført i 2009, kunne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

og ville være blevet gennemført i 2009, hvis altså ikke man havde indgået det her budgetforlig og lavet det her anlægsloft.

Den liste, der dokumenterer det, den blev udleveret ved teknik- og miljøudvalgsmødet i går, hvor Carl Christian Ebbesen's kollega Karin Storgaard havde meldt afbud. Men jeg er sikker på, at hun kan videregive den fra forvaltningens netportal til sin partifælle.

Jeg bliver bare nødt til i samme forbindelse også at henvende Carl Christian Ebbesen og Dansk Folkpartis opmærksomhed på det notat, der er udarbejdet i Teknik- og Miljøudvalget, der hedder notat om konsekvenser af budgetforlig 2009, hvor det ganske klart og tydeligt fremgår, hvad ikke mindst udskyldelsen og måske endnu mere forfærdeligt ved annullering på bl.a. cykelområdet betyder for kølrefremkommelighedsarbejdet i København. Vi sætter det helt i stå i 2009 desværre. Men alt det kan man finde på teknik- og miljøforvaltningens hjemmeside.

1. næstformand (**Mona Helberg**): Ja tak og en undskyldning til borgmester Klaus Bondam fra formanden.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Jeg er fuldstændig enig i Carl Christian Ebbesen's fremlægning specielt på ældreområdet, at der har været et forlig, som løfter området gevaldigt. Jeg tror ikke, man kan undervurdere vigtigheden omkring, at vi har sat madpriserne i ro, fordi vi kan jo sådan set se i resten af landet, hvordan priserne stiger på ældreområdet, hvor serviceforringelsesmedførende, det er for de ældre, som specielt kun har folkepensionen og ATP pr. måned. Det er en utrolig stor udgift, og mange af dem har faktisk været nødsaget til at vælge maden fra, fordi de netop ikke har haft råd til det.

Der mener jeg, at vi med det her budgetforlig kan være stolte og sige, at vi ikke bare har været ude og sige, at det er vigtigt med den korrekte ernæring og den rigtige mad fra kommunen, men at vi også handler, og derved har det ikke medført, at der er kommet stigninger på ældreområdet.

Jeg er fuldstændig enig med den fremlægning, som Carl Christian Ebbesen også fremførte her fra talerstolen på en lang række andre områder på ældreområdet, bl.a. normeringen omkring eftermiddagen og tidlige aftener på plejehjemmene. Men jeg mener også, at det er vigtigt at sige, at vi faktisk også med vores budgetforlig for næste år har medvirket til, at der kom et sundhedscenter for de kræftramte. Jeg mener, det er ret vigtigt, at vi hele tiden kan optimere behandlingstilbuddene for de kræftramte i byen. Nu er det utrolig glædeligt, at vi i fremtiden kan sikre alle de kræftramte og ikke kun de 4 diagnoser, som man hidtil har sikret, et træningsforløb på det eksisterende sundhedscenter, der ligger på Østerbro, men i fremtiden vil kunne sikre alle de kræftramte her i byen med et træningsforløb med et tæt forløb med Kræftens Bekæmpelse.

Jeg tror, at man absolut ikke kan undervurdere de penge, der er blevet afsat til anlægget, det nye sundhedscenter, der kommer til at være ude på Østerbro. Men jeg er utrolig stolt af det budgetforlig, der er ...

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen Enhedslisten er sådan set også rigtig glad for det, der er kommet på bordet i forhold til ældreområdet.

Jeg bliver lige nødt til at sige, at mens vi forhandlede, så var imødegåelsen af prisstigninger for de ældre mad sådan set stadig væk også på bordet, det var ikke noget, vi var ligeglade med, mens vi forhandlede.

Så medmindre Socialdemokraterne, efter de sagde farvel og tak til os, og det tvivler jeg lidt på, fordi det er ikke det, jeg ellers har hørt, havde smidt de penge væk, så er det noget, der har ligget på bordet hele tiden.

Men det er rigtig dejligt, at der ikke kommer prisstigninger på de ældre mad, eller gør der nu det? Så vidt jeg husker, så var det nemlig et helt andet beløb, der var på bordet i forhold til det ønske-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

forslag, vi havde, eller da vi skulle forhandle om det i udvalget i sin tid før sommerferien. Men nu kan jeg så også se, at der kun står for hjemmeboende. Derudover, så vidt jeg kan se, men det kan godt være, at borgmesteren i sin tale senere ... altså det beløb, jeg har fået fra forvaltningen, var i hvert fald omkring 13-15 mio. kr., men det har vist også noget at gøre med elstigninger og varmeprisstigninger. Det er jo så i hvert fald det, der ikke kommer de ældre til gode.

Så er det, jeg godt vil spørge Dansk Folkparti: Ville det ikke være dejligt f.eks. at have lavet ældrepleje for de 145 mio. kr., som nu går til 20 kr. i snit pr. københavnere? De kunne have lavet rigtig meget fedt velfærd for de penge.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg må bare sige til Enhedslistens Rikke Lauritzen omkring det her med, hvor meget man kan lave, at der er en økonomisk ramme, der er lavet en aftale med Kommunerne Landsforening omkring, hvordan budgettet er. Budgettet i Københavns Kommune, jeg tror faktisk, jamen jeg ikke tror, jeg ved, det er det største nogen sinde, og jeg tror også, at de stigninger, der bruges, altså 2,9 mia. kr. på anlægsområdet og næsten en halv mia. på drift, at det er historisk højt.

Jeg tror, man skal tage den i den rækkefølge, som man nu kan. Vi har udsat grænsen til det maksimale, oven i købet har det været muligt også at lave en skatteletelse, som denne her gang både kommer københavnere til gode, men også dem der tjener mindst, også pensionisten for også del i denne her skatteletelse. Det er grunden til, at Dansk Folkparti er med i den.

På cykelområdet vil jeg bare sige, at i forhold til cykelstierne må jeg sige til Klaus Bondam, gør dig klar, se at få lavet de cykelstier, vi ved, de kommer, for at bruge dem i 2009 for at få dem forbedret, så vi kan få de cykelstier færdige hurtigst muligt. Det er vi fælles om det projekt.

Hvad derudover, som Klaus Bondam så var frygteligt ked af, det var det her med, at der til cykel-parkering og andet, nedlæggelse af parkeringspladser, at det var blevet udsendt og afløst. Der må jeg bare sige, at det står jeg ved, jeg står ved, at der også skal være plads til, at man skal køre i bil i København og ikke kun på cykel.

Til sidst så vil jeg gerne takke for de pene ord fra Ikram Sarwar, jeg er glad for, at der er nogle ting, vi kan være fælles om, når bare resultatet er godt. Ikke mindst vil jeg takke Venstre og Konservative, som i den grad har stået sammen med Dansk Folkparti og sikret den her aftale. Og det er kun, fordi vi har stået sammen, at det er lykkedes at sikre den.

(Kort bemærkning).

Anne Yang (A): Det er Enhedslistens Rikke Lauritzen's bemærkninger om, at pengene til at holde madpriserne for de ældre i ro har været på samtlige budgetudspil fra Socialdemokraterne, der kalder mig herop. Fordi det er jo sådan set ret naturligt, når det er en hovedprioritet for Socialdemokraterne, uanset hvem vi forhandler med, så står det på regnearket.

Nu er det jo ikke min opgave at citere fra forskellige regneark her fra talerstolen, men når Rikke Lauritzen, at det hele tiden har stået der, så vil jeg sige: Ja, det er korrekt, og det er, fordi det er en socialdemokratisk prioritet, som vi ville have igennem.

Så har vi så været så heldige, at vi med de borgerlige har kunnet få en række gode og fornuftige prioriteringer på lige netop dette område, sundhedsområdet og ældreområdet, igennem også. Der er kommet ekstra ting ind, som vi har fået mulighed for at prioritere, fordi det også har været prioriteret af de borgerlige.

Det synes jeg sådan set er noget af det, der kendetegner det her, at det løfter ældreområdet og sundhedsområdet for første gang, mens vi har siddet her i Borgerrepræsentationen, og det er noget, som vi som Socialdemokrater er rigtig glade for, en af grundene til, at vi synes, det her er et rigtig godt budget.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Rikke Lauritzen (Ø): Men jeg er da glad for, at Anne Vang så bekræfter, at løftet på ældreområdet allerede var i spil, mens Socialdemokraterne forhandlede med venstrefløjen. Fordi tidligere i aften har det kunnet lyde lidt, som om man absolut intet kunne få igennem med venstrefløjen på lige præcis det område.

Det er jo ikke rigtigt, og det er jo heller ikke rigtigt, hvis man læser i hvert fald min budgettale, fordi det handlede i høj grad også om de her områder.

I forhold til Carl Christian Ebbesen, jamen det er jo så det, der er forskellen på vores partier i forhold til aftaler med KL og regering, og jeg ved ikke hvad og alle mulige andre bureaukrater, så betyder det bare ikke nær så meget for os, som det vil gøre at lave decideret velfærd ude hos borgerne.

Man kan sige, ja, en skatteletelse det er også noget, der kommer folkepenisionister til gode, selvfølgelig gør det det, det gør det ved alle borde, der betaler skat, og man betaler jo også skat af sine overførselsindkomster. Men i forvejen er det jo ikke, fordi at der er så meget at tage af i forhold til at lave en skatteletelse.

Fordi hvert eneste år i de sidste jeg ved ikke hvor mange år, så har samtlige partier i Folketinget, bortset fra Enhedslisten, jo sidet og bruger en vis god procentdel af overførselsindkomsterne, bl.a. folkepensionen til at kunne bruge til at lege julemand, når deres satspuljefordrag er forbi eller er blevet taget.

Jeg er klar over, at der er røster rundt omkring, bl.a. fra Carl Christians parti og fra Anne Vangs i øvrigt eller fra Anne Vang selv i hvert fald, om at droppe den satspulje. Det ville være rigtig dejligt, hvis I gik med, jeg kan sige så meget, at det er sådan set bare om at stemme ja om ikke så forfærdelig lang tid inde i Folketinget, fordi der kommer Enhedslisten igen igen med forslag om at afskaffe satspuljen. Så må vi se, om der er handling bag ordene der.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam:** Tak for det.

Jeg skal blot sige til Dansk Folkeparti Carl Christian Ebbesen, fordi jeg tror, der var noget, han havde misforstået, at langt de fleste af de cykelparkeringsprojekter, der var planlagt, i langt de fleste tilfælde er udsendt.

Jeg skal også gøre det klart, at det her har nogle personalemæssige konsekvenser for en lang række medarbejdere i teknik- og miljøforvaltningen. Det er jo sådan, at selv om projekterne er udsendt til 2010, så er der ingen af os, der ved noget som helst om, hvordan KL-aftale, anlægsloft osv. osv. ser ud, før til næste sommer eller tidligst. Så derfor kan vi ikke med de få personaler, vi har tilbage, gå i gang med at planlægge og projektere projekter, der er udsendt til efter 2009. Det ville være fuldstændig uansvarlig offentlig ledelse.

Jeg er sådan set meget, meget glad for, at min direktion har gjort helt klart, at sådan spiller klave-ret ikke. Vi projekterer kun de projekter, hvortil Borgerrepræsentationen har bevilget projektmidler, projekteringsmidler, anlægsmidler osv. osv. Jeg tror i øvrigt, at det er de ting, der også gør sig gældende i forvaltningsloven, men det ved økonomiforvaltningen sikkert meget mere om. Alt andet er ikke tilladt, altså at sidde og arbejde med projekter, som Borgerrepræsentationen ikke har godkendt.

(Kort bemærkning).

Wallait Khan (U): Carl Christian Ebbesen har været her, og han er meget stolt af det forlig. Det skal han også være, men nu når vi taler om ældrepolitik, det har vi jo diskuteret meget i udvalget, og det samlede udvalg har været enig om de fleste af de ting, og det er kun godt, at I er med i forliget nu.

Men det, vi forventer fra Dansk Folkeparti faktisk nu, det er, hvad kan vi københavnerne forvente, at I vi gøre for trafikanterne, fordi her har vi set Karin Storgaard stå gang på gang, gang på gang og kritiseret, og det har jeg også gjort, og Venstre har også gjort det, den politik man har haft fra Klaus Bondams side og Socialdemokraterne. Vi har også støttet ham, han har gjort det vanskelige og van-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

skeligere for trafikanterne og bilisterne på grund af mangel på parkeringspladser og en hel masse veje, som har prøvet at gøre snævrere og snævrere og skabt kø og alt det her.

Men så er spørgsmålet nu, hvad har Dansk Folkeparti opnået på grund af det her forlig for trafikanterne. Bliver der nogle forbedringer omkring parkeringspladser eller hvad.

Tak.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen til Wallait Khan kan jeg bare lynhurtigt sige, ja, der bliver lavet mange flere parkeringspladser med den her aftale. Der er indgået aftaler om køb af parkeringshuse, faktisk allerede nu her, lige så snart vi vedtager aftalen, vil det ske.

Der er også lavet aftale om flere skraparkeringspladser, således at der bliver mulighed for flere at parkere bilen. Det er der også et behov for, fordi der simpelt hen er flere københavner, der har bil, end der er parkeringspladser i København. Så det er der og heldigvis for det.

Til Klaus Bondam vil jeg blot sige, at Dansk Folkeparti mener, at cykelstier og det at kunne køre trygt på cykel i København, at det er et højt prioriteret område. Jeg er faktisk indstillet på, at hvis Klaus Bondam kan bidrage til at komme med nogle løsninger, så er Dansk Folkeparti indstillet på at være med til at arbejde for det. I hvert fald kan jeg sige, at i forhold til selve cykelstierne har Dansk Folkeparti ikke været inde og aflyse projekter på det område, fordi det ville vi ikke være med til, der skal bygges flere cykelstier i København.

Endelig til Enhedslisten, så vil jeg bare sige omkring det med madpriserne, jeg er da ikke et sek-kund i tvivl om, at der også findes rigtig mange gode initiativer og gode ideer selv i Enhedslisten, det skulle da være mærkeligt, om ikke Enhedslisten syntes, at madpriserne skulle sættes ned.

Det skulle da også være mærkeligt, om man ikke syntes, at socialområdet skulle løftes. Det skulle også være mærkeligt, om ikke også Enhedslisten mener, at man skal give flere penge til ældreområdet. I det hele taget er det jo kendtegende for Enhedslisten, at uanset hvad man spørger Enhedslisten om, så skal det offentlige give mere til de her grupper.

Men virkeligheden er jo, at det også skal betales, og det er også grunden til, at jeg i Enhedslistens budgetudkast kan se, at de vil sætte skatten op på 0,3, det går faktisk ud over den almindelige pensionist, uden at der nødvendigvis kommer penge tilbage med forbedringer. Det er da associalt over for dem.

1. næstformand (Mona Heiberg): Nu tror jeg, hvis man ønsker en kort bemærkning efter det her, så skal man indtegne sig nu under borgmester Klaus Bondams 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg skal forsøge at gøre det kortere.

Til Carl Christian Ebbesen: Køb af p-huse stod i budget 2010, og der er tale om en fremrykning, og det er vi fra Det Radikale Venstres side kun glade for, det har vi kvitteret for mange gange, også det synspunkt, at vi gerne ville acceptere fremrykninger for at nå måltallet for 2009.

Som jeg sagde i min ordførtale, så er vi købet i arbejdstøjet og klar til konstruktivt at medvirke. Vi har også noteret os, at der er en bufferpulje, og der vil vi naturligvis komme med indspil også i forhold til cykelprioriteringsområdet.

Vi har noteret os Dansk Folkepartis glæde ved cykelstier, og det glæder vi os til at samarbejde om.

Så må jeg dog sige, at omkring skraparkeringerne må jeg gøre helt klart, at man ikke alene har udsendt, men man har annulleret parkeringsstrategiens anlægsrumme på 7 mio. kr., og man kan altså ikke anlægge skraparkeringspladser uden at skulle finde nogle penge til nogle karisten og noget ma-ling osv. osv. Det vil jeg blot lade stå klart, men det må forligspartierne finde ud af, hvis man altså vil-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

terligt ønsker flest mulige skråparkeringspladser hurtigst muligt. Jeg tror ikke, det er så sjovt at være københavnsk barn og barncyklist og ude på gaden osv. osv.
Men lad nu det ligge. Hej.

1. næstformand (Mona Heiberg): Nu kommer den sidste korte bemærkning, og jeg kan mærke, at trætheden begynder at vise sig hos medlemmerne.

(Kort bemærkning)

Karin Storgaard (O): Jeg vil sige, at det er jo ingen hemmelighed, at Dansk Folkparti snart igennem flere år har været indforstået med, at vi skulle have nogle flere cykelstier. Vi har også været med til at pege på, at der skulle være cykelparkering. Det er rigtigt, at noget af det er blevet udskudt, og det er vi selvfølgelig kedte af, men det hænger ligesom sammen med det, jeg sagde før, man er nødt til at prioritere, når vi ikke har penge til at få det hele.

Så er der vedrørende parkeringspladserne, det er også lidt svar til Wallait Khan, der spurgte, hvad vi havde fået ud af det. Men altså der kommer jo trods alt nogle parkeringshuse, men det er rigtigt, vi har et underskud i København, men det er da bedre end ingenting at få købt nogle parkeringshuse, så vi kan komme i gang med at dække nogle af alle de parkeringspladser, vi mangler i byen. Det er jo flere tusinde, vi mangler.

Det som vi så har et problem med, og som vi ikke rigtigt er kommet videre med, det er med pendlertrafikken i byen. Det afhænger jo lidt af, hvad man kan finde ud af måske med Socialdemokraterne, eller hvis borgmester Klaus Bondam ændrer holdning, at vi måske kan få talt med omegnskommunerne om at lave de her parkeringspladser i udkanten af København og ved S-stationer og regionalgestationer, og det som hovedstadsregionen også har givet udtryk for, at det vil de meget gerne være med til.

Så det håber vi da, vi kan komme i gang med, så vi kan få stoppet op for pendlertrafikken og i øvrigt også få en bedre kollektiv trafik.

1. næstformand (Mona Heiberg): Vi går til den næste budgetordfører.

Borgmester Mogens Lønberg: Den her valgperiode har været mere end tusind dage, faktisk 1.013 dage. Men der er ingen tvivl om, at for os Konservative og for københavnere er den her dag, den 9. oktober, den bedste af dem alle sammen. Jeg vil sige ikke mindst for de svageste københavnere, der er der ingen dag, der har givet så meget perspektiv som den dag i dag, hvor vi nu endelig vedtager budgettet for næste år.

Jeg vil gerne starte med at kvittere for det her samarbejde, som har ført frem til den her budgetaftale, kvittere til Socialdemokratiet, kvittere over for mine borgerlige venner i Venstre og Dansk Folkeparti. Jeg synes, vi har lavet et brandhamrende godt stykke politisk arbejde med den her budgettale.

Hvis jeg skal sætte to overskrifter på den, så hedder det social ansvarlighed, og det hedder økonomisk ansvarlighed, og de to ting vil jeg gerne uddybe i det videre.

Social ansvarlighed har vi været en del inde på undervejs, det er set fra de svageste borgers synspunkt den bedste budgettale, ikke bare i denne periode, jeg tør også godt tage alle de 7 år, jeg har snart været med herinde og sige, det er den bedste i de 7 år, jeg har været med i politik. Det er jeg rigtig, rigtig stolt over.

Andre har været inde på, hvad det er for nogle gode ting, så det vil jeg sådan set ikke trætte jer med, jeg vil bare sige, at jeg er hamrende glad for, at der i år er penge sat af til de ældre. Sidste år, hvor SF i den grad gjorde indhug i puljen til borgmesterområdet, der var der ikke rigtig plads til overhovedet at tænke på de ældre, det vil jeg virkelig kvittere for, at det er der i år hele vejen igennem.

På sundhedsområdet også og på børneområdet og på trafikområdet, hvor vi også har fået en forståelse for, at skråparkeringer, jeg tror, hvis der er vilje, og det er der, så er der også vej med hensyn til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

de her penge, Klaus Bondam lige før var inde på. Men at vi også kan komme videre med at sikre nogle billige ekstra parkeringspladser for københavnere.

Som sagt så er det også en økonomisk ansvarlig aftale, og det er den, fordi den samtidig er realistisk, og fordi den sikrer, at vi hjælper de andre kommuner i Danmark, som havde svært ved ellers at få enderne til at nå sammen.

Det er tankevækkende, når jeg undervejs her i aften, og andre undervejs i aften har forsøgt at udfritte de partier, som ikke er med i aftalen om, hvad de egentlig havde tænkt sig at gøre i forhold til at overholde den aftale. Ja, man hører fra Enhedslisten, jamen det står jo ikke noget sted direkte i KL-aftalen med Københavns Kommune. Nej, kære Enhedsliste, det tror jeg alle ved, at hvis man laver aftaler mellem KL og staten, så sidder man ikke og specificerer ved navns nævnelse, hvilken kommune der så skal gøre sådan og sådan, det tror jeg heller ikke, at Enhedslisten ville bryde sig om, at man lavede aftale på den måde. Nej, det er solidaritet, der bærer hele aftalekomplekset, og det er det, der er så rart, at det nu er lykkedes.

Specielt er jeg glad for, at Socialdemokraterne hvad det angår har indset, hvor vigtigt det er, at landets største kommune viser vejen. Vi kæmpede jo, det husker vi nok, sidste år også for, at vi skulle hjælpe det samlede aftalekompleks på vej bl.a. ved en skatteletelse. Det lykkedes som bekendt ikke sidste år.

Der fik vi så i løbet af året smækken, hele kommunedanmark fik jo smæk, fordi vi ikke viste solidaritet for et år siden. Siden har Socialdemokratiet i den grad forstået, hvor vigtigt det er, at København viser vejen, og det vil jeg endnu en gang kvittere for, at det er lykkedes med den her aftale.

Og så til alt det omkring, jamen velfærd. Det er jo forfærdeligt at høre på, hvor lidt velfærd der kan komme til københavnere, og så står man og lister op alle de mange projekter, som er udsat eller annulleret. Jamen der er jo ingen partier i denne her sal, som ikke skulle ud i nøjagtigt den samme øvelse af den simple grund, at vi ikke har mulighed for rent fysisk at gennemføre så mange anlægsprojekter.

Den anlægsramme, der ligger nu på 2,9 mia., den er ikke realistisk i den forstand, at vi når det ikke. Det tror jeg i og for sig, de fleste partier også er klar over, at der er overliggerten sat i hvert fald sådan, så det er luft, vi kommer ikke op på 2,9. Så vi vil under alle omstændigheder skulle ud i en udsydelsesproces. Så skal der så at sige sættes projektnavne på.

Jeg vil så i øvrigt sige, budgetforhandlingerne har i hvert fald vist, at der et sted i Københavns Kommune, hvor vores styresystem godt kan forbedres, så er det på budgetteringen af anlægsbudgetter, det tror jeg i og for sig, vi alle sammen er enige om.

Til sidst vil jeg egentlig bare sige lidt omkring det politiske arbejde. Jeg har jo kvitteret over for Socialdemokratiet, jeg er glad for, at man viste mod, ansvarlighed, at man var parat til et kursskifte, hvor man nu har lavet noget med det, der sådan næsten frysende siger, de borgerlige.

Jeg skal ikke blande mig i, hvorfor Socialdemokratiet og de gamle venner ikke er så gode venner mere, men utroskab et eller andet sted er nok en af forklaringerne på det. Nu har Socialdemokratiet så indgået et fornuftsægteskab, og jeg tror sådan set, det er bedre at være i et fornuftsægteskab end i et ægteskab, hvor der er utroskab. Så jeg hilser sådan set Socialdemokratiet velkommen i det her fornuftsægteskab.

Jeg håber så også, at fornuftsægteskaber de holder, at de er holdbare, og skulle Socialdemokratiet ved næste års budgetforhandlinger pludselig længes efter de gamle venner, der vil jeg bare sige som godt råd til Socialdemokraterne: gå aldrig tilbage til en fuser.

Så vil jeg bare afslutningsvis sige, at de partier, som ikke er med, dem håber jeg også, vi kan få et godt samarbejde med i det kommende år. Altså jeg har i hvert fald fra borgmester Bondam hørt positive toner om, at vi selvfølgelig er ikke sure, siges der, vi er i arbejdsøjlet. Det tror jeg, kære alle partier, også vil gælde SF og Enhedslisten på de områder, hvor vi kan være enige ude omkring i de enkelte udvalg. Det synes jeg, vi skylder københavnere.

Men det var ordene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

1. næstformand (Mona Helberg): Der er ingen, der har meldt sig med nogle ord til denne budgettale, så vi går videre.

Wallait Khan (U): Efter 5 timer er der ikke så mange, som vil stille spørgsmål.

I dag har vi set, at Det Radikale Venstre er skuffet, og så er Enhedslisten og SF også. Men vi, som sidder som løsgængere, vi er ikke så skuffede, tværtimod synes vi, at nu o.k. med det skiftende flertal giver os måske også mulighed for næste gang at komme ind i varmen. Det kan godt være os, der næste gang skal sikre, at der bliver et budgetforlig, det håber vi.

Selvfolgelig er Det Radikale Venstre meget meget sur, men vi har set i de sidste flere år, at Det Radikale Venstre har været i varmen, og de var i stand til at gøre meget. Men hvad har man gjort omkring trafik, har vi fået flere busser i byen, har vi fået billigere busser i byen, nej, tværtimod, man har gjort alt for at jage bilisterne væk og gøre ingenting for at give den kollektive transport muligheder.

Man har kun satset på én ting, cyklist, cyklist. Det er også godt, men hvad har man gjort for at sikre cyklisterne, ikke så meget. Så vil man sige, vi har flere cykelstier, ja o.k., men hvordan cykler cyklisterne i byen, så farligt, og det kræver mange ting.

Nu har der været stor diskussion, stor politik har været til diskussion faktisk, men så synes jeg, at vi også skal snakke om de små ting, måske koster det ikke så mange penge, men det er meget, meget vigtigt, at vi skal tale om det, og vi skal også afsætte penge til disse ting.

Jeg vil ikke komme efter meget af, hvad De Radikale ikke har gjort, men jeg vil sige, folk i byen er meget, meget sure på borgmester Klaus Bondam, hans måde at tackle problemerne omkring parkeringspladser. Man har bare nægtet gang på gang, at der er så mange problemer omkring parkeringspladser, men så går vi videre, vi må håbe, at det nye partnerskab kan give et løft til det her.

Så kan jeg lige så godt starte med at sige, at jeg har foreslået, at vi skal give en chance til modersmålsundervisningen, indtil nu har det været til 7. klasse, men så har man nedsat den til 5. klasse. Nu er det Enhedslisten og mig. Enhedslisten har foreslået, at vi skal afsætte 5 mio. kr., jeg har foreslået, at det skal være 7 mio., og hvis vi ikke får 7 mio. ifølge mit forslag, så skal vi gå til Enhedslistens forslag.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi afsætter penge til det her formål, fordi det vil gøre, at de københavnere skolebørn kan blive dygtige til deres videre skolegang. Det har vi erfaringer alle andre mulige steder fra. Jeg er sikker på, at det er vejen frem, at vi skal give chancen til indvandrerbørn, at de kan lære deres modersmål, og så kan de også udvikle deres danskundskaber, og det spiller en rolle for deres dygtiggørelse i fremtiden.

Så er der spørgsmålet om at bekæmpe diskriminationen og skabe tolerance, det er meget, meget vigtigt, at vi afsætter nogle penge. Jeg har foreslået 3 mio. kr. i en pulje, hvor forskellige foreninger, moskeer og kirker og forskellige projekter de kan få støtte til at køre kampagner mod diskrimination. De skal også være i stand til at holde nogle møder, hvor de kan diskutere, hvordan kan vi skabe tolerance i byen og i samfundet. Jeg synes, at det er et lille bitte beløb, men man skal prioritere det her.

Jeg snakkede om cyklisternes sikkerhed, og vi har set i København, at det er godt, at vi får flere og flere cyklist i byen, men det er også vigtigt. Jeg vil ikke nægte, at der er behov for flere og bedre cykelstier, og der er også behov for cykelparkeringspladser.

Men vi kan ikke ignorere deres sikkerhed, og i dag, vi kender situationen alle sammen, at cyklisterne kører meget, meget farligt. De cykler i byen, selv om de er fulde, de taler i telefon, de sender sms-beskeder, og så cykler de bare videre, og så pludselig kommer der en cyklist med raketfart, og han sætter sig selv og andre i fare. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi skal have nogle penge i en pulje på 2 mio. kr., hvor folk kan søge penge, og så kan de også lave kampagner, eller måske kan vi gøre det fra kommunens side for at gøre cyklisterne mere ansvarsbevidste overfor, hvordan de skal cykle i byen. Og selvfølgelig er det vigtigt, at vi også forsetter andre projekter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

For at bekæmpe ensomhed hos indvandrere, pensionister og kvinder så har jeg foreslået, at vi skal afsætte 3 mio. kr. Det er også vigtigt, fordi alle mulige organisationer, moskeer og indvandrerforeninger kan søge om penge. Jeg synes, at vi skal etablere flere væresteder, og moskeer og indvandrerforeninger skal også betragtes som væresteder for indvandrepensionister. Så skal vi også give dem tilskud til, at de kan lave forskellige aktiviteter for dem. De få væresteder, vi har, de skal have mulighed for at få støtte for at gøre det mere attraktivt for dem.

Og så er der idrætsforeninger. Det er også vigtigt, at vi støtter forskellige idrætsforeninger, og samtidig skal vi have en pulje, hvor økonomisk svage familier og deres børn, som ikke har mulighed for at blive medlemmer af forskellige idrætsforeninger, kan få støtte, og de kan støttes med den pulje. Jeg har foreslået 4 mio. kr., og jeg synes, det er vigtigt.

Så har jeg nogle hensigtskræfter, det koster ikke noget, men vi viser bare, at vi er indstillet på, eller vi tænker på at løse de her problemer, og vi kan diskutere dem i fremtiden. Jeg har f.eks. foreslået igen, at vi skal arbejde på at have et selvstændigt indvandrerplejehjem, det er meget, meget vigtigt, fordi det er en udfordring i fremtiden, og vi skal tænke i disse baner. Vi kan også finde nogle afdelinger specielt for indvandrere, hvor de har personale, som taler deres sprog, og de kan også få deres mad, så det på den her måde bliver godt for dem, og det bliver også godt for os.

Samtidig skal vi også prøve at bygge et selvstændigt indvandrerplejehjem, som vil tage sig af mange, mange ældre i de kommende år, det bliver også vigtigt for dem og også for kommunen at finde løsninger af den her art.

Så vil jeg også sige, at det også er vigtigt, at vi har en stor moske i Københavns Kommune lige som i alle andre byer i hele Europa, er der store moskeer. Men her i Københavns Kommune har vi ikke en stor moske, men minareter ligesom det ligner en rigtig moske. Hvorfor har vi ikke det? Fordi de organisationer, som ønsker at bygge en stor moske, de kan ikke skaffe penge til det, og der er ikke nogen støtte at hente fra Saudiarabien og andre steder efter krig og terror og alt det her, fordi alle sammen er bange for måske, at man støtter de forkerte organisationer og alt det her. Men vi ved, at det er godt for København for vores omdømme, at det er en by for alle sammen, for kristne, jøder og muslimer, så det vil være godt for Danmark og København, at vi har en stor moske i København.

For det her formål, jeg siger bare, at kommunen skal oprette en fond, vi skal skabe en fond, hvor vi skal få alle de multinationale selskaber til at hjælpe. Der er så mange selskaber, som har interesse i den islamiske verden, f.eks. der er A.P. Møller, og der er F.L. Smidth, og der er Arla Food, og der er så mange andre. Vi skal få dem til at bidrage til det her og så også enkelthvidere, muslimer, som bor her i Danmark og deres organisationer, de kan også være med til at samle penge ind, så det bliver muligt, at vi kan bygge en stor moske i København, det vil være godt, det vil være et godt signal, at det også er muslimernes by, det er en by for os alle sammen.

Så på den her måde, jeg har foreslået en multietnisk weekend, det har vi brug for i København, hvor både majoritetens og minoriteternes kultur får positivt præg i samfundet. Det skal Københavns Kommune stå for.

Så har jeg også set, at der er andre, f.eks. Enhedslisten har også foreslået en eventpulje, de har foreslået, at den skal være på 6 mio. kr., som bliver afsat til den pulje hvert år. Jeg vil meget gerne støtte det, jeg synes, det er rigtig godt forslag, hvor forskellige festivaler og arrangementer kan få støtte.

Så er der også en ungdomskulturpulje, som Enhedslisten har foreslået igen, og det er 2,5 mio. kr., de kræver. Jeg synes, det er en rigtig god ide.

Og så igen Jobplan og her har man fra Enhedslisten et forslag om 8,6 mio. Men på den anden side har vi også forligspartnerne, som har foreslået 8,3 mio. i 2009. Men så er de gået ned, jeg kan ikke forstå hvorfor, når det er beskæftigelsesfremmende initiativer for indvandrere og deres efterkommere, så når man vil bruge 8,3 mio. i næste år, og så går man ned til 5 mio. i 2010 og 11 og 12. Jeg synes, det skal være omvendt, man skal bruge endnu flere penge for at få dem til at arbejde. Når man kan skabe succes på den her måde, så skal man også gøre det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Så er det omkring udfgifter til stillingsannoncer, her vil man reducere 8 mio. kr. Jeg synes, det er en meget, meget dårlig ide, fordi vi har jo altid brug for stillingsannoncer, lige så meget som vi har haft altid. Jeg synes, at vi tværtimod også skal udvide det her til indvandrereblade og aviser, at vi kan få indvandrerne til at slå forskellige stillinger op i Københavns Kommune, og så kan de også søge om det her. Jeg synes ikke, at man skal skære ned, man skal hellere prioritere det her.

Så er der en hel del andre ting, som jeg synes er rigtig gode ting i budgetforliget. Men jeg er jo i den heldige situation, jeg kan stemme for mange gode ideer også fra Enhedslisten og andre. Hvis vi ikke får dem, så kommer vi til mindre gode ideer, og så på den her måde vil jeg være med til at bidrage, så meget jeg kan, til vedtagelse af det her budget.

Men igen jeg håber, at vi løsgængere næste gang også bliver inviteret til at diskutere det her budget.

(Kort bemærkning)

Gorm Gunnarsen (Ø): Jeg er meget glad for, at vi har tænkt den samme tanke omkring modersmålsundervisningen og har stillet ændringsforslag 156. Så er det så lige et par millioner, der skiller.

Men grunden til, at jeg synes, det er ekstra vigtigt at lægge mærke til lige præcis det forslag, det er, at man berører noget meget fundamentalt ved folks identitet, når man forskelsbehandler på grundlag af sprog. Vi har at gøre med en ny praksis her efter sommerferien, hvor der bliver opkrævet brugerbetaling fra nogle af de børns forældre, som skal modtage modersmålsundervisning. Altså hvis man ikke har en europæisk baggrund, så skal man betale for at modtage modersmålsundervisning, mens, hvis man har en europæisk baggrund, så bliver man friholdt. De skattekonter, man betaler som borger i København, uanset om man er ikkeeuropæer eller er europæer er vel lige gode i den forstand.

Den forskelsbehandling er jo den værste form for posthumanistisk empatiamputeret bagstræb, man kunne tænke sig. Jeg har ikke oplevet noget værre eller noget mere diskriminerende i den tid, jeg har fulgt Borgerrepræsentationens vedtagelser, så jeg synes, at det ville være rigtig, rigtig rart, hvis SF og Det Radikale Venstre lavede en markering på det punkt og sagde, vi er nødt til at stoppe den form for diskrimination og markere, at det er vi villige til at gøre. Det ville klæde de 2 partier rigtig godt.

(Kort bemærkning)

Bjarne Fey (F): Det ville klæde mig at gøre det så kort som muligt. Ikke for at starte en ny debat, men mere fordi det var en forglemmelse i heden, at vi ikke fik læst SF's protokolbemærkning op angående budgetafale 2009.

Jeg har konstateret, at der ikke er nogen, der har kommenteret noget omkring billige boliger og tilbagekøbsrettigheder, men lad det være.

Vi har en protokolbemærkning, som lyder sådan her:

"SF er dybt forundret over, at budgetafale 2009 omtaler nødvendigheden af at reducere indtægterne med 309 mio. kr. som følge af, at salg af Kløvermarken ikke realiseres.

Ifølge den politiske aftale, som SF har indgået med bl.a. Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, så skulle salg af byggerettigheder på Kløvermarken finansiere udbygningen af Nordstamager med infrastruktur, skoler, institutioner og udvikling af idrætsfaciliteter. Kløvermarken har aldrig skullet bidrage til den generelle genopretning af kommunens anlægsmasse!

Det skulle til gengæld salg af billige boliger andre steder i byen samt tilbagekøbsrettigheder.

Dette fremgår både af budgetafale 2007 og startdegrørelsen for Kløvermarken fra foråret 2007.

Alt i alt kan man konkludere, at afviklingen af de 309 mio. kr. i budget 2009 overhovedet ikke rører ved præmisserne for Kløvermarken.

I realiteten siger budgetforligspartierne, at man ikke tror på, at man kan sælge billige boliger grundene andre steder i byen samt få indtægter på tilbagekøbsrettighederne som forventet i 2007.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Vi må derfor forstå det således, at med budgetforliget mellem Socialdemokraterne, Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative er ikke kun aftalen om Kløvermarken brudt, det er aftalen om billige boliger fra budget 2007 hermed også."

(Kort bemærkning)

Anne Vang (A): Jeg bliver nødt til at sige til SF's Bjarne Fey, at det er noget vrøvl. Det er sådan, at vi i budgetaftalen for 2007 disponerede med 400 mio. kr., der skulle komme ind fra grundsalg, og af dem udgjorde Kløvermarken 309 mio. kr.

Jeg hørte sådan set også tidligere SF's politiske ordfører, Frank Hedegaard sige, at SF stadig forventede at få 309 mio. kr. ind fra Kløvermarken, og derfor havde man valgt at lade dem blive i budgettet, derfor har man ikke piller de 309 mio. kr. ud.

Nu er jeg jo ganske vant til, at SF skifter holdning til sagen om Kløvermarken, og det er heller ikke noget nyt, at det sker inden for få timer, inden for den samme aften. Men jeg synes dog alligevel, at det ville være klødeligt, hvis SF holdt sig til fakta omkring, hvad vi som kommune har gjort i 2007, hvad vi forventede at få ind ved salget af Kløvermarken.

Jeg synes, at den her sludder for en sladder bekræfter mig i, at det er klogt, at vi nu har fundet en anden finansiering, så vi ikke beror på SF's noget ustabile støtte og ikkestøtte til Kløvermarken.

(Kort bemærkning)

Bjarne Fey (F): Jeg tror vist aldrig, der er nogen, der har fremlagt et papir, hvori man redegør for, hvordan de 400 mio. kr. tilvejebringes. Det er simpelt hen black box. Det, vi ved, det er, at der ligger et muligt provenu på 1,2 mia. kr. i forhold til budgetaftalen 2007. Herudover skal man finde 400 mio. kr. til finansiering af anlæg. Hvis man mener, at de 1,2 mia. kr. ikke er tilstrækkeligt til at tilvejebringe det her provenu nu, så må det være det.

Jeg mener, vi havde en meget klar politisk aftale, jeg sad sådan set face to face med Anne Vang under forhandlingerne om, hvad det er, man skal bruge de penge til på Kløvermarken. Det var klokkeklart, det var til udvikling af Nordstamager. Men hvis hun mener noget andet, så mener hun noget andet. Jeg gider sådan set ikke rende rundt og lege detektiv på, hvad økonomiforvaltningen har lavet af forskellige notater på det her.

Ja, jeg tror ikke, jeg vil bruge mere tid på det.

(Kort bemærkning)

Anne Vang (A): Da vi sammen indgik en budgetafale i 2007, blev vi sammen enige om, at vi skulle sælge nogle grunde, og at de penge, vi fik ind, skulle vi bruge til nogle ting, bl.a. skoler og idrætsanlæg. Det har selvfølgelig hele tiden været forudsætningen, at man også bruger nogle penge på at bygge nye grundene, det gør man i alle tilfælde. Når man har en kommunal grund, så byggemoder man den, inden man kan bygge. Vi aftalte, at vi skulle sælge grunde for 400 mio. kr., og vi brugte pengene.

Det at SF nu betvivler, at Kløvermarken var en del af det, bestyrker mig i, at SF ikke rigtigt ved, hvor deres ben er i forhold til Kløvermarken. Jeg vil gerne tilvejebringe de nødvendige papirer i forhold til, hvad man regnede med at få ind på grundsalg af Kløvermarken.

Jeg synes, det er ærgerligt og stærkt beklageligt, at SF først har sagt ja, så nej, så måske igen. Jeg ved ikke, hvad SF's nuværende holdning er til, om man vil støtte en lokalplan for Kløvermarken. Jeg tror, vi finder ud af, hvad SF's holdning til det er, i løbet af efteråret. Jeg ved ikke, om SF ved det selv på nuværende tidspunkt. Det er ikke grundlag nok for at disponere pengene til formål, man kan bruge i en budgetafale.

Og det at SF i dag som noget nyt i øvrigt har betvivlet, at der overhovedet var nogen penge, det gør det kun klart, at det var nødvendigt for os at finde alternativ finansiering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg har desværre ikke haft så meget tid til at sætte mig ind i det her af gode grunde. Men det, jeg har set, har fået mig til at kalde denne her budgetaftale for udskydelsens affære. Det hænger sammen med alle de projekter og planer, man udskylder fra næste år til 2009 og 2010.

Der er kommet begrundelser her fra talerstolen fra tilhængere af budgetaftalen om, at det skyldes, at man ikke kan nå at bygge de forskellige anlæg og projekter. Den køber jeg bare ikke, fordi mange af de her projekter er simpelthen så små, at det burde kunne nås. Men fair nok.

Det, jeg kan se ud af det her, det er i hvert fald, at sundheds- og ældreområdet helt sikkert er det, der er blevet styrket i forbindelse med den her budgetaftale, og det anerkender jeg. Men det er jo sådan, at det københavnske samfund jo ikke kun består af ældre og derfor også skal udvikle sig på lige fod med alle øvrige storbyer.

Hvis man skal se budgettalen samlet set, så ser det for mig ud som en eller anden visionsløs aftale, der er indgået, ud over, at man selvfølgelig har fundet nogle penge til beachvolley og tæckwondo, som i øvrigt er en kampsport, som ikke ligefrem fremhæver, at vores unge skal opføre sig ordentligt på gaderne. Her giver man altså penge til en sport, som kan være med til at fremprovokere vold blandt unge, til trods for at det kaldes for forsvarssport.

Jo, jeg siger tillykke med det, det er nogle gode visioner, man har i København, samtidig med at man har ført en skolepolitik, som har betydet, at mange af de svage unge er blevet flyttet til tidligere stærke skoler med det resultat, at vi i dag ser, at svage elever på de tidligere stærke skoler ikke kan klare at gå i de skoler. De bliver banket, de bliver slået, de bliver chikaneret, og skoleledelsen står handlingsløs over for de problemer. Forældrene står også handlingsløs over for de problemer.

Jeg har selv oplevet det på tæt hold på en af Vanløses skoler, så det er et velkendt problem, og jeg har talt med mange flere. Men det er et problem, man ikke gør noget ved, fordi man ideologisk set mener, at de vanskelige børn de skal smides rundt fra vanskelige områder i København og så ind i de stærke skoler. Hvad er så resultatet? Det er, at vi ser flere og flere af vore stærke unge bliver kørt ud på et sidespor.

Jeg vil også sige, at den her aftale er meget vigtig, fordi den betyder faktisk, at overborgmesteren må erkende, at det, hun er gået til valg på, 5.000 billige boliger, det er faldet til jorden. Hvad enten man er for eller imod Kløvermarken, så kan det simpelt hen ikke lade sig gøre med den her budgetaftale at få bygget 5.000 billige boliger.

Så omkring udbygningen af metroen. Altså jeg har set det her notat, og der står faktisk, at såfremt man ikke beslutter sig allerede nu for at udbygge metroen til Brønshøj, så vil det koste omkring 300 mio. kr.

Derudover skal man forsinke hele projektet i ca. 6 år i alt, fordi man er nødt til at lukke sporene, så den kun bliver estopet. Det er resultatet af den typiske trafikpolitik i København, vi venter, vi vil ikke udvikle os, og vi vil først udvide, når det bliver dyrere for os, så kan vi betale endnu mere og forsinke vore borgere frem og tilbage. Hvorfor ikke tage sig sammen allerede nu og sige, at det, vi egentlig har lovet borgerne, er, at metroen skal til Brønshøj?

Men samlet set, selv om budgettet er visionsløst, som jeg allerede har sagt, så er det forsvaret, og derfor vil jeg så vidt muligt stemme sammen med de borgerlige partier med undtagelse af om me-tropunktet, hvor jeg synes, jeg vil stemme for det, som jeg har lovet vælgerne i sin tid, og det gør jeg så.

Kim Eskildsen (V): Jeg skal gøre det kort.

Først vil jeg glæde mig i min liberale sjæl over, at vi i dag har fået bevist, at man kan få mere værd for lavere skatter, herligt.

Bagefter så vil jeg så glæde mig over, at den gode borgmester og entertainer Bondam er borgmester i København og ikke i Århus. Grunden er hans mangfoldighedsdefinition, fordi i Århus runder der en flok mere eller mindre vanvittige mennesker rundt, de kalder sig White Pride, spreder vold og bal-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

lade, og ifølge Bondams mangfoldighedsdefinition skulle man i så fald være berettiget til et hus. Bliv bare her, Bondam.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det. Jeg skal undlade at kommentere den sidste bemærkning.

Jeg vil blot læse den sidste del af Det Radikale Venstres protokolbemærkning op, jeg tror ikke, der er nogen grund til, at jeg genlæser den første del, som jeg har læst op én gang. Den sidste del af den lyder sådan her:

"Vi vil fortsat investeringer i Københavns fremtid og velfærd frem for skattelettelser. Vi vil sikre, at der fortsat investeres i at udvikle København til verdens bedste cykelby, som besluttet i forhold til miljømetropolen. Vi vil sikre, at den kollektive trafik effektiviseres gennem busfremkomme-lighedsprojekter. Vi vil sikre, at der gennemføres trafiksikkerhedsprojekter til gavn for cyklister og fodgængere, f.eks. ombygning af kryds, udbygning af cykelstier og grønne cykelruter og projektet sik-re skoleveje.

Vi vil sikre, at københavnske børnefamilier og andre, der har lyst, har gode muligheder for leg og udfoldelse på tidssvarende og renoverede legepladser i byen. Vi vil sikre, at københavnerne har god adgang til grønne og blå områder, selv om de bor i en storby. Gennem en udbygning og renovering af de eksisterende parker, etablering af lomme-parker og grønne ruter gennem byen skal vores by blive grønnere og grønnere."

Tak for det og tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Ikke blot for at forlænge debatten, men det er vist meget klogt, at Det Radikale Venstre vælger at læse protokolbemærkningen op i to omgange. Den første del af protokolbemærknin-gen handler om finansiering og om kommuneafalen, og den anden del af protokolbemærkningen handler om alle de mange penge, man gerne vil bruge, hvilket i øvrigt ikke lader sig gøre, hvis man vil overholde kommuneafalen.

Jeg synes desværre ikke, det hænger helt sammen, hvilket ikke ligner De Radikale, som plejer at være et parti, der sådan set får finansieringsgrundlaget til at hænge meget godt sammen.

(Kort bemærkning).

Borgmester Klaus Bondam: Til Anne Vang vil jeg sige, at det var alene for at spare forsamlin-gens tid, at jeg ikke læste den første del op endnu engang, men jeg vil komme ned og give Anne Vang et eksemplar af den.

Jeg har i mine tidligere indlæg gjort det klart, hvad vi mener omkring skattelettelserne, hvordan de kunne være tilvejebragt, og jeg har også gjort helt klart, at vi gerne havde set, at hele diskussionen om anlægsloftet og debatten om det var sket i et andet forum end i forbindelse med budgetforhandlin-gerne.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Ja, så er der ikke flere, der har bedt om ordet, og forhand-lingerne er afsluttet.

Man gik til først til afstemning om:

Valg af statsgaranti/selvbudgettering (2008-110569)

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Økonomiudvalget har indstillet, at vi i år vælger det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for skatter, tilskud og udligning i 2009.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning om:

Meddelelse om kirkeligningen 2009 (2008-114149)

Meddelelsen blev godkendt med 31 stemmer mod 1. 17 undlod at stemme.

Man gik dernæst til afstemning om:

Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2009 (2008-112731)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning om:

2. behandling af Københavns Kommunes budgetforslag 2009 og budgetoverslagsårene 2010-2012 (2008-100547)

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Vi tager udgangspunkt i det udsendte afstemningsprogram. Sidste år tog afstemningerne mere end 2 timer, det gør de nok også i år, så derfor holder vi 15 minutters pause efter, at vi har stemt 1 time.

Når vi er færdige med at stemme om ændringsforslagene og finansieringsforslaget, så vil forvaltningen kontrollere beregningen af skatteprocenten, og imens stemmer vi om hensigtskræfterne.

(Afstemningerne vedr. budgettet kan findes i beslutningsreferatet fra samme dato.)

Mødet blev suspenderet under afstemningerne om ændringsforslagene til budgetforslag 2009 kl. 22.30, genoptaget kl. 22.45 og atter suspenderet kl. 23.54 og genoptaget kl. 24.00 på grund af afstemningens længde.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Så har vi afsluttet budgetbehandlingen, og må jeg takke for indsatsen. Skatteprocenten blev den, vi havde regnet med, nemlig 23,8.

6. Midlertidige valg og røkeringer i udvalg (2008-550516)

Vanløse Lokaludvalg

Godkendelse af, at Martin Olesen (Handel og Erhverv) udtræder som medlem, og at Frederik Dahl (Handel og Erhverv) udtræder som 1. suppleant i Vanløse Lokaludvalg.

Meddelelse om, at Rikke Svendsen (Handel og Erhverv) indtræder som nyt medlem, at Lone Kirk (Handel og Erhverv) indtræder som ny 1. suppleant, og at Frederik Dahl (Handel og Erhverv) indtræder som ny 2. suppleant i Vanløse Lokaludvalg.

Den Lille Valgruppe

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2008

Amager Vest Lokaludvalg

Godkendelse af, at Poul Termansen (udpeget for Konservative) udtræder som medlem, og meddelelse om, at Margit Møldrup (udpeget for Konservative) indtræder som nyt medlem i Amager Vest Lokaludvalg.

Vanløse Lokaludvalg

Godkendelse af, at Per S. Poulsen (udpeget for Venstre) udtræder som medlem, at Jørgen Hansen (udpeget for Venstre) udtræder som 1. suppleant, og at Ellen Hertz Bilberg (udpeget for Venstre) udtræder som 2. suppleant i Vanløse Lokaludvalg.

Meddelelse om, at Jørgen Hansen (udpeget for Venstre) indtræder som nyt medlem, at Ellen Hertz Bilberg (udpeget for Venstre) indtræder som ny 1. suppleant, og at Sven Aage Schlostrich (udpeget for Venstre) indtræder som ny 2. suppleant i Vanløse Lokaludvalg.

Fællesrådet for Folkeskolen

Godkendelse af, at Jesper Schou Hansen (V) udtræder som medlem, og meddelelse om, at Cecilia Lonning (V) indtræder som medlem i Fællesrådet for Folkeskolen. Røringen har virkning fra 24. oktober 2008.

Valgbestyrelsen for Fællesrådet for Folkeskolen

Godkendelse af, at Jesper Schou Hansen (V) udtræder som medlem, og meddelelse om, at Cecilia Lonning (V) indtræder som medlem i Valgbestyrelsen for Fællesrådet for Folkeskolen. Røringen har virkning fra 24. oktober 2008.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Denne sag blev behandlet for lukkede døre:

7. Refinansiering af KE Vand A/S (FORTROLIG) (2008-118460)

Mødet sluttede kl. 00.20